

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 76 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

25 martie 2010

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	I Rezoluții, recomandări și avize	
	REZOLUȚII	
	Parlamentul European	
	SESIUNEA 2008-2009	
	Ședințele din 18 și 19 februarie 2009	
	Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 202 E, 27.8.2009 .	
	TEXTE ADOPTATE	
	Miercuri, 18 februarie 2009	
2010/C 76 E/01	Ajutor umanitar acordat Fâșiei Gaza Rezoluția Parlamentului European din 18 februarie 2009 referitoare la ajutorul umanitar acordat Fâșiei Gaza ...	1
	Joi, 19 februarie 2009	
2010/C 76 E/02	Locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene (2008/2203(INI))	3
2010/C 76 E/03	Aplicarea Directivei 2002/14/CE de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la aplicarea Directivei 2002/14/CE de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană (2008/2246(INI))	11
2010/C 76 E/04	Economia socială Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la economia socială (2008/2250(INI))	16

RO

(continuare în pagina următoare)

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 76 E/05	Sănătatea mintală Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la sănătatea mintală (2008/2209(INI))	23
2010/C 76 E/06	Monitorizarea planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică: o primă evaluare Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitor la monitorizarea planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică: o primă evaluare (2008/2214(INI))	30
2010/C 76 E/07	Cercetarea aplicată în domeniul politicii comune a pescuitului Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la cercetarea aplicată în domeniul politicii comune a pescuitului (2008/2222(INI))	38
2010/C 76 E/08	Cardul profesional european pentru furnizorii de servicii Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la crearea unui card profesional european pentru furnizorii de servicii (2008/2172(INI))	42
2010/C 76 E/09	Acțiunile comunitare în domeniul vânătorii de balene Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 privind acțiunile comunitare în domeniul vânătorii de balene (2008/2101(INI))	46
2010/C 76 E/10	Participarea Comunității la Observatorul European al Audiovizualului Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la participarea Comunității la Observatorul European al Audiovizualului (2008/2179(INI))	49
2010/C 76 E/11	Presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 privind presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri	51
2010/C 76 E/12	Raportul anual (2007) privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comună (PESC) Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la Raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC) în 2007, prezentat Parlamentului European în temeiul secțiunii G punctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 (2008/2241(INI))	54
2010/C 76 E/13	Strategia europeană de securitate și PESA Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 privind strategia europeană de securitate și PESA (2008/2202(INI))	61
2010/C 76 E/14	Rolul NATO în arhitectura de securitate a UE Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la rolul NATO în arhitectura de securitate a UE (2008/2197(INI))	69
2010/C 76 E/15	Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana (2008/2231(INI))	76

Miercuri, 18 februarie 2009

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Ajutor umanitar acordat Fâșiei Gaza

P6_TA(2009)0057

Rezoluția Parlamentului European din 18 februarie 2009 referitoare la ajutorul umanitar acordat Fâșiei Gaza

(2010/C 76 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Gaza, în special Rezoluția din 16 noiembrie 2006 privind situația din Fâșia Gaza ⁽¹⁾, Rezoluția din 11 octombrie 2007 privind situația umanitară din Gaza ⁽²⁾, Rezoluția din 21 februarie 2008 privind situația din Fâșia Gaza ⁽³⁾ și Rezoluția din 15 ianuarie 2009 referitoare la situația din Fâșia Gaza ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluțiile 242 din 22 noiembrie 1967 (S/RES/242), 338 din 22 octombrie 1973 (S/RES/338) și 1860 din 8 ianuarie 2009 (S/RES/1860) ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite,
 - având în vedere cea de-a 4-a Convenție de la Geneva din 12 august 1949 privind protecția civililor în timp de război,
 - având în vedere Planul de răspuns rapid al Agenției ONU de ajutor și lucrări pentru refugiații palestinieni din Orientul Apropiat (UNRWA), care vizează reluarea serviciilor esențiale pentru refugiați în Gaza (ianuarie - septembrie 2009),
 - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât conflictul din Fâșia Gaza a condus la înrăutățirea crizei umanitare din regiune, care a atins un nivel inuman și întrucât 88 % din populația din Gaza este dependentă de ajutorul alimentar;
- B. întrucât punctele de trecere a frontierelor înspre și dinspre Fâșia Gaza au fost închise timp de 18 luni, întrucât embargoul asupra circulației persoanelor și a mărfurilor a obstrucționat acordarea ajutorului umanitar către populație și întrucât cantitatea de mărfuri permisă în Fâșia Gaza nu este suficientă pentru a acoperi nici măcar nevoile umanitare fundamentale;
- C. întrucât serviciile publice esențiale din Fâșia Gaza se confruntă cu dificultăți serioase, ca urmare a lipsei materialelor de bază necesare pentru buna funcționare a acestora și întrucât lipsa medicamentelor și a combustibilului din spitale continuă să pună în pericol viețile palestinienilor;

⁽¹⁾ JO C 314 E, 21.12.2006, p. 324.⁽²⁾ JO C 227 E, 4.9.2008, p. 138.⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0064.⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0025.

Miercuri, 18 februarie 2009

- D. întrucât UNRWA și WFP (World Food Programme - Programul alimentar mondial) joacă un rol crucial în furnizarea bunurilor de bază populației din Fâșia Gaza, cu sprijinul deplin al comunității internaționale, întrucât o parte a ajutorului umanitar alimentar destinată îmbunătățirii condițiilor de viață din regiune a fost pierdută ca urmare a obstacolelor din calea canalelor de distribuție și întrucât, în 3 și 5 februarie 2009, Hamas a confiscat sute de pachete cu alimente și mii de pături destinate populației civile din Gaza, care au fost returnate ca urmare a suspendării tuturor importurilor umanitare ale UNRWA în Fâșia Gaza;
- E. întrucât sprijinul financiar considerabil oferit de Uniunea Europeană palestinienilor a jucat un rol important în încercarea de a preveni un dezastru umanitar în Fâșia Gaza și întrucât Uniunea, în pofida tuturor obstacolelor, continuă să acorde ajutor umanitar;
- F. întrucât o conferință internațională în sprijinul economiei palestiniene pentru reconstrucția Fâșiei Gaza va avea loc la Sharm El Sheikh în 2 martie 2009,
1. recunoaște suferințele populației palestiniene din Fâșia Gaza și solicită acordarea imediată a unui ajutor umanitar sporit și nerestricționat, a cărui furnizare reprezintă o datorie morală și care trebuie să se realizeze fără nicio condiție sau restricție; invită autoritățile israeliene să permită un flux continuu și adecvat de ajutor umanitar, care să includă toate materialele necesare pentru ca UNRWA și alte agenții ONU și internaționale să-și poată desfășura activitățile, și care să acopere nevoile populației;
 2. solicită din nou încetarea blocadei asupra Fâșiei Gaza, în conformitate cu Acordul privind circulația și accesul din 15 noiembrie 2005, redeschiderea imediată și neîntreruptă a punctelor de trecere a frontierelor pentru persoane și mărfuri și prevenirea traficului ilicit de arme și muniție;
 3. solicită o evaluare detaliată a pagubelor cauzate în Fâșia Gaza și o evaluare aprofundată a nevoilor populației din Gaza, care pot servi ca bază pentru planurile de reconstrucție;
 4. solicită redresarea financiară, economică și socială a Fâșiei Gaza, care constituie un factor fundamental pentru securitatea în regiune; reamintește faptul că ajutorul ar trebui să includă, în conformitate cu angajamentele comunității internaționale și ale Uniunii, plăți în numerar pentru plata salariilor, a pensiilor și a alocațiilor pentru cele mai vulnerabile persoane și familii și solicită autorităților israeliene să nu împiedice transferul bancar de fonduri;
 5. consideră, având, de asemenea, în vedere conferința internațională în sprijinul economiei palestiniene pentru reconstrucția Fâșiei Gaza, care va avea loc la Sharm El Sheikh în 2 martie 2009, că orice politică de reconstrucție și dezvoltare durabilă în Fâșia Gaza necesită o încetare durabilă a focului, sprijinită de relansarea unor negocieri de pace serioase între israelieni și palestinieni, însoțită de un proces de reconciliere națională în Palestina;
 6. subliniază, din nou, faptul că sprijinul financiar al Uniunii destinat palestinienilor nu ar trebui să fie subminat de distrugerii neîntrerupte, care conduc la scăderea, în rândurile publicului european, a sprijinului pentru proiectele de reconstrucție;
 7. invită Comisia să realizeze o analiză și o evaluare cuprinzătoare a perspectivelor pe termen mediu și lung ale proiectelor de reconstrucție din Fâșia Gaza finanțate de Uniune în cadrul PEGASE (Mecanismul palestinian-european pentru gestionarea ajutorului socio-economic) și ECHO (Departamentul de ajutor umanitar al Comisiei), precum și a implicațiilor bugetare ale acestora; îndeamnă ceilalți donatori să ofere sprijin financiar cu ocazia viitoarei conferințe internaționale, menționată anterior, și să-și onoreze promisiunile făcute cu ocazia Conferinței donatorilor de la Paris din 17 decembrie 2007;
 8. subliniază încă o dată faptul că la rubrica 4 din bugetul UE se constată o lipsă acută de fonduri și că oferirea unei asistențe suplimentare Fâșiei Gaza nu ar trebui să aibă loc în detrimentul altor politici; subliniază, în plus, faptul că ar putea fi mobilizate fonduri suplimentare numai prin utilizarea tuturor mijloacelor prevăzute în Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliul și Comisia privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (AII) ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Joi, 19 februarie 2009

9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltului Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună, guvernelor și parlamentelor statelor membre, trimisului Cvartetului în Orientul Mijlociu, Președintelui Autorității Palestiniene, Consiliului Legislativ Palestinian, guvernului israelian, precum și Knessetului.

Locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene

P6_TA(2009)0060

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 februarie 2008 intitulată „Copiii ocupă un loc special în acțiunile externe ale Uniunii Europene” (COM(2008)0055),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 5 februarie 2008 intitulat „Copiii în situații de urgență și de criză” (SEC(2008)0135),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 5 februarie 2008 intitulat „Planul de acțiune al Uniunii Europene privind drepturile copiilor în acțiunile externe” (SEC(2008)0136),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 9 aprilie 2008 intitulată „UE – partener global pentru dezvoltare: Accelerarea progreselor către Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului” (COM(2008)0177),
- având în vedere concluziile Consiliului din 26 mai 2008 privind promovarea și drepturile copilului în acțiunile externe ale Uniunii Europene - dimensiunea dezvoltării și dimensiunea umanitară,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 19-20 iunie 2008,
- având în vedere orientările UE privind promovarea și protecția drepturilor copilului, adoptate de Consiliu în decembrie 2007,
- având în vedere orientările UE privind copiii și conflictele armate, adoptate de Consiliu în decembrie 2003, precum și varianta lor actualizată din iunie 2008,
- având în vedere lista de control privind integrarea și protecția copiilor afectați de conflictele armate în operațiunile Politicii europene de securitate și apărare (PESA), adoptată de Consiliu în mai 2006,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului (CDC), adoptată de Adunarea Generală la 20 noiembrie 1989, și protocoalele opționale la aceasta,
- având în vedere agenda de acțiuni a UE privind ODM adoptată de Consiliu la 18 iunie 2008,
- având în vedere Rezoluția ONU 1612 (2005) privind copiii și conflictele armate, adoptată de Consiliul de Securitate al ONU în cadrul celei de-a 5235-a reuniuni din 26 iulie 2005,

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere Convenția Organizației Internaționale a Muncii (OIM) nr. 138 privind vârsta minimă de încadrare în muncă, adoptată la Geneva la 26 iunie 1973, și Convenția OIM nr. 182 privind interzicerea celor mai grave forme de muncă efectuată de copii și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, adoptată la Geneva la 17 iunie 1999,
- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite adoptată de Adunarea Generală la 8 septembrie 2000,
- având în vedere documentul final al Sesiunii speciale a ONU dedicată copiilor, organizată la sediul ONU în mai 2002, intitulată „O lume demnă pentru copii”,
- având în vedere studiul Secretarului General al ONU privind violența față de copii, prezentat la Adunarea Generală a ONU din 11 octombrie 2006,
- având în vedere raportul „Copiii și obiectivele de dezvoltare ale mileniului” întocmit de Fondul Organizației Națiunilor Unite pentru Copii (UNICEF) pentru Organizația Națiunile Unite în decembrie 2007,
- având în vedere raportul „Situția copiilor lumii 2008”, publicat de UNICEF în decembrie 2007,
- având în vedere raportul pe 2008 privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, publicat de Departamentul afaceri economice și sociale al ONU în august 2008,
- având în vedere Angajamentele de la Paris privind protecția copiilor împotriva recrutării ilegale sau folosirii în forțe armate sau grupări armate și Principiile și orientările de la Paris privind copiii asociați cu forțele sau grupările armate, adoptate de miniștrii și reprezentanții țărilor care s-au reunit la Paris la 5-6 februarie 2007,
- având în vedere Carta africană privind drepturile și bunăstarea copilului, adoptată de Organizația Unității Africane (OUA) în 1990, care a intrat în vigoare la 29 noiembrie 1999,
- având în vedere Acordul de la Cotonou ⁽¹⁾ modificat ⁽²⁾, în special articolul 9 intitulat „Elemente esențiale privind drepturile omului, principiile democratice și statul de drept și elementul fundamental privind buna guvernare” și articolul 26 intitulat „Aspecte referitoare la tineret”,
- având în vedere Rezoluția Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE privind drepturile copilului și copiii-soldați ⁽³⁾, adoptată la Addis Abeba la 19 februarie 2004,
- având în vedere Rezoluția Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE privind consecințele sociale ale muncii efectuate de copii și strategiile pentru combaterea muncii efectuate de copii, adoptată la Port Moresby la 28 noiembrie 2008,
- având în vedere Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007 și versiunile consolidate ale Tratatului privind Uniunea Europeană și Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, în care se afirmă că Uniunea Europeană „combate excluziunea socială și discriminările și promovează justiția și protecția sociale, egalitatea între femei și bărbați, solidaritatea între generații și protecția drepturilor copilului” și că, în relațiile sale cu restul comunității internaționale, UE „contribuie la pacea, securitatea, dezvoltarea durabilă a planetei, solidaritatea și respectul reciproc între popoare, comerțul liber și echitabil, eliminarea sărăciei și protecția drepturilor omului și, în special, a drepturilor copilului”,

⁽¹⁾ Acord de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (JO L 317, 15.12.2000, p. 3).

⁽²⁾ JO L 209, 11.8.2005, p. 27.

⁽³⁾ JO C 26, 29.1.2004, p. 17.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene intitulată „Consensul european” ⁽¹⁾, și, în special, cerința unei abordări integratoare a drepturilor copilului în cadrul punerii în aplicare a politicii de dezvoltare a Comunității,
 - având în vedere declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei Europene, intitulată „Consensul european privind ajutorul umanitar” ⁽²⁾; și, în special, cerința de a acorda o atenție deosebită copiilor și de a aborda nevoile specifice ale acestora,
 - având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 24 privind drepturile copilului,
 - având în vedere programul de acțiune stabilit prin Decizia nr. 293/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 ianuarie 2000 de adoptare a unui program de acțiune comunitară (programul Daphne) (2000-2003) referitor la măsuri preventive pentru a combate violența împotriva copiilor, adolescenților și femeilor ⁽³⁾,
 - având în vedere declarația politică adoptată la Berlin, la 4 iunie 2007, cu ocazia Forumului european privind drepturile copilului, în care este reiterată voința de a se ține seama în mod sistematic de drepturile copilului în politicile interne și externe ale Uniunii Europene,
 - având în vedere „Cadrul pentru protecția, îngrijirea și sprijinirea orfanilor și a copiilor vulnerabili care trăiesc într-o lume cu HIV și SIDA” publicat de Forumul Partenerilor Globali în iulie 2004,
 - având în vedere rezoluția sa din 3 iulie 2003 referitoare la traficul de copii și copiii-soldați ⁽⁴⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2005 privind exploatarea copiilor în țările în curs de dezvoltare, cu un accent deosebit asupra muncii copiilor ⁽⁵⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 16 ianuarie 2008 referitoare la strategia UE privind drepturile copilului ⁽⁶⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisie pentru cultură și educație și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0039/2009),
- A. întrucât respectarea drepturilor copiilor este esențială pentru șansele individuale ale acestora în viață, precum și pentru progresele către eliminarea sărăciei;
- B. întrucât rolurile bazate pe sex pe care o societate le atribuie copiilor săi au un efect determinant asupra viitorului acestora: accesul la alimente și educație, participarea la forța de muncă, statutul în relații, precum și sănătatea fizică și psihologică;
- C. întrucât, în mare măsură, obiectivele stabilite prin Convenția privind drepturile copilului rămân încă neatinse;

⁽¹⁾ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO C 25, 30.1.2008, p. 1.

⁽³⁾ JO L 34, 9.2.2000, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 74 E, 24.3.2004, p. 854.

⁽⁵⁾ JO C 157 E, 6.7.2006, p. 84.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0012.

Joi, 19 februarie 2009

- D. întrucât din cele 2,2 miliarde de copii din lume, 1,9 miliarde (86 %) trăiesc în țări în curs de dezvoltare, iar peste 98 % dintre copiii care trăiesc în condiții de sărăcie extremă provin din țările în curs de dezvoltare;
- E. întrucât în lume mor zilnic peste 26 000 de copii cu vârsta mai mică de cinci ani, majoritatea din cauze care pot fi prevenite, și întrucât, conform tendințelor actuale, obiectivul de dezvoltare al mileniului de a reduce cu două treimi rata mortalității infantile nu va fi atins înainte de 2045;
- F. întrucât punctul 9 al programului de acțiune adoptat la cea de-a patra Conferință mondială privind femeile, desfășurată la Beijing, în perioada 4-15 septembrie 1995, constituie, de asemenea, un principiu fundamental, enunțat la toate conferințele internaționale pe tema drepturilor copilului care au avut loc în deceniul precedent;
- G. întrucât, în cazul în care Tratatul de la Lisabona este ratificat de toate statele membre, protecția drepturilor copilului devine un obiectiv specific al politicii externe a Uniunii;
- H. întrucât Comisia a fost împuternicită de Consiliu să analizeze impactul stimulentei pozitive asupra vânzării produselor fabricate fără a se recurge la munca copiilor și să examineze și să raporteze asupra posibilității unor măsuri suplimentare în ceea ce privește produsele care au fost fabricate recurgând la cele mai grave forme ale muncii copiilor,
- I. întrucât dreptul copiilor la educație nu este negociabil, iar educația și pregătirea profesională joacă un rol important în strategia pentru eliminarea treptată a muncii efectuate de copii;
- J. întrucât exploatarea comercială a copiilor constituie o violare gravă a demnității lor umane și este împotriva principiilor de dreptate socială;
- K. întrucât cei care achiziționează bunuri din țările în curs de dezvoltare se află într-o poziție-cheie să detecteze și să refuze să achiziționeze bunuri făcute în totalitate sau parțial cu muncă efectuată de copii, putând astfel cauza presiune economică directă și eficientă,
1. salută Comunicarea sus-menționată a Comisiei intitulată „Copiii ocupă un loc special în acțiunile externe ale Uniunii Europene” și documentele de lucru suplimentare ale serviciilor Comisiei, precum și concluziile aferente ale Consiliului, considerându-le un pas important către o strategie a UE privind drepturile copilului;
 2. recunoaște că instituțiile UE au acordat o importanță crescândă drepturilor copilului, dar subliniază că rămân încă multe de făcut pentru a pune în practică angajamentele politice și că niciunul dintre planuri nu va fi realizat în lipsa unei finanțări suficiente;
 3. subliniază importanța atingerii ODM-urilor privind eforturile de protejare a drepturilor copilului și îndeamnă statele membre să își îndeplinească angajamentele de a asigura o finanțare suficientă și previzibilă prin intermediul unui ajutor bugetar planificat, în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite pentru 2010;
 4. solicită Uniunii să acționeze cu fermitate pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva fetelor (încă din momentul concepției) și să aloce resurse financiare suficiente pentru combaterea inegalităților subsecvente;
 5. salută cele patru principii directe ale planului de acțiune al Comisiei privind drepturile copiilor în acțiunile externe, care includ o abordare integrată și coerentă bazată pe drepturile copilului;
 6. recunoaște că o abordare bazată pe drepturile copilului se fondează pe normele și principiile definite în Convenția privind drepturile copilului și este orientată către realizarea acestora;
 7. solicită aderarea Comunității Europene la Convenția Europeană privind drepturile omului și la alte convenții care se referă la exercitarea drepturilor copilului, la adopție, la exploatarea sexuală a copiilor, la munca efectuată de copii, la protejarea copiilor în cazul conflictelor armate și la abuzul sexual asupra copiilor;

Joi, 19 februarie 2009

8. invită Comisia și statele membre să promoveze punerea în aplicare a Convenției privind drepturile copilului și a protocoalelor aferente și să întărească sprijinul acordat reformelor sistemelor judiciare din țările terțe, care sunt concepute pentru a proteja copiii;
9. subliniază faptul că orice acțiune în favoarea drepturilor copilului ar trebui să respecte rolul prioritar al părinților și al familiei apropiate a copilului, precum și al persoanelor care au în primul rând în întreținere un copil sau sunt tutori ai acestuia, o atenție specială fiind acordată îmbunătățirii statutului mamelor;
10. reamintește, cu toate acestea, că poate fi în interesul copilului aflat în dificultate în cadrul familiei sale să fie separat temporar de aceasta, dacă acest fapt reprezintă o măsură de protecție, în special în cazul în care există probleme psihosociale sau psihiatrice ale părinților, violențe intrafamiliale, rele tratamente și abuzuri sexuale;
11. subliniază necesitatea urgentă de a acorda o atenție deosebită fetelor și băieților celor mai vulnerabili și excluși social, inclusiv copiilor cu handicap, copiilor migranților, copiilor aparținând minorităților, copiilor separați de familie sau neînsoțiți și copiilor privați de îngrijirea părintească;
12. subliniază că pentru a pune în practică abordarea bazată pe drepturile copilului, UE trebuie să efectueze o analiză detaliată a drepturilor copilului, de preferință la adoptarea sau revizuirea documentelor de strategie la nivel național, regional și tematic pe baza cărora pot fi selectate acțiunile și programele care vizează aspecte legate de copii; în această privință, invită Comisia să ofere Parlamentului, cât mai curând posibil sau în timpul revizuirii la jumătatea perioadei a programelor de dezvoltare, o sinteză a acțiunilor privind copiii și a alocărilor financiare;
13. subliniază că drepturile copilului trebuie incluse sistematic în dialogul politic și în dezbaterile legate de politici purtate de UE cu țările partenere;
14. invită Comisia să realizeze un raport din care să reiasă dacă acordurile internaționale existente dintre Uniunea Europeană și state terțe conțin deja o clauză obligatorie din punct de vedere juridic privind protejarea drepturilor copilului și, în caz contrar, dacă această clauză ar putea fi adăugată în acorduri;
15. consideră că participarea copiilor trebuie instituționalizată și finanțată mai bine în țările partenere și la nivelul UE;
16. sprijină extinderea rețelilor existente pentru tineret și copii ca platforme durabile pentru implicarea și consultarea copiilor și solicită Comisiei să invite sistematic aceste rețele să contribuie la dezbaterile privind documentele de strategie de țară, precum și să încurajeze participarea acestora la dezvoltarea instrumentelor de planificare naționale;
17. invită Comisia să ajute țările partenere să adopte proceduri bugetare care să favorizeze copiii, în special în situațiile în care Uniunea Europeană oferă sprijin bugetar, și să dezvolte planuri de măsuri naționale pentru copii, integrate și cuprinzătoare, cu valori de referință clare, obiective măsurabile și termene și mecanisme de revizuire privind drepturile copilului;
18. insistă ca sprijinul bugetar general al UE să includă fonduri pentru consolidarea capacității ministerelor relevante (cum ar fi ministerele care se ocupă de probleme sociale, sănătate, educație și justiție), pentru a se asigura că acestea pot avea politicile și instrumentele corespunzătoare pentru a finanța și a implementa servicii pentru copii;
19. subliniază că, în cadrul acțiunilor sale externe, UE ar trebui să încurajeze cu tărie guvernele țărilor terțe să respecte standardele internaționale privind drepturile copilului, în special în ceea ce privește furnizarea unor servicii sociale de bază pentru copii, precum distribuirea gratuită de alimente în școli și creșe și accesul la îngrijiri medicale; subliniază, în același timp, că garantarea unui acces echitabil la educație pentru copiii aflați în situații de conflict armat sau în situații post-conflict reprezintă o investiție importantă în prevenirea conflictelor;
20. constată că în ciuda evoluțiilor pozitive recente la nivel comunitar, resursele instituționale și umane ale UE dedicate drepturilor copilului rămân insuficiente;

Joi, 19 februarie 2009

21. recomandă desemnarea unui reprezentant special al UE în vederea asigurării vizibilității drepturilor copilului și pentru ca UE să își asume rolul de lider în această chestiune;
22. consideră că, în cadrul fiecărei delegații a Comisiei, ar trebui să existe o persoană responsabilă cu aspectele referitoare la copii și invită Comisia și statele membre să garanteze că întreg personalul de la sediile și misiunile/delegațiile sale este instruit în mod corespunzător și primește note explicative privind modul în care drepturile copilului trebuie integrate în acțiunile externe, precum și modul în care se gestionează participarea sigură și eficace a copiilor;
23. solicită ca protejarea drepturilor copilului în conformitate cu Convenția ONU privind drepturile copilului să dețină un loc central în cadrul multianual al Agenției Europene pentru Drepturi Fundamentale; consideră că agenția ar trebui să formeze, împreună cu organizațiile internaționale, cu mediatorii pentru copii și cu organizațiile neguvernamentale o rețea pentru a folosi cunoștințele și experiența acumulată de acestea;
24. salută angajamentul Comisiei de a aborda încălcările drepturilor copilului, cum ar fi munca copiilor, traficul de copii, copiii-soldați, copiii afectați de conflictele armate și toate formele de violență împotriva copiilor, inclusiv exploatarea sexuală și practicile tradiționale vătămătoare; insistă, cu toate acestea, asupra faptului că accentul ar trebui să cadă asupra cauzelor care stau la baza încălcării drepturilor copilului și asupra prevenirii acestora;
25. solicită Comisiei să includă lupta împotriva impunității în acțiunile sale externe și în relațiile cu țările terțe ca o măsură importantă de prevenire a încălcării drepturilor copiilor;
26. invită Comisia și statele membre să stabilească prioritățile de dezvoltare a strategiilor și sistemelor naționale de protecție a copiilor în țările partenere, prin care copiii și familiile să poată beneficia de servicii de sprijin înainte de a fi vătămăți copiii;
27. invită Comisia și statele membre să sprijine structurile instituționale din țările partenere în protejarea și promovarea drepturilor copilului, inclusiv mediatorii independenți;
28. consideră că ar trebui depuse eforturi pentru a crește înțelegerea și respectul pentru drepturile copilului în rândurile părinților și ale îngrijitorilor, precum și în rândul persoanelor care lucrează cu copii, cum ar fi profesori și cadre medicale;
29. invită Consiliul și Comisia să integreze înregistrarea oficială a nașterilor în politica de cooperare pentru dezvoltare, ca drept fundamental și mijloc important de protecție a drepturilor copilului;
30. recunoaște că îngrijirea și educarea copiilor de vârstă fragedă, inclusiv imunizarea, îngrijirea părintească, îngrijirea în grădinițe și creșe, reprezintă un drept al copilului; de asemenea, recunoaște că începutul copilăriei reprezintă o perioadă importantă pentru dezvoltare, iar malnutriția și lipsa îngrijirii pot duce atât la deficiențe fizice, cât și intelectuale;
31. subliniază că îndeplinirea ODM 2 privind educația universală în ciclul școlar primar și a ODM 3 privind egalitatea de gen sunt esențiale pentru prevenirea încălcărilor drepturilor copilului;
32. subliniază faptul că intervențiile concentrate pe fete sunt necesare pentru a le oferi acestora aceleași oportunități ca și băieților, de a merge la școală, de a obține hrană suficientă, de a li se permite să își exprime opiniile și de a avea acces la servicii de sănătate;
33. solicită insistent Uniunii să dea prioritate dreptului la educație în cadrul programelor de asistență și al dialogului purtat cu țările partenere privind politica adoptată; insistă asupra necesității de combatere a discriminărilor existente în continuare în familiile nevoiașe care nu își pot permite să achite taxele școlare pentru toți copiii și care aleg să școlarizeze băieții, în detrimentul fetelor;

Joi, 19 februarie 2009

34. subliniază faptul că facilitățile și programele educaționale trebuie să fie adaptate pentru nevoile fetelor și să ofere, de exemplu, forme alternative de educație în afara instituțiilor formale sau ore flexibile pentru a veni în sprijinul fetelor care au grijă de frați;
35. subliniază faptul că investiția în educația fetelor reprezintă investiția cu cel mai mare impact în termeni de eradicare a sărăciei, reducere a creșterii populației, mortalitate redusă în rândul nou-născuților și al copiilor, malnutriție mai puțin răspândită, o mai bună prezență la școală și o sănătate îmbunătățită;
36. subliniază că educația de calitate ar trebui să constituie o prioritate, inclusiv în situații de conflict și de condiții dificile și salută planurile Comisiei de a aborda chestiunea educației în cadrul operațiunilor sale de ajutor umanitar; subliniază nevoia de orientări operaționale prin care UE se angajează să includă educația în fiecare etapă din răspunsul său umanitar, în conformitate cu standardele minime elaborate de Rețeaua inter-agenții pentru educație în situații de urgență (INEE), și solicită fonduri suficiente și personal corespunzător la nivel UE pentru implementarea angajamentului pentru o nouă politică;
37. insistă asupra faptului că niciun copil nu ar trebui să fie privat de dreptul fundamental la educație din cauza lipsei de resurse economice și reiterează apelul său către toate guvernele țărilor în curs de dezvoltare de a întocmi un plan pentru abolirea rapidă a taxelor școlare directe și indirecte pentru educația de bază, menținând în același timp un înalt nivel de educație;
38. subliniază că, în relațiile dintre UE și țările terțe, proiectele care vizează dezvoltarea competențelor sociale ale copiilor, toleranța, solidaritatea și responsabilitatea față de mediu, în special în contextul combaterii schimbărilor climatice, sunt deosebit de importante;
39. reamintește că un angajament politic de a face alegeri coerente în privința politicilor din domeniul reducerii sărăciei, a educației de calitate și a drepturilor omului este esențial pentru reducerea condițiilor care favorizează munca copiilor;
40. invită Comunitatea Europeană și statele membre să ofere mai mult sprijin comerțului echitabil și inițiativelor de etichetare prin care companiile sunt încurajate să nu recurgă la munca copiilor; recomandă ca respectarea codurilor de conduită voluntare privind drepturile fundamentale ale lucrătorilor să fie mai bine controlată și să fie transparentă pentru consumatorii europeni; consideră că contractele de achiziții publice ar trebui să fie condiționate de respectarea standardelor internaționale privind munca copiilor;
41. salută inițiativa Consiliului de a lansa un studiu privind impactul stimulentele pozitive asupra vânzării produselor fabricate fără muncă efectuată de copii și privind posibile măsuri suplimentare, inclusiv măsurile referitoare la comerț; invită Comisia să informeze Parlamentul privind elaborarea, implementarea și rezultatele acestui studiu;
42. îndeamnă Comisia să propună o metodă uniformă pentru etichetarea produselor importate în Uniunea Europeană pentru a certifica dacă au fost produse fără utilizarea muncii efectuate de copii în fiecare etapă din lanțul de producție, de exemplu, prin adăugarea indicației „fără muncă efectuată de copii” pe pachetele produselor în cauză, asigurând astfel că acest sistem este în conformitate cu regulile comerciale internaționale ale OMC;
43. evidențiază ODM 4 privind reducerea mortalității infantile și ODM 6 privind combaterea HIV/SIDA, malariei și a altor boli și îndeamnă Comunitatea și alți donatori să consolideze sistemele de sănătate publică ce furnizează întregii populații servicii rentabile de îngrijire maternă, neonatală și pediatrică și să integreze în aceste servicii de sănătate măsuri legate de anumite boli, cum ar fi furnizarea plaselor de pat împotriva țăntarilor și a medicamentelor antiretrovirale;
44. deplânge presiunile existente pentru subminarea politicilor privind drepturile în materie de sănătate sexuală și reproductivă, ceea ce duce la creșterea numărului de sarcini nedorite și avorturi periculoase în rândul femeilor tinere, și îndeamnă UE să mențină nivelul de finanțare pentru întreaga gamă de servicii de sănătate sexuală și reproductivă în vederea îndeplinirii ODM 5 privind îmbunătățirea sănătății materne;

Joi, 19 februarie 2009

45. observă efectele adverse ale crizei prețurilor la alimente asupra copiilor și subliniază nevoia de strategii ample pentru a spori siguranța nutrițională, ceea ce înseamnă nu doar acces la alimente adecvate, dar și acces la micronutrienți corespunzători, apă sigură, igienă, canalizare, servicii adecvate de îngrijire a copilului și un mediu sănătos;
46. recunoaște cadrul politic impresionant al Uniunii Europene de abordare a situației tragice în care se află copiii afectați de conflictele armate și solicită mecanisme mai bune de monitorizare, sensibilizare și instruire pentru a asigura că acesta este aplicat în mod corespunzător la fața locului;
47. consideră că un consilier pentru protecția copilului ar trebui să facă parte din misiunile PESA și subliniază faptul că pregătirea pentru personalul din misiunile PESA ar trebui să acopere subiecte privind protecția copilului;
48. subliniază faptul că programele de dezarmare, demobilizare și reintegrare (DDR), sprijinite de misiunile PESA, ar trebui să țină seama de nevoile specifice ale copilului;
49. solicită acordarea unei atenții speciale nevoilor fetelor-mame în situații de conflict și post-conflict, refugiaților și fetelor strămutate la nivel intern, precum și fetelor care sunt supuse la violuri și violență sexuală;
50. solicită Comisiei să investească în programe care au ca scop prevenirea și rezolvarea violenței sexuale, pe motive de gen, împotriva fetelor și băieților, care ar trebui să includă oferirea de truse de profilaxie post-expunere pentru prevenirea infectării cu HIV, sprijinirea serviciilor de recuperare și reintegrare socială, precum și mecanisme de raportare confidențială;
51. subliniază faptul că UE ar trebui, de asemenea, să sprijine măsuri pentru a rezolva stigmatul și discriminarea, având în vedere că deseori fetele sau tinerele femei - cum ar fi cele cu virus HIV pozitiv, victimele violului sau ale violenței sexuale, cele care au avut copii în urma violului sau cele care au făcut avort - sunt respinse de comunitățile lor;
52. atrage atenția asupra situației deosebit de dificile cu care se confruntă copiii infectați cu HIV, cei bolnavi de SIDA și cei ai căror părinți au murit de SIDA; condamnă în special violențele la care sunt supuse fetele și femeile, care se bazează pe credința că relațiile sexuale cu o femeie virgină pot vindeca de SIDA; solicită cu insistență să fie organizate campanii locale de informare prin care să fie eliminată această credință greșită, pentru a le oferi, în special tinerelor, o mai mare protecție;
53. subliniază necesitatea respectării Convenției ONU privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale familiilor acestora, astfel încât să se garanteze drepturile copiilor care provin din familii de migranți;
54. invită UE să folosească programul tematic privind azilul și migrarea, care face parte din Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, pentru a sprijini grupurile deosebit de vulnerabile, cum ar fi copiii migranților și copiii săraci;
55. invită Uniunea Europeană să acorde, în cadrul acțiunilor sale externe, o atenție deosebită situației copiilor victime ale discriminării, inclusiv copiilor aflați în conflict cu legea și copiilor privați de libertate și plasați în instituții închise; subliniază că ar trebui facilitat accesul copiilor la justiție și la asistență specializată și că vârsta acestora trebuie să fie luată în considerare în cadrul procedurilor judiciare prin intermediul unor măsuri speciale de protecție;
56. invită Consiliul și Comisia să abordeze, atunci când concep programe de ajutorare și în cadrul negocierii cu țările terțe a planurilor de acțiune în domeniul justiției și al afacerilor interne, problema justiției juvenile, ținând seama nu doar de ratificarea standardelor internaționale și regionale relevante, ci și de punerea în aplicare eficientă a acestora;
57. invită Comisia și statele membre să promoveze coerența politicilor privind copiii, integrând aspectele privind drepturile copilului în alte mari domenii politice cum ar fi securitatea, schimbările climatice, migrația și eficacitatea ajutoarelor;

Joi, 19 februarie 2009

58. solicită ca toate politicile UE, care ar putea avea efect asupra copiilor din țările terțe, să fie supuse unor evaluări consistente ale impactului asupra drepturilor copilului înainte de adoptarea acestora, precum și unor evaluări ulterioare; subliniază faptul că copiii ar trebui să fie considerați un grup separat și distinct, având în vedere că aceștia nu sunt afectați la fel ca adulții;
59. salută inițiativa lansată în concluziile Consiliului sus-menționate de a coordona mai bine și de a consolida diviziunea muncii în domeniul drepturilor copilului, prin identificarea politicilor și activităților existente ale Comisiei și statelor membre în țări pilot;
60. este preocupat de faptul că țările pilot nu au fost încă identificate și invită statele membre să colaboreze îndeaproape cu Comisia pentru a se asigura că acest exercițiu este implementat rapid;
61. invită Comisia să elaboreze proceduri, valori de referință și indicatori pentru a asigura că drepturile copilului care au făcut obiectul unei abordări integratoare nu sunt scoase de pe ordinea de zi și împărtășește opinia Comisiei conform căreia, pe lângă abordarea integratoare a drepturilor copilului, sunt necesare de asemenea acțiuni specifice în cadrul fondurilor geografice și al Fondului european de dezvoltare, eventual în sectoare de importanță secundară;
62. consideră că Parlamentul ar putea juca un rol mai coordonat și mai sistematic în monitorizarea angajamentelor UE privind copiii, de exemplu prin intermediul Raportului anual privind drepturile omului;
63. sugerează ca adunările interparlamentare (Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE, Eurolat, Adunarea Parlamentară Euro-mediteraneană) să invite la reuniunile lor organizațiile pentru copii din țările gazdă și sprijină crearea unor forumuri interregionale de tineret, cum ar fi Platforma de tineret UE-Africa;
64. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite și co-președinților Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

Aplicarea Directivei 2002/14/CE de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană

P6_TA(2009)0061

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la aplicarea Directivei 2002/14/CE de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 136-145 din Tratatul CE,
- având în vedere Declarația șefilor de stat sau de guvern din 9 decembrie 1989 privind Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor, în special articolele 17 și 18,
- având în vedere Carta socială europeană a Consiliului Europei, revizuită în 1996, în special articolul 21,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, adoptată la Nisa la 7 decembrie 2000 și semnată de către șefii de stat și de guvern ai celor 27 de state membre în mod oficial în decembrie 2007 la Parlamentul European, în special articolul 27,

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere Convenția nr. 135 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind protecția reprezentanților lucrătorilor în întreprinderi și facilitățile ce se acordă acestora, adoptată la 23 iunie 1971, în special articolul 5,
- având în vedere Directiva 94/45/CE a Consiliului din 22 septembrie 1994 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană ⁽⁶⁾ și Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind reprezentarea lucrătorilor ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva 2003/72/CE a Consiliului din 22 iulie 2003 de completare a statutului societății cooperative europene în legătură cu participarea lucrătorilor ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 mai 2007 privind consolidarea legislației comunitare în domeniul informării și consultării lucrătorilor ⁽⁹⁾,
- având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară (reformare) (COM(2008)0419) și anexa la aceasta (SEC(2008)2166),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 martie 2008 privind reexaminarea aplicării Directivei 2002/14/CE în UE (COM(2008)0146) și documentul de lucru care o însoțește (SEC(2008)0334),
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare și Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0023/2009),

⁽¹⁾ JO L 254, 30.9.1994, p. 64.

⁽²⁾ JO L 225, 12.8.1998, p. 16.

⁽³⁾ JO L 82, 22.3.2001, p. 16.

⁽⁴⁾ JO L 294, 10.11.2001, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 294, 10.11.2001, p. 22.

⁽⁶⁾ JO L 80, 23.3.2002, p. 29.

⁽⁷⁾ JO L 80, 23.3.2002, p. 34.

⁽⁸⁾ JO L 207, 18.8.2003, p. 25.

⁽⁹⁾ JO C 76 E, 27.3.2008, p. 138.

Joi, 19 februarie 2009

- A. întrucât transpunerea Directivei 2002/14/CE de către statele membre are loc cu întârziere și întrucât unele state membre s-au limitat la a prelua unele aspecte ale dispozițiilor minime aplicabile ale acesteia;
- B. întrucât criza financiară actuală va avea consecințe asupra economiei europene în ceea ce privește restructurările, fuziunile și delocalizările întreprinderilor la nivel european;
- C. întrucât Directiva 2002/14/CE are drept obiectiv instituirea unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor cu privire la viitorul întreprinderilor în care sunt angajați, precum și de consultare efectivă a lucrătorilor pentru a anticipa evoluțiile economice ale întreprinderilor respective;
- D. întrucât informarea și consultarea lucrătorilor reprezintă elemente centrale ale unei economii de piață sociale și nu ar trebui considerate drept un obstacol în calea dezvoltării economice a întreprinderilor;
- E. întrucât Uniunea Europeană numără 23 de milioane de întreprinderi cu mai puțin de 250 de salariați (ele reprezintă 99 % din întreprinderi, iar numărul total al angajaților lor depășește 100 de milioane de persoane) și întrucât instituțiile UE au datoria de a garanta și a ameliora dreptul lucrătorilor la informare și consultare,

Consolidarea progresivă a informării și consultării lucrătorilor în cadrul UE

1. constată că transpunerea Directivei 2002/14/CE înregistrează o întârziere considerabilă în anumite state membre și că, prin urmare, evaluarea acesteia va necesita mai mult timp; subliniază, totuși, că în statele membre în care nu exista niciun sistem general de informare și de consultare a lucrătorilor, impactul acestei directive este evident;
2. invită statele membre care nu au transpus corect Directiva 2002/14/CE să facă acest lucru cât mai curând posibil;
3. consideră că măsurile luate de Comisie în acest sens trebuie să permită, în strânsă colaborare cu autoritățile naționale ale statelor membre în cauză și cu partenerii sociali, o analiză mai amănunțită și o soluționare a aspectelor problematice identificate în legătură cu interpretarea Directivei 2002/14/CE sau cu conformitatea măsurilor de transpunere;
4. constată că anumite state membre nu au ținut cont în cadrul măsurilor lor de transpunere a Directivei 2002/14/CE de anumite categorii de lucrători tineri, de femeile care lucrează cu normă parțială sau de lucrătorii cu contracte pe o perioadă determinată de scurtă durată; în aceste condiții, îndeamnă statele membre să își adapteze dispozițiile referitoare la calcularea efectivelor întreprinderilor în conformitate cu spiritul și litera directivei, pentru ca aceste calcule să se efectueze întotdeauna pe baza numărului real de lucrători, fără alte condiții;
5. consideră oportun ca statele membre, respectând practicile lor naționale, să prevadă în mod precis condițiile și restricțiile referitoare la articolul 6 din Directiva 2002/14/CE în ceea ce privește informațiile confidențiale și să ia în considerare următoarele:
 - (a) durata acestei obligații după expirarea mandatului respectivilor reprezentanți ai lucrătorilor;
 - (b) criteriile și cazurile privind interesul legitim al întreprinderii de a păstra secretul acestor informații sau riscul pentru întreprindere în cazul comunicării acestor informații;
6. solicită statelor membre ca, în măsurile lor de transpunere:
 - (a) să definească în mod precis termenul „informare”, pentru a nu lăsa mai multe posibilități de interpretare, și să urmeze spiritul Directivei 2002/14/CE, permițând reprezentanților lucrătorilor să examineze datele furnizate și să nu aștepte sfârșitul procedurii de informare dacă deciziile întreprinderilor au consecințe directe asupra lucrătorilor;

Joi, 19 februarie 2009

- (b) în ceea ce privește conținutul informațiilor, să includă trimiteri la articolul 4 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2002/14/CE;
- (c) să solicite ca informațiile să fie furnizate în timp util înaintea consultării;
- (d) să garanteze respectarea deplină a obligațiilor prevăzute la articolul 4 din Directiva 2002/14/CE în ceea ce privește drepturile de informare și consultare și în vederea realizării unui acord în sensul articolului 4 alineatul (4) litera (e);
- (e) să asocieze și sindicatele din întreprindere pentru a consolida dialogul social;

7. solicită insistent statelor membre în care nu există sancțiuni eficace, proporționale și cu caracter de descurajare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), pentru cazurile de nerespectare a normelor care reglementează exercitarea dreptului la informarea și la consultarea lucrătorilor, să instituie astfel de sancțiuni;

8. invită toate statele membre care nu dispun de un sistem de protecție a reprezentanților lucrătorilor să instituie un astfel de sistem;

9. sugerează statelor membre în care protecția reprezentanților lucrătorilor este asigurată în mod tradițional printr-un acord negociat între organizațiile sindicale și asociațiile lucrătorilor să prevadă o protecție suplimentară ridicată pentru acești reprezentanți în cazul în care negocierile eșuează;

Aplicarea și ameliorarea măsurilor de transpunere a Directivei 2002/14/CE

10. consideră necesară elaborarea și punerea la dispoziția statelor membre a unei grile de sancțiuni ce ar putea fi aplicate angajatorilor care nu respectă dreptul la informarea și la consultarea lucrătorilor astfel cum este prevăzut în Directiva 2002/14/CE;

11. subliniază că subsidiaritatea nu poate reprezenta un argument pentru ca statele membre să nu își îndeplinească obligațiile de a stabili sancțiuni suficient de severe astfel încât să descurajeze încălcarea Directivei 2002/14/CE de către angajatori;

12. atrage atenția asupra jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene din 8 iunie 1994 ⁽¹⁾, conform căreia statele membre al căror sistem procedural și instituțional este deficient au obligația să creeze mijloacele de drept corespunzătoare, prin care să se prevadă căi de atac administrative și judiciare adecvate, precum și sancțiuni adecvate, eficace, proporționale și disuasive împotriva angajatorilor care nu își respectă obligațiile de informare și consultare a lucrătorilor;

13. invită statele membre ca, în așteptarea unei revizuirii a Directivei 2002/14/CE, să se orienteze după jurisprudența Curții de Justiție atunci când definesc căile de atac administrative sau judiciare și sancțiunile împotriva angajatorilor care nu își respectă obligațiile de informare și consultare a lucrătorilor;

14. consideră necesar ca măsurile de transpunere adoptate de statele membre să garanteze că dreptul de informare și consultare a reprezentanților lucrătorilor rămâne un drept acordat în mod automat, în conformitate cu interpretarea corectă a Directivei 2002/14/CE;

15. consideră că este necesar să se definească modalitățile de execuție a mandatului reprezentantului lucrătorilor, pentru ca acesta să se desfășoare în timpul orelor de lucru și să fie remunerat ca atare;

⁽¹⁾ Hotărârea din 8 iunie 1994, Comisia/Regatul Unit (C-382/92, Recueil 1994, p. I-2435); hotărârea din 8 iunie 1994, Comisia/Regatul Unit (C-383/92, Recueil 1994, p. I-2479).

Joi, 19 februarie 2009

16. consideră că este necesar să se garanteze reprezentanților lucrătorilor din domeniul administrației publice și din întreprinderile sectorului de stat și financiar aceleași drepturi la informare și consultare cu cele de care beneficiază și ceilalți lucrători;
17. consideră că este necesar să se reexamineze domeniul de aplicare al utilizării consultării directe atunci când există o structură de reprezentare aleasă sau sindicală, evitând astfel ca angajatorul să intervină prin intermediul consultării directe în chestiuni care aparțin domeniului de negociere colectivă aflat în sarcina sindicatului, cum ar fi remunerațiile;
18. solicită să se examineze necesitatea modificării pragurilor efectivelor întreprinderii sau ale unității începând cu care se aplică Directiva 2002/14/CE, pentru a exclude doar microîntreprinderile din domeniul de aplicare a acesteia;
19. atrage atenția statelor membre că, dacă există în continuare îndoieli cu privire la definiția precisă a noțiunii de „întreprindere” din Directiva 2002/14/CE, jurisprudența Curții de Justiție în domeniu este amplă și invită statele membre să facă referire la aceasta în cadrul măsurilor lor de transpunere, ceea ce va evita acțiunile în neîndeplinirea obligațiilor;
20. solicită insistent Comisiei să ia, cât mai curând posibil, măsuri care să permită o bună transpunere a Directivei 2002/14/CE de către statele membre, verificând toate aspectele care prezintă lacune sau dificultăți, precum dispozițiile și practicile naționale aplicabile calculării efectivelor întreprinderii, utilizarea dispozițiilor specifice prevăzute la articolul 3 alineatele (2) și (3) și garanțiile care ar trebui aplicate clauzei de confidențialitate prevăzute la articolul 6; solicită Comisiei să inițieze proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva statelor membre care nu au transpus deloc directiva sau care nu au transpus-o corect;
21. invită Comisia să prezinte un raport de evaluare privind rezultatele obținute în urma aplicării Directivei 2002/14/CE în ceea ce privește consolidarea dialogului social, capacitatea de anticipare, prevenirea și șansele de angajare pe piața muncii, dar și în ceea ce privește capacitatea de a evita dificultățile administrative, juridice și financiare dintre întreprinderile mici și mijlocii, adăugând, după caz, propuneri adecvate;
22. salută propunerea de regulament al Consiliului privind statutul societății private europene (COM(2008)0396), care ține cont de nevoile micilor întreprinderi;
23. solicită Comisiei, care este responsabilă de monitorizarea fuziunilor și a preluărilor, să vegheze asupra respectării regulilor instituite prin legislația națională și comunitară privind informarea și consultarea lucrătorilor atunci când se iau decizii referitoare la fuziuni și preluări;
24. consideră că informațiile care în cazul divulgării pot aduce prejudicii economice deosebit de grave unei întreprinderi ar trebui să rămână strict confidențiale, până în momentul în care se ia o decizie finală cu privire la aspectele economice de fond ce privesc întreprinderea (de exemplu, sub forma unei declarații de intenție);
25. invită Comisia să promoveze periodic îmbunătățirile aduse dreptului lucrătorilor de a fi informați și consultați și să includă acest aspect pe ordinea de zi a dialogului social european, atât la nivel interprofesional, cât și la nivel sectorial;
26. invită Comisia să încurajeze partenerii sociali să influențeze într-un mod proactiv și pozitiv punerea în aplicare la nivel național, de exemplu prin diseminarea bunelor practici;
27. invită Comisia să ia inițiative cât mai curând posibil pentru a consolida o cultură efectivă de cooperare între partenerii sociali din Uniune în domeniul informării și consultării lucrătorilor, ținând seama de natura subiectelor și de caracteristicile și dimensiunea întreprinderilor;

Joi, 19 februarie 2009

28. constată cu satisfacție că acordul încheiat între Asociația Armatorilor din Comunitatea Europeană și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi referitor la Convenția din 2006 privind munca în domeniul maritim face referire la consultare legat de anumite aspecte, cum ar fi riscurile pentru sănătatea și siguranța lucrătorilor sau rezilierea anticipată a contractelor;

29. salută inițiativa Comisiei, exprimată în Comunicarea sa din 10 octombrie 2007 privind „reexaminarea cadrului social de reglementare în perspectiva unor locuri de muncă mai multe și mai bune pentru profesiile din sectorul maritim din UE” (COM(2007)0591), de abordare a Directivei 2002/14/CE și o invită, în acest sens, să reexamineze în detaliu posibilitatea de derogare de la aplicarea Directivei 2002/14/CE menționată la articolul 3 alineatul (3);

30. solicită Comisiei să examineze cerințele de coordonare a Directivelor 94/45/CE, 98/59/CE, 2001/23/CE, 2001/86/CE, 2002/14/CE, 2003/72/CE și a Regulamentului (CE) nr. 2157/2001, pentru a studia necesitatea efectuării unor eventuale modificări în scopul de a elimina suprapunerile și contradicțiile; consideră că eventualele modificări ar trebuie efectuate simultan;

*

* *

31. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Economic și Social European, Comitetului Regiunilor, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Economia socială

P6_TA(2009)0062

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la economia socială (2008/2250(INI))

(2010/C 76 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 3, 48, 125-130 și 136 din Tratatul CE,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene ⁽¹⁾ și Directiva 2003/72/CE a Consiliului din 22 iulie 2003 de completare a statutului societății cooperative europene în legătură cu participarea lucrătorilor ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽³⁾,
- având în vedere Decizia 2008/618/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind liniile directoare ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 ianuarie 2008 privind o propunere de raport comun privind protecția socială și incluziunea socială 2008 (COM(2008)0042), documentul însoțitor la Comunicarea Comisiei privind o propunere de raport comun (SEC(2008)0091) și Raportul comun privind ocuparea forței de muncă 2007/2008, aprobat în cadrul concluziilor Președinției ca urmare a Consiliul European de primăvară din 13 și 14 martie 2008,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 1994 privind economia alternativă socială ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 207, 18.8.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 207, 18.8.2003, p. 25.

⁽³⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁽⁴⁾ JO L 198, 26.7.2008, p. 47.

⁽⁵⁾ JO C 205, 25.7.1994, p. 481.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere Rezoluția sa din 18 septembrie 1998 privind rolul cooperativelor în creșterea ocupării forței de muncă în rândul femeilor ⁽¹⁾,
- având în vedere Poziția sa din 17 iunie 2008 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale (2010) ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind promovarea muncii decente pentru toți ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 februarie 2004 privind promovarea societăților cooperative în Europa (COM(2004)0018),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 iunie 1997 privind promovarea rolului organizațiilor și fundațiilor de voluntariat în Europa (COM(1997)0241) și Rezoluția Parlamentului din 2 iulie 1998 referitoare la aceasta ⁽⁵⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 aprilie 2000 privind acțiunile la nivel local pentru ocuparea forței de muncă: o dimensiune locală pentru strategia europeană de ocupare a forței de muncă (COM(2000)0196),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 noiembrie 2001 privind consolidarea dimensiunii locale a strategiei europene de ocupare a forței de muncă (COM(2001)0629) și Rezoluția Parlamentului din 4 iulie 2002 referitoare la aceasta ⁽⁶⁾,
- având în vedere avizele Comitetului Economic și Social European privind economia socială, în special cele privind Economia socială și piața internă ⁽⁷⁾, Diversificarea economică în țările în curs de aderare – rolul IMM-urilor și al întreprinderilor din domeniul economiei sociale ⁽⁸⁾ și Abilitatea IMM-urilor și a întreprinderilor din domeniul economiei sociale de a se adapta la schimbările provocate de creșterea economică ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 aprilie 2008 privind contribuția activității de voluntariat la coeziunea economică și socială ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 septembrie 2006 privind un model social european pentru viitor ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 iulie 2008 intitulată „Agenda socială reînnoită: oportunități, acces și solidaritate în Europa secolului XXI” (COM(2008)0412),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 iulie 2008 intitulată „Un angajament reînnoit în favoarea unei Europe sociale: consolidarea metodei deschise de coordonare în materie de protecție socială și de incluziune socială” (COM(2008)0418) și primul raport bienal privind serviciile sociale de interes general din aceeași dată (SEC(2008)2179),
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 313, 12.10.1998, p. 234.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0286

⁽³⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0467.

⁽⁵⁾ JO C 226, 20.7.1998, p. 66.

⁽⁶⁾ JO C 271E, 12.11.2003, p. 593.

⁽⁷⁾ JO C 117, 26.4.2000, p. 52.

⁽⁸⁾ JO C 112, 30.4.2004, p. 105.

⁽⁹⁾ JO C 120, 20.5.2005, p. 10.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0131.

⁽¹¹⁾ JO C 305E, 14.12.2006, p. 141.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0015/2009),
- A. întrucât modelul social european s-a constituit în special pe baza unui nivel ridicat de servicii, produse și locuri de muncă generate de economia socială, precum și cu sprijinul capacităților de anticipare și de inovare dezvoltate de promotorii săi;
- B. întrucât economia socială se bazează pe o paradigmă socială care corespunde principiilor fundamentale ale modelului european social și de bunăstare; întrucât economia socială are un rol cheie în prezent în păstrarea și consolidarea acestui model prin reglementarea producției și prin furnizarea de numeroase servicii sociale de interes general;
- C. întrucât, în consecință, modelele de economie socială ar trebui valorificate pentru a atinge obiectivele comune care se vor regăsi în ansamblul politicilor UE în ceea ce privește creșterea economică, ocuparea unui loc de muncă, formarea și serviciile destinate persoanelor;
- D. întrucât bogăția și echilibrul unei societăți provin din diversitatea sa, iar economia socială contribuie activ la aceasta prin ameliorarea și consolidarea modelului social european și prin crearea unui model distinctiv de întreprindere care permite economiei sociale să contribuie la o creștere stabilă și durabilă;
- E. întrucât valorile economiei sociale corespund într-o mare măsură obiectivelor UE de integrare socială și întrucât ar trebui să se creeze o legătură între aceasta și locurile de muncă decente, formarea și reintegrarea profesională; întrucât economia socială a arătat că poate ameliora considerabil statutul social al persoanelor dezavantajate - lucru demonstrat, de exemplu, de cooperativele de microcredite create de Profesor Mohammed Yunus, laureat al Premiului Nobel, care, facilitând incluziunea financiară, a sporit influența femeilor – și că are o capacitate substanțială de inovare socială, sprijinindu-i pe cei care se confruntă cu dificultăți să găsească ei înșiși soluții la problemele lor sociale, de exemplu în ceea ce privește reconcilierea vieții profesionale cu cea privată, egalitatea de gen, calitatea vieții de familie și abilitatea de a îngriji copiii, persoanele în vârstă și persoanele cu handicap;
- F. întrucât economia socială reprezintă 10 % din ansamblul întreprinderilor europene, respectiv 2 milioane de întreprinderi și, respectiv, 6 % din totalul locurilor de muncă, și are un potențial ridicat de a genera și a menține locuri de muncă stabile, în mare parte datorită naturii activităților sale, care nu pot fi delocalizate;
- G. întrucât întreprinderile din economia socială sunt de regulă întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) care contribuie la un model economic durabil în care persoanele sunt mai importante decât capitalul și întrucât astfel de întreprinderi sunt adesea prezente pe piața unică și trebuie, prin urmare, să garanteze că activitățile lor respectă dispozițiile legislative relevante;
- H. întrucât economia socială s-a dezvoltat din anumite forme de organizare și/sau juridice ale întreprinderilor, cum ar fi cooperativele, societățile mutuale, asociațiile, întreprinderile și organizațiile sociale, fundațiile și alte forme existente în fiecare stat membru; întrucât economia socială cuprinde o gamă de denumiri utilizate în diversele state membre, precum „economie solidară” și „al treilea sector”; întrucât, chiar dacă nu sunt descrise ca făcând parte din „economia socială” în toate statele membre, peste tot în Uniunea Europeană există activități comparabile care au aceleași caracteristici;
- I. întrucât trebuie să se recunoască statutul anumitor forme de organizare care fac parte din economia socială la nivelul UE, ținându-se seama de normele pieței interne pentru a reduce obstacolele birocratice în calea obținerii de finanțare comunitară;
- J. întrucât economia socială acordă prioritate unui model de întreprindere care nu se poate caracteriza nici prin dimensiuni, nici prin sectoarele în care își desfășoară activitatea, ci prin respectarea unor valori comune printre care se numără supremația democrației, a participării actorilor sociali, a persoanei și a obiectivelor sociale asupra capitalului; apărarea și aplicarea principiului solidarității și al responsabilității; comuniunea între interesele membrilor utilizatori și interesul general; controlul democratic exercitat de membri; adeziunea voluntară și deschisă; autonomia de gestiune și independența față de autoritățile publice; alocarea celei mai mari părți a excedentului pentru atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă și de furnizare de servicii membrilor în conformitate cu interesul general;

Joi, 19 februarie 2009

- K. întrucât, în pofida importanței crescânde a economiei sociale și a organizațiilor care fac parte din ea, economia socială rămâne un sector puțin cunoscut și constituie adesea o țintă a criticilor derivate din abordări tehnice neadecvate; întrucât una dintre cele mai importante probleme cu care se confruntă economia socială în UE și în unele dintre statele membre este invizibilitatea sa instituțională, cauzată de particularitățile sistemelor contabile naționale;
- L. întrucât intergrupul pentru economie socială din cadrul Parlamentului European a desfășurat activități detaliate,

Observații generale

1. subliniază că economia socială joacă un rol de esențial în economia europeană combinând profitabilitatea cu solidaritatea, creând locuri de muncă de bună calitate, consolidând coeziunea socială, economică și regională, generând capital social, promovând cetățenia activă, solidaritatea și un tip de economie care acordă prioritate oamenilor și sprijinind dezvoltarea durabilă și inovarea socială, tehnologică și de mediu;
2. consideră importantă economia socială, atât din punct de vedere simbolic, cât și din perspectiva performanței pentru consolidarea democrației industriale și economice;
3. recunoaște că economia socială nu va putea prospera și nu își va putea fructifica întregul potențial decât dacă beneficiază de condiții politice, legislative și operaționale adecvate, ținând cont în mod adecvat de bogăția diversității instituțiilor din economia socială și de trăsăturile specifice ale acestora;
4. consideră că întreprinderile din economia socială nu ar trebui să fie supuse aceleiași aplicări a regulilor de concurență ca alte întreprinderi și că acestea au nevoie de un cadru juridic sigur, bazat pe recunoașterea valorilor lor specifice, pentru a-și putea desfășura activitatea în condiții echitabile de concurență cu celelalte întreprinderi;
5. subliniază faptul că un sistem economic în care întreprinderile din economia socială joacă un rol mai semnificativ ar reduce expunerea la speculații pe piețele financiare în care unele societăți private nu sunt supuse supravegherii acționarilor și organismelor de reglementare;

Recunoașterea conceptului de economie socială

6. reamintește că diversitatea formelor de întreprinderi este recunoscută în Tratatul CE, precum și prin adoptarea statutului societății cooperative europene;
7. reamintește că, în mai multe rânduri, Comisia a recunoscut conceptul de economie socială;
8. invită Comisia să promoveze economia socială în noile sale politici și să apere „abordarea diferită a antreprenoriatului” din cadrul economiei sociale, al cărei motor principal nu este rentabilitatea financiară, ci rentabilitatea socială, astfel încât caracteristicile specifice economiei sociale să fie luate în considerare în mod adecvat la elaborarea cadrelor juridice;
9. consideră că Uniunea Europeană și statele membre ar trebui să recunoască economia socială și părțile implicate în aceasta - cooperative, societăți mutuale, asociații și fundații - în legislațiile și politicile lor; sugerează ca aceste măsuri să cuprindă accesul ușor la credite și la scutiri fiscale, dezvoltarea microcreditelor, crearea unor statute europene pentru asociații, fundații și societăți mutuale, precum și o finanțare UE adaptată și stimulente pentru a sprijini mai bine organizațiile din domeniul economiei sociale care operează în sectoarele de pe piață și din afara pieței și care sunt create în scopul utilității sociale;

Joi, 19 februarie 2009

Recunoașterea juridică: statute europene pentru asociații, fundații și societăți mutuale

10. constată că recunoașterea statutelor europene ale asociațiilor, ale societăților mutuale și ale fundațiilor este necesară pentru a garanta că întreprinderile din economia socială beneficiază de un tratament egal în cadrul legislației privind piața internă; consideră că retragerea propunerilor Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind un statut al asociației europene și de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind un statut al societății mutuale europene (COM(1991)0273) constituie un mare pas înapoi pentru dezvoltarea acestor forme de economie socială în cadrul Uniunii Europene; îndeamnă, prin urmare, Comisia să își revizuiască programul de lucru în consecință;

11. invită Comisia să dea curs raportului de fezabilitate privind statutul fundației europene care va fi publicat înainte de sfârșitul lui 2008 și să inițieze un studiu de impact pentru statutul asociației europene și cel al societății mutuale europene;

12. invită Comisia și statele membre să dezvolte un cadru legal care să recunoască componentele economiei sociale;

13. invită Comisia să se asigure că societatea privată europeană va fi o formă de societate care poate fi adoptată pentru orice tip de activitate;

14. invită Comisia să instituie norme clare pentru a stabili entitățile care pot funcționa în mod legal ca întreprinderi din economia socială creând bariere legale eficiente pentru a împiedica accesul la acest sistem, astfel încât nicio organizație care nu aparține economiei sociale să nu poată beneficia de finanțare destinată întreprinderilor din economia socială sau de politicile publice concepute să încurajeze întreprinderile din economia socială;

Recunoașterea statistică

15. invită Comisia și statele membre să susțină crearea unor registre statistice naționale pentru întreprinderile din economia socială, să întocmească conturi naționale satelit pe sectoare instituționale și pe sectoare de activitate și să permită includerea acestor date în Eurostat, folosind și competențele disponibile în universități;

16. subliniază faptul că evaluarea economiei sociale este complementară evaluării instituțiilor nonprofit; invită Comisia și statele membre să promoveze utilizarea Ghidului ONU privind instituțiile nonprofit în sistemul conturilor naționale și să elaboreze conturi satelit care să permită îmbunătățirea vizibilității instituțiilor nonprofit și a organizațiilor din economia socială;

Recunoașterea ca partener social

17. susține că diversele componente ale economiei sociale ar trebui să fie recunoscute în dialogul social sectorial și intersectorial al UE și sugerează că atât Comisia, cât și statele membre ar trebui să încurajeze puternic procesul de includere a actorilor din economia socială în concertările sociale și dialogul civil;

Economia socială ca actor cheie pentru realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona

18. atrage atenția asupra faptului că întreprinderile și organizațiile din economia socială contribuie la consolidarea spiritului antreprenorial, facilitează o mai bună funcționare democratică a universului antreprenorial, integrează responsabilitatea socială și promovează integrarea socială activă a categoriilor vulnerabile;

19. subliniază faptul că angajatorii din economia socială constituie agenți importanți de reinserție și salută eforturile acestora de a crea și menține locuri de muncă de înaltă calitate, bune și stabile, precum și de a investi în lucrători; invită Comisia și statele membre să sprijine și să consolideze economia socială în rolul acesteia de bun angajator și să îi respecte statutul special;

Joi, 19 februarie 2009

20. subliniază faptul că economia socială contribuie la rectificarea a trei dezechilibre majore de pe piața muncii: șomajul, instabilitatea locurilor și muncă și excluderea socială și de pe piața muncii a șomerilor; în plus, constată că economia socială joacă un rol important în îmbunătățirea ocupării forței de muncă și creează locuri de muncă care nu sunt, în mod normal, delocalizate, contribuind astfel la îndeplinirea obiectivelor Strategiei de la Lisabona;
21. consideră că sprijinul acordat de statele membre întreprinderilor din economia socială ar trebui interpretat ca o investiție reală în crearea unor rețele de solidaritate care pot să consolideze rolul comunităților și autorităților locale în elaborarea politicilor sociale;
22. consideră că problemele sociale necesită reflecție, dar că, în circumstanțele actuale, este nevoie într-o mai mare măsură de acțiune; consideră că cele mai multe probleme sociale ar trebui soluționate la nivel local, pentru a soluționa situații și probleme practice; consideră că, pentru a fi eficiente, astfel de acțiuni necesită norme stricte de coordonare, ceea ce implică o cooperare strânsă între autoritățile publice și întreprinderile din economia socială;
23. constată că, prin faptul că sunt puternic ancorate la nivel local, întreprinderile din economia socială permit crearea unor legături între cetățeni și organele lor de reprezentare regionale, naționale și europene și sunt astfel în măsură să contribuie la o guvernare UE eficace din punctul de vedere al coeziunii sociale; apreciază eforturile pe care întreprinderile și organizațiile din economia socială le depun pentru a se regrupa în cadrul unor platforme de coordonare la nivelul Uniunii Europene;
24. subliniază faptul că economia socială are un rol cheie în realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona de creștere durabilă și ocupare completă a forței de muncă, deoarece contracarează numeroasele dezechilibre de pe piața muncii, în special prin sprijinirea ocupării forței de muncă feminine, creează și oferă servicii de asistență comunitară (cum ar fi servicii sociale, medicale și de asigurări sociale) și creează și menține configurația economică a societății, contribuind astfel la dezvoltarea locală și la coeziunea socială;
25. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să ia măsuri pentru instituirea unui cadru pentru agenda economiei sociale, deoarece acest lucru ar consolida competitivitatea și capacitatea de inovare la nivel local și la nivelul UE, dată fiind abilitatea economiei sociale de a genera stabilitate într-un context de economii predominant ciclice, prin redistribuirea și reinvestirea profiturilor la nivel local, dacă este cazul, prin promovarea unei culturi antreprenoriale, prin corelarea activităților economice cu necesitățile pe plan local, prin sprijinirea activităților aflate în pericol (cum ar fi meșteșugurile) și prin generarea de capital social;
26. invită autoritățile competente și operatorii din acest sector să analizeze și să consolideze rolul femeilor în economia socială, atât în termeni cantitativi, având în vedere rata ridicată de ocupare a femeilor în toate activitățile sectorului, inclusiv asociațiile și voluntariatul, cât și în ceea ce privește calitatea și aspectele organizatorice ale muncii și furnizării de servicii; își exprimă preocuparea cu privire la problema persistentă a integrării verticale, chiar și în cadrul economiei sociale, care limitează participarea femeilor la procesul decizional;
27. invită guvernele și autoritățile locale ale statelor membre, precum și operatorii din acest sector să încurajeze și să sprijine eventualele sinergii care ar putea fi generate în sectorul serviciilor de părțile implicate în economia socială și de utilizatorii acesteia, prin lărgirea domeniului de participare, consultare și responsabilitate comună;
28. invită Comisia să țină seama de realitățile economiei sociale la revizuirea politicii privind ajutorul de stat, având în vedere faptul că micile întreprinderi și organizațiile care își desfășoară activitatea la nivel local se confruntă cu dificultăți importante în ceea ce privește accesul la finanțare, în special în cursul crizei economice și financiare actuale; de asemenea, invită Comisia să nu obstrucționeze legislația națională privind societățile comerciale și dispozițiile fiscale, cum ar fi cele aplicabile cooperativelor din sectorul bancar și din sectorul distribuției, care operează pe baza principiilor reciprocității, democrației corporative, transmiterii patrimoniului între generații, indivizibilității rezervelor, solidarității, eticii muncii și eticii comerciale;
29. evidențiază faptul că o parte dintre întreprinderile din economia socială sunt microîntreprinderi și întreprinderi mici care s-ar putea să nu dispună de resursele necesare pentru a acționa pe piața internă și pentru a participa la programele naționale și ale UE și propune să se creeze acțiuni de sprijin și instrumente specifice care să le permită să contribuie într-o mai mare măsură la creșterea economică durabilă în Uniunea Europeană, precum și să faciliteze, în cazul unei crize comerciale, posibilitatea de a transforma întreprinderile în societăți deținute de angajați;

Joi, 19 februarie 2009

30. invită Comisia și statele membre să dezvolte programe adresate întreprinderilor sociale existente și potențiale care să ofere sprijin financiar, informații, consultanță și formare și să simplifice procesul de constituire (inclusiv prin reducerea cerințelor privind capitalul inițial al societăților comerciale), pentru a le ajuta să facă față unei economii din ce în ce mai globalizate, afectate în prezent de o criză financiară;

31. subliniază faptul că întreprinderile din economia socială se confruntă cu mai multe dificultăți decât companiile mari, de exemplu în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor legale, obținerea de finanțare și accesul la noi tehnologii și la informații;

32. atrage atenția asupra importanței economiei sociale în ceea ce privește serviciile de interes general; atrage atenția asupra valorii adăugate create de rețelele integrate de tip public-privat, precum și asupra riscului de exploatare, care se manifestă, de exemplu, prin externalizarea având ca scop reducerea costurilor pentru autoritățile publice, nu în ultimul rând prin utilizarea de contribuții sub formă de muncă voluntară;

33. îndeamnă Comisia să își continue activitățile de comunicare și de clarificare cu părțile interesate, să susțină statele membre în ceea ce privește serviciile de interes general și serviciile sociale de interes general și să utilizeze metoda grupării indicatorilor;

Mijloacele necesare pentru atingerea obiectivelor

34. solicită Comisiei să se asigure că la elaborarea politicilor europene sunt luate în considerare caracteristicile economiei sociale (obiective, valori și metode de lucru) și în special, să includă economia socială în politicile și strategiile sale din domeniul social, economic și în materie de dezvoltare a întreprinderilor, în special în cadrul „Small Business Act” pentru Europa (COM(2008)0394); solicită ca, atunci când este afectată economia socială, să se realizeze evaluări de impact și ca interesele economiei sociale să fie respectate și să li se acorde prioritate; în plus, îndeamnă Comisia să reanalizeze posibilitatea reinstaurării unui serviciu intersectorial pentru economia socială, care să creeze legătura dintre direcțiile generale pertinente;

35. solicită Comisiei să se asigure că Observatorul pentru IMM-urile europene include în mod sistematic întreprinderile din economia socială în anchetele sale și să facă recomandări privind măsuri de asistență pentru funcționarea și dezvoltarea acestora; invită, de asemenea, Comisia să ia măsurile necesare pentru a permite întreprinderilor din economia socială să își creeze legături în rețeaua europeană de sprijin e-afaceri și să fie promovate în cadrul acestei rețele;

36. invită statele membre să sprijine organizațiile mici și mijlocii din economia socială care doresc să își reducă dependența de subvenții și să își sporească durabilitatea;

37. solicită Comisiei să invite participanții la economia socială să se alăture forumurilor permanente de dialog și să participe la lucrările grupurilor de experți la nivel înalt care ar putea viza economia socială și să coopereze cu acestea; invită Comisia să contribuie la consolidarea structurilor de reprezentare ale economiei sociale la nivel regional, național și comunitar și să creeze un cadru legal pentru promovarea parteneriatului activ dintre autoritățile locale și întreprinderile din economia socială;

38. invită Comisia să promoveze dialogul dintre agențiile publice și reprezentanții din economia socială la nivel național și comunitar și să stimuleze astfel înțelegerea reciprocă și să promoveze bunele practici;

39. solicită Comisiei să sprijine grupul european de reflecție privind băncile cooperative constituit prin asocierea acestui sector sau alte servicii financiare care ar putea fi de interes pentru organizațiile din economia socială, grup care să analizeze modul în care aceste entități specifice economiei sociale și-au desfășurat activitatea la nivelul UE până în prezent – în special în cursul actualei crize financiare și de credit mondiale – și modul în care acestea vor evita riscuri viitoare de acest fel;

40. solicită Comisiei să examineze reactivarea liniei bugetare specifice economiei sociale;

Joi, 19 februarie 2009

41. solicită să se instituie programe care să promoveze experimentarea de noi modele economice și sociale și să se inițieze programe-cadru de cercetare, incluzând aspectele economiei sociale în cererile de propuneri din cel de-al Șaptelea Program cadru, să se aibă în vedere utilizarea unui „multiplicator” aplicat datelor din statisticile oficiale și să se introducă instrumente pentru măsurarea creșterii economice din punct de vedere calitativ și cantitativ;

42. solicită Comisiei și statelor membre să integreze o dimensiune de „economie socială” în elaborarea politicilor comunitare și naționale și în programele europene destinate întreprinderilor din domeniul cercetării, al inovării, al finanțării, al dezvoltării regionale și al cooperării pentru dezvoltare, să susțină crearea de programe de formare în materie de economie socială pentru administratorii europeni, naționali și locali și să asigure accesul întreprinderilor din economia socială la programe și acțiuni de dezvoltare și relații externe;

43. îndeamnă statele membre să prevadă proiecte de formare, în domeniul învățământului superior, universitar și al formării profesionale, care să vizeze sensibilizarea cu privire la economia socială și la inițiativele antreprenoriale fondate pe valorile acesteia;

44. invită Comisia și statele membre să sprijine dezvoltarea competențelor și a profesionalismului în acest sector pentru a crește rolul economiei sociale în cadrul integrării pe piața muncii;

45. invită Comisia să elaboreze un cadru juridic al UE care să permită crearea și menținerea unor parteneriate teritoriale între sectorul economiei sociale și autoritățile locale și să stabilească criteriile pentru recunoașterea și consolidarea economiei sociale, facilitarea dezvoltării locale durabile și promovarea interesului general;

46. invită Comisia să creeze condiții care să faciliteze investițiile în economia socială, în special prin fonduri de investiții, împrumuturi garantate și subvenții;

47. solicită Comisiei să reevalueze:

— Comunicarea sa privind promovarea societăților cooperative și Regulamentul (CE) nr. 1435/2003 privind statutul societății cooperative europene, conform prevederilor acestora;

— Comunicarea sa din 1997 privind promovarea rolului organizațiilor și fundațiilor de voluntariat în Europa;

*

* *

48. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Comitetului Economic și Social European, Comitetului Regiunilor și Comitetului pentru protecție socială.

Sănătatea mintală

P6_TA(2009)0063

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la sănătatea mintală (2008/2209(INI))

(2010/C 76 E/05)

Parlamentul European,

— având în vedere Conferința la nivel înalt a UE „Împreună pentru sănătate mintală și bunăstare”, care a avut loc la Bruxelles între 12-13 iunie 2008, și în cursul căreia s-a adoptat Pactul european pentru sănătate mintală și bunăstare,

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere Cartea verde a Comisiei, intitulată „Îmbunătățirea sănătății mintale a populației. Către o strategie privind sănătatea mintală pentru Uniunea Europeană” (COM(2005)0484),
 - având în vedere Rezoluția sa din 6 septembrie 2006, intitulată „Îmbunătățirea sănătății mintale a populației - Către o strategie privind sănătatea mintală pentru Uniunea Europeană” ⁽¹⁾,
 - având în vedere declarația Conferinței Ministeriale Europene a Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) din 15 ianuarie 2005 privind abordarea provocărilor din domeniul sănătății mintale în Europa și identificarea soluțiilor,
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 19-20 iunie 2008, care a subliniat importanța eliminării decalajului dintre statele membre și din interiorul acestora în domeniul sănătății și al speranței de viață, precum și importanța activităților de prevenire în domeniul principalelor boli cronice netransmisibile grave,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2008 referitoare la strategia comunitară 2007-2012 privind sănătatea și siguranța la locul de muncă ⁽²⁾,
 - având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite (ONU) privind drepturile persoanelor cu handicap,
 - având în vedere articolele 2, 13 și 152 din Tratatul CE,
 - având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0034/2009),
- A. A. întrucât sănătatea mintală și bunăstarea sunt elemente esențiale pentru calitatea vieții persoanelor și pentru societate în ansamblul ei și reprezintă factori-cheie ai obiectivelor Strategiei de la Lisabona a UE și ai strategiei revizuite de dezvoltare durabilă, iar prevenirea, depistarea timpurie, intervenția și tratamentul tulburărilor psihice reduc semnificativ consecințele personale, financiare și sociale ale acestora;
- B. întrucât diferite documente strategice ale UE au subliniat importanța sănătății mintale în îndeplinirea acelor obiective, precum și necesitatea unor măsuri practice în acest sens;
- C. întrucât valoarea adăugată a strategiei comunitare în materie de sănătate mintală constă în primul rând în prevenire și în promovarea drepturilor omului și a drepturilor civile ale persoanelor cu probleme de sănătate mintală;
- D. întrucât problemele de sănătate mintală sunt larg răspândite în Europa, iar o persoană din patru suferă de probleme de sănătate mintală cel puțin o dată în viață, iar un număr mult mai mare de persoane sunt afectate în mod indirect și întrucât standardele în materie de îngrijire a sănătății mintale diferă considerabil de la un stat membru la altul, în special în ceea ce privește statele membre vechi și unele state membre noi;
- E. întrucât aspectele legate de gen ar trebui luate în considerare atunci când se abordează tema sănătății mintale și întrucât mai multe femei decât bărbați suferă de tulburări psihice și mai mulți bărbați decât femei se sinucid;

⁽¹⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 148.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0009.

Joi, 19 februarie 2009

- F. întrucât sinuciderea rămâne o cauză semnificativă a morții premature în Europa, numărul deceselor în UE ridicându-se la peste 50 000 pe an, și întrucât, în nouă din zece cazuri, aceasta este precedată de evoluția unor tulburări psihice, adesea depresia; întrucât, de asemenea, rata sinuciderilor și a tentativelor de sinucidere în rândul persoanelor aflate la închisoare sau în detenție este mai mare decât în rândul populației generale;
- G. întrucât elaborarea unor politici de reducere a cazurilor de depresie și sinucidere se află în corelație directă cu protejarea demnității umane;
- H. întrucât, deși depresia reprezintă una dintre cele mai frecvente și mai grave tulburări psihice, măsurile de combatere a acesteia rămân adesea ineficiente și întrucât doar un număr redus de state membre au pus în aplicare programe de prevenire;
- I. întrucât, în prezent, se constată încă un nivel insuficient de înțelegere și de investiții pentru promovarea sănătății mintale și prevenirea tulburărilor psihice, precum și o lipsă a sprijinului pentru cercetarea medicală și pentru persoanele cu probleme de sănătate mintală;
- J. întrucât, pe plan financiar, costurile problemelor de sănătate mintală pentru societate se ridică, potrivit estimărilor, la un nivel între 3 % și 4 % din PIB-ul statelor membre și întrucât, în 2006, costul acestor probleme pentru UE a fost de 436 000 de milioane de euro, cea mai mare parte a fondurilor fiind cheltuite în afara sistemului de sănătate, în special datorită absenței sistematice de la locul de muncă, incapacității de muncă și pensionării anticipate, iar costurile estimate nu reflectă în multe cazuri sarcina financiară suplimentară a comorbidității, care prezintă un risc mai mare de a afecta persoanele cu probleme de sănătate mintală;
- K. întrucât decalajele sociale și economice pot spori problemele de sănătate mintală și întrucât frecvența acestor probleme este mai mare în cadrul grupurilor vulnerabile și al grupurilor marginalizate, cum ar fi șomerii, imigranții, deținuți și foști deținuți, utilizatorii de substanțe psihotrope, persoanele cu handicap și persoanele cu boli cronice și întrucât acțiunile specifice și politicile adecvate sunt necesare pentru a sprijini integrarea și incluziunea socială a acestora;
- L. întrucât există decalaje semnificative între statele membre și în interiorul acestora în domeniul sănătății mintale, inclusiv în ceea ce privește tratamentul și integrarea socială;
- M. întrucât, în comparație cu restul populației, persoanele cu probleme de sănătate mintală sunt mai expuse riscului de a dezvolta o boală fizică și au mai puține șanse de a beneficia de un tratament al acestor boli fizice;
- N. întrucât, în condițiile în care sănătatea fizică și mintală prezintă o importanță egală și există o interacțiune între acestea, adesea problemele de sănătate mintală rămân adesea nediate diagnosticate sau subestimate și beneficiază de un tratament inadecvat;
- O. întrucât, în majoritatea statelor membre a existat o tranziție de la îngrijirea pe termen lung în instituții specializate la modul de viață asistat în cadrul comunității și întrucât acest proces a avut loc totuși fără o planificare și o finanțare adecvată, fără mecanisme de control și adesea cu reduceri ale alocărilor bugetare, ceea ce amenință să conducă la reinternarea în instituții specializate a mii de cetățeni cu boli psihice;
- P. întrucât în 2008 a fost înființată platforma europeană pentru sănătatea mintală și sănătatea fizică, aceasta reunind reprezentanți la nivel înalt ai principalelor organizații;
- Q. întrucât în primii ani de viață ai unei persoane se pun bazele sănătății mintale pe tot parcursul vieții și întrucât tulburările psihice sunt răspândite în rândul tinerilor, diagnosticarea și tratamentul precoce fiind de o importanță crucială în cazul acestora;
- R. întrucât îmbătrânirea populației UE atrage adesea apariția mai frecventă a tulburărilor neurodegenerative;

Joi, 19 februarie 2009

- S. întrucât discriminarea și excluderea socială cu care se confruntă persoanele cu probleme de sănătate mintală și familiile lor nu sunt doar consecințele tulburărilor psihice, ci și ale stigmatizării, marginalizării și excluderii sociale cu care se confruntă acestea și reprezintă factori de risc care le îngreunează procesul de obținere a asistenței și tratamentului necesar;
- T. întrucât Uniunea Europeană a declarat 2010 Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale;
- U. întrucât, în urma cercetărilor, se obțin noi date în ceea ce privește dimensiunea socială și cea medicală a sănătății mintale și întrucât au mai rămas totuși lacune semnificative și, prin urmare, ar trebui să se asigure că nu intervin obstacole în calea eforturilor depuse în domeniul cercetărilor medicale (publice sau private) prin impunerea unei serii de cerințe administrative (deseori covârșitoare) sau restricții excesive asupra utilizării modelelor pertinente pentru dezvoltarea de medicamente sigure și eficiente;
- V. întrucât dificultățile de învățare (handicapul mintal) prezintă multe caracteristici comune și creează nevoi similare cu cele ale tulburărilor psihice;
- W. întrucât sunt esențiale ameliorări substanțiale în formarea profesioniștilor din domeniul medical care intră în contact cu persoanele afectate de boli psihice, inclusiv a medicilor și a membrilor corpului judiciar;
- X. întrucât tulburările psihice sunt pe primul loc în ceea ce privește morbiditatea umană,
1. salută adoptarea Pactului european pentru sănătate mintală și bunăstare și recunoașterea sănătății mintale și a bunăstării drept o direcție prioritară de acțiune;
 2. sprijină cu fermitate încurajarea cooperării și a sprijinirii acțiunii comune dintre instituțiile UE, statele membre, autoritățile regionale și locale și partenerii sociali în cinci domenii prioritare pentru promovarea sănătății mintale și a bunăstării populației, inclusiv a tuturor grupurilor de vârstă și a diferitelor genuri, a grupurilor de diferite origini etnice și a grupurilor socio-economice, combaterea stigmatizării și a excluderii sociale, consolidarea acțiunii preventive și a autoajutorării și acordarea de sprijin și tratament adecvat persoanelor cu probleme de sănătate mintală, precum și familiilor și personalului de îngrijire; subliniază că orice astfel de cooperare trebuie să respecte pe deplin principiul subsidiarității;
 3. invită statele membre să atragă atenția asupra importanței stării de sănătate mintală, orientându-se în special spre personalul medical și grupurile țintă precum părinții, profesorii, grupurile care furnizează servicii sociale și juridice, angajatorii, personalul de îngrijire și, în mod special, publicul larg;
 4. invită statele membre ca, în cooperare cu Comisia și Eurostat să contribuie la sporirea nivelului de cunoștințe în legătură cu sănătatea mintală și cu relația dintre sănătatea mintală și o viață sănătoasă, prin instituirea unor mecanisme pentru schimbul și diseminarea de informații în mod clar, ușor accesibil și comprehensibil;
 5. invită Comisia să propună indicatori comuni pentru îmbunătățirea comparabilității datelor și pentru facilitarea schimbului de bune practici și a cooperării între statele membre în vederea promovării sănătății mintale;
 6. consideră că ar trebui să se acorde atenție prevenirii problemelor de sănătate mintală prin intermediul intervenției sociale, punând pe primul plan grupurile cele mai vulnerabile; subliniază faptul că, în cazurile în care prevenirea este insuficientă, ar trebui încurajat și facilitat accesul nediscriminatoriu la servicii terapeutice și că persoanele cu probleme de sănătate mintală ar trebui să aibă un acces deplin la informațiile privind forme inovatoare de tratament;
 7. invită UE să utilizeze facilitățile de finanțare puse la dispoziție prin cel de-al șaptelea program-cadru pentru a putea efectua în continuare cercetări în domeniul sănătății mintale, al bunăstării și al interacțiunii dintre problemele de sănătate mintală și fizică; invită statele membre să exploreze posibilitățile de finanțare a inițiativelor din domeniul sănătății mintale în cadrul Fondului social european și al Fondului european pentru dezvoltare regională;

Joi, 19 februarie 2009

8. invită statele membre să utilizeze cât mai eficient resursele comunitare și naționale disponibile pentru a promova sănătatea mintală și pentru a organiza programe de sensibilizare și de formare pentru toate persoanele care ocupă poziții-cheie, cu scopul de a promova diagnosticarea precoce, intervenția imediată în cazul problemelor de sănătate mintală și gestionarea adecvată a acestora;
9. invită Comisia să efectueze și să publice un studiu cu privire la serviciile aferente bolilor psihice și la politicile de promovare a sănătății mintale pe teritoriul UE;
10. invită statele membre să adopte Rezoluția ONU 46/119 privind protecția persoanelor cu boli psihice și îmbunătățirea îngrijirii în domeniul sănătății mintale, redactată de Comisia pentru drepturile omului a Organizației Națiunilor Unite și adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite în 1991;
11. invită statele membre să acorde persoanelor cu probleme de sănătate mintală dreptul de a avea acces egal, deplin și corespunzător la educație, formare și locuri de muncă, în conformitate cu principiile învățării pe parcursul întregii vieți, și să se asigure că acestea beneficiază de un sprijin adecvat nevoilor lor;
12. subliniază necesitatea unei planificări clare și pe termen lung în scopul furnizării unor servicii de sănătate mintală de înaltă calitate, accesibile și universale, prestate în cadrul comunității sau în regim de internare, precum și a adoptării unor criterii de monitorizare de către organisme independente; solicită o mai bună cooperare și comunicare între personalul din domeniul asistenței medicale primare și cel din domeniul sănătății mintale, pentru a putea aborda în mod eficient problemele de sănătate mintală și fizică, încurajând o abordare globală care să țină seama de profilul general al indivizilor din punct de vedere al sănătății mintale și fizice;
13. invită statele membre să introducă controale sistematice pentru depistarea problemelor de sănătate mintală în cadrul serviciilor de sănătate generale și a problemelor de sănătate fizică în cadrul serviciilor de sănătate mintală; în plus, invită statele membre să instituie un model de îngrijire cuprinzător;
14. solicită Comisiei să urmărească și să înregistreze experiențele pacienților cu privire la efectele secundare ale medicamentelor prin intermediul orientărilor Agenției Europene pentru Medicamente;
15. solicită Comisiei să extindă mandatul Centrului european de prevenire și control al bolilor pentru a include sănătatea mintală;
16. invită Comisia să difuzeze rezultatele conferințelor tematice care vor avea loc în vederea punerii în aplicare a obiectivelor Pactului european și să propună un „Plan de acțiune european pentru sănătatea mintală, cercetarea medicală și bunăstarea cetățenilor”;
17. încurajează instituirea unei platforme UE pentru sănătate mintală și bunăstare, pentru punerea în aplicare a Pactului european, care să fie compusă din reprezentanți ai Comisiei, ai Președinției Consiliului, ai Parlamentului, ai OMS, utilizatori ai serviciilor și persoane cu probleme de sănătate mintală, familii, personal de îngrijire, ONG-uri, industria farmaceutică, cadre universitare și alte părți interesate relevante și, același timp, deplânge faptul că nu a fost adoptată o directivă la nivel european, astfel cum s-a solicitat în rezoluția sus-menționată a Parlamentului European privind Cartea verde a Comisiei referitoare la îmbunătățirea sănătății mintale a populației;
18. invită Comisia să mențină propunerea pentru o strategie europeană privind sănătatea mintală și bunăstarea ca obiectiv pe termen lung;
19. invită statele membre să elaboreze acte legislative de actualitate în materie de sănătate mintală, care să fie în concordanță cu obligațiile internaționale privind drepturile omului – egalitatea și eliminarea discriminării, inviolabilitatea vieții personale, autonomia, integritatea corporală, dreptul la informare și participare – și care să codifice și să consacre principiile, valorile și obiectivele de bază ale politicii de sănătate mintală;

Joi, 19 februarie 2009

20. solicită adoptarea unor orientări comune la nivel european care să definească handicapul în conformitate cu prevederile Convenției ONU pentru drepturile persoanelor cu handicap;

Prevenirea depresiei și a sinuciderii

21. invită statele membre să pună în aplicare programe transectoriale de prevenire a sinuciderii, în special în rândul persoanelor tinere și al adolescenților, promovând un mod de viață sănătos, reducând factorii de risc, cum ar fi accesul ușor la produse farmaceutice, droguri, substanțe chimice nocive și abuzul de alcool; consideră că este deosebit de important să se garanteze acordarea de tratament pentru persoanele care au avut tentative de sinucidere și de tratament psihoterapeutic pentru familiile persoanelor care s-au sinucis;

22. invită statele membre să instituie rețele regionale de informare destinate personalului medical, utilizatorilor serviciilor și persoanelor cu probleme de sănătate mintală, familiilor, instituțiilor de învățământ și locurilor de muncă ale acestora, la care să aibă acces și organismele locale și publicul, cu scopul de a reduce frecvența cazurilor de depresie și a comportamentului suicidar;

23. solicită să fie răspândite mai larg informațiile privind numărul de apel de urgență unic european 112, utilizabil, spre exemplu, în caz de tentative de sinucidere sau stări psihice de criză, pentru a permite intervenția rapidă și furnizarea de ajutor medical de urgență;

24. invită statele membre să înființeze cursuri de formare specifice pentru medicii generalişti și pentru personalul serviciilor de psihiatrie, inclusiv doctori, psihologi și infirmiere, pe tema prevenirii și tratamentului tulburărilor depresive, pentru recunoașterea riscului de suicid și gestionarea acestuia;

Sănătatea mintală a tinerilor și sistemul de învățământ

25. invită statele membre să ofere sprijin cadrelor didactice pentru a crea un climat sănătos și să instituie infrastructura necesară relațiilor între școli, părinți, furnizori de servicii medicale și comunitate pentru a ameliora integrarea socială a tinerilor;

26. invită statele membre să pună în aplicare programe de sprijin pentru părinți, în special pentru familiile dezavantajate, și să promoveze înființarea funcțiilor de consilier în fiecare școală secundară, astfel încât să se acorde asistență pentru nevoile social-emoționale ale tinerilor, acordându-se o atenție deosebită programelor de prevenire cum ar fi îmbunătățirea respectului de sine și gestionarea crizelor;

27. subliniază nevoia de a organiza sistemele de sănătate astfel încât acestea să răspundă necesităților serviciilor specializate de sănătate mintală pentru copii și adolescenți, ținând seama de trecerea de la îngrijirea pe termen lung în cadrul instituțiilor specializate către modul de viață asistat în cadrul comunității;

28. subliniază necesitatea depistării și tratamentului precoce al problemelor de sănătate mintală ale grupurilor vulnerabile, în special ale minorilor;

29. propune includerea sănătății mintale în programele de studiu ale tuturor membrilor personalului din domeniul sănătății, precum și asigurarea unei educații și formări continue în acest sector;

30. invită statele membre și Uniunea Europeană să coopereze pentru sensibilizarea cetățenilor cu privire la deteriorarea situației în privința sănătății mintale a copiilor care au părinți emigranți și să introducă în școli programe menite să ajute acești tineri să facă față problemelor psihologice legate de absența părinților;

Sănătatea mintală la locul de muncă

31. declară că locul de muncă joacă un rol central pentru integrarea socială a persoanelor cu probleme de sănătate mintală și solicită acordarea de sprijin pentru recrutarea, menținerea, reabilitarea și revenirea acestora la locul de muncă, urmărindu-se în special integrarea grupurilor celor mai vulnerabile, inclusiv a comunităților aparținând minorităților etnice;

Joi, 19 februarie 2009

32. invită statele membre să încurajeze cercetările în ceea ce privește condițiile de lucru care ar putea duce la creșterea incidenței tulburărilor psihice, în special în rândul femeilor;
33. invită statele membre să promoveze și să pună în practică cursuri specifice de formare profesională pentru persoanele cu probleme de sănătate mintală, care să țină seama de potențialul și abilitățile lor existente pentru a facilita integrarea acestora pe piața forței de muncă și să dezvolte programe de reintegrare la locul de muncă; subliniază, de asemenea, necesitatea unei formări adecvate a angajatorilor și a angajaților acestora pentru a îndeplini nevoile specifice ale persoanelor cu probleme de sănătate mintală;
34. solicită angajatorilor să promoveze un mediu de lucru sănătos, acordând atenție stresului la locul de muncă, cauzelor subiacente ale tulburărilor psihice survenite la locul de muncă, și abordării acestor cauze;
35. invită Comisia să solicite întreprinderilor și organismelor publice să prezinte anual un raport privind politica și acțiunile întreprinse în folosul sănătății mintale a angajaților, pe baza aceluiași criterii folosite pentru a raporta asupra sănătății fizice și siguranței la locul de muncă;
36. încurajează angajatorii, în cadrul strategiilor acestora privind sănătatea și siguranța la locul de muncă, să adopte programe de promovare a sănătății emoționale și mintale a angajaților lor, să ofere alternative de sprijin care sunt confidențiale și nu stigmatizează, precum și să introducă politici împotriva hărțuirii; invită Comisia să disemineze modele pozitive prin publicarea unor astfel de programe pe internet;
37. invită statele membre să garanteze faptul că persoanele care au dreptul la prestații de boală sau de invaliditate datorită problemelor de sănătate mintală nu sunt private de dreptul de a avea un loc de muncă, precum și faptul că acestea nu vor pierde beneficiile aferente bolii/invalidității lor de îndată ce își găsesc un nou loc de muncă;
38. solicită punerea în aplicare deplină și eficace de către statele membre a Directivei 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 a Consiliului de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾;

Sănătatea mintală a persoanelor în vârstă

39. invită statele membre să adopte măsuri adecvate pentru a ameliora calitatea vieții persoanelor în vârstă și pentru a menține un nivel de viață ridicat al acestora, pentru a promova un mod sănătos și activ de îmbătrânire prin participarea la viața comunității, inclusiv prin dezvoltarea unor sisteme de pensionare flexibile;
40. subliniază necesitatea de a promova cercetările în domeniul prevenirii și al îngrijirilor necesare în cazul tulburărilor neurodegenerative și al altor tulburări psihice legate de vârsta înaintată și ca orice viitoare acțiune sau propunere a Comisiei să realizeze distincția dintre sindromul Alzheimer sau alte tulburări neurodegenerative similare și alte forme de boli mintale;
41. încurajează dezvoltarea unei interfețe între cercetare și politici în domeniul sănătății mintale și al bunăstării;
42. ia act de necesitatea evaluării comorbidității în cazul persoanelor în vârstă și a formării personalului medical pentru a îmbunătăți nivelul de cunoștințe în legătură cu nevoile persoanelor în vârstă cu probleme de sănătate mintală;
43. invită Comisia și statele membre, în contextul metodei deschise de coordonare în domeniul protecției și integrării sociale, să ia măsuri pentru sprijinirea personalului de îngrijire și să dezvolte orientări privind asistența medicală și îngrijirea pe termen lung necesare pentru evitarea rețelilor tratamente aplicate persoanelor în vârstă și pentru a permite acestora să trăiască cu demnitate, într-un mediu corespunzător;

⁽¹⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

Joi, 19 februarie 2009

Combaterea stigmatizării și a excluderii sociale

44. solicită organizarea unor campanii de informare publică și de sensibilizare prin intermediul mijloacelor de informare, al internetului, al școlilor și al locurilor de muncă, cu scopul de a promova sănătatea mintală, a spori nivelul de cunoștințe privind cele mai comune simptome ale depresiei și tendințele sinucigașe, a pune capăt stigmatizării persoanelor cu tulburări psihice și a încuraja solicitarea asistenței celei mai bune și mai eficiente, precum și de a promova integrarea activă a persoanelor care se confruntă cu probleme de sănătate mintală;
45. subliniază rolul esențial al mijloacelor de informare în modificarea percepțiilor asupra tulburărilor psihice și solicită dezvoltarea unor orientări la nivel european pentru o mediatizare responsabilă a aspectelor legate de sănătatea mintală;
46. invită statele membre să sprijine și să încurajeze responsabilizarea organizațiilor care reprezintă persoanele cu probleme de sănătate mintală, precum și a personalului de îngrijire a acestor persoane, cu scopul de a facilita participarea acestora la elaborarea și punerea în aplicare a politicilor, precum și la toate etapele cercetărilor în domeniul sănătății mintale;
47. consideră că eliminarea stigmatizării persoanelor cu probleme de sănătate mintală implică abandonarea aplicării unor tratamente invazive și inumane, precum și a practicilor bazate pe principiul conform căruia persoanele bolnave mintal trebuie ținute închise;
48. consideră că este necesar să fie promovate și sprijinite activitățile de reabilitare psihologică și socială întreprinse de micile instituții publice, private sau mixte care oferă servicii de îngrijire pe timpul zilei sau de îngrijire continuă, care sunt similare ca dimensiune și model cu unitatea familială și sunt situate într-un mediu urban, astfel încât să se încurajeze integrarea rezidenților în fiecare stadiu al procesului terapeutic și de reabilitare;
49. salută propunerea Comisiei privind o nouă directivă împotriva discriminării pe bază de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală care depășește sfera sectorului forței de muncă și solicită adoptarea imediată a acestei directive pentru a proteja efectiv persoanele cu probleme de sănătate mintală de discriminare;
50. invită toate statele membre să ratifice fără întârziere Convenția de la Haga din 13 ianuarie 2000 privind protecția internațională a adulților;

*

* *

51. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și Biroului European al OMS.

Monitorizarea planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică: o primă evaluare

P6_TA(2009)0064

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitor la monitorizarea planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică: o primă evaluare (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția Consiliului din 7 decembrie 1998 privind eficiența energetică în Comunitatea Europeană ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 octombrie 2006 intitulată „Planul de acțiune pentru eficiența energetică: realizarea potențialului” (COM(2006)0545),

⁽¹⁾ JO C 394, 17.12.1998, p. 1.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere documentele de lucru ale serviciilor Comisiei complementare comunicării menționate anterior, și anume analiza planului de acțiune (SEC(2006)1173), evaluarea impactului planului de acțiune (SEC(2006)1174) și rezumatul acestuia (SEC(2006)1175),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007 intitulată „O politică energetică pentru Europa” (COM(2007)0001),
- având în vedere Concluziile Președinției Consiliului European din 8 și 9 martie 2007 referitoare la adoptarea de către Consiliu a Planului de acțiune al Consiliului European (2007 - 2009) – O politică energetică pentru Europa,
- având în vedere Directiva 92/75/CEE a Consiliului din 22 septembrie 1992 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse la aparatele de uz casnic ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind promovarea cogenerării pe baza cererii de energie termică utilă de energie pe piața internă a energiei ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2005/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică, aplicabile produselor consumatoare de energie ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2006/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice ⁽⁵⁾,
- având în vedere Decizia 2006/1005/CE a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind încheierea Acordului între Guvernul Statelor Unite ale Americii și Comunitatea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou ⁽⁶⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 106/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind un program de etichetare referitor la eficiența energetică a echipamentelor de birou (reformare) ⁽⁷⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1639/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 2006 de instituire a unui program-cadru pentru inovație și competitivitate (2007-2013) ⁽⁸⁾ și în special titlul II capitolul III privind Programul „Energie inteligentă – Europa”,
- având în vedere Decizia nr. 1982/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative (2007-2013) ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ JO L 297, 13.10.1992, p. 16.

⁽²⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 65.

⁽³⁾ JO L 52, 21.2.2004, p. 50.

⁽⁴⁾ JO L 191, 22.7.2005, p. 29.

⁽⁵⁾ JO L 114, 27.4.2006, p. 64.

⁽⁶⁾ JO L 381, 28.12.2006, p. 24.

⁽⁷⁾ JO L 39, 13.2.2008, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 15.

⁽⁹⁾ JO L 412, 30.12.2006, p. 1.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere Rezoluția sa din 1 iunie 2006 referitoare la Cartea verde privind eficiența energetică sau raționalizarea consumului ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 decembrie 2006 referitoare la Cartea verde privind strategia europeană pentru o energie sigură, competitivă și durabilă ⁽²⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 ianuarie 2008 privind o primă evaluare a planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică solicitate prin Directiva 2006/32/CE privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice (COM(2008)0011),
 - având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (COM(2008)0019),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 noiembrie 2008 intitulată „Eficiența energetică: realizarea obiectivului de 20 %” (COM(2008)0772),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0030/2009),
- A. întrucât Uniunea Europeană irosește mai bine de 20 % din energia proprie datorită lipsei de eficiență iar, dacă s-ar atinge obiectivul de a economisi 20 % din energia utilizată, UE ar folosi cu circa 400 Mtep (milioane tone echivalent petrol) mai puțină energie primară, iar reducerea emisiilor de CO₂ ar fi de aproximativ 860 Mt;
- B. întrucât consumul de energie, în combinație cu configurația energetică națională, care se bazează în principal pe surse de energie convențională, rămân principala sursă de emisii de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană;
- C. întrucât există riscuri din ce în ce mai complexe în ceea ce privește securitatea și dependența aprovizionării, legate de importul de surse energetice în UE;
- D. întrucât existența mai multor stimulente pentru a investi în creșterea eficienței energetice în timpul unei crize financiare, a unei recesiuni sau a unei perioade în care prețurile la petrol sunt volatile și imprevizibile ar putea contribui la stimularea economiei;
- E. întrucât o creștere a prețurilor la energie poate deveni una din principalele cauze ale sărăciei; întrucât îmbunătățirile în domeniul eficienței energetice reprezintă metoda cea mai eficientă de reducere a vulnerabilității persoanelor nevoiașe;
- F. întrucât îmbunătățirea eficienței energetice este, de asemenea, modalitatea cea mai rentabilă de a obține reducerea obligatorie a emisiilor și de a atinge obiectivele privind energia regenerabilă pe care și le-a stabilit UE;
- G. întrucât îmbunătățirea eficienței energetice și exploatarea posibilităților inerente acesteia este în interesul comun al statelor membre; întrucât ar fi indicată aplicarea unor pachete de măsuri diferite în statele membre, pentru a reflecta astfel caracteristicile economice și climatice diferite ale statelor membre;
- H. întrucât măsurile de eficiență energetică pot ajunge la rezultatele dorite numai dacă sunt aplicate în cadrul tuturor politicilor sectoriale;

⁽¹⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 273.

⁽²⁾ JO C 317 E, 23.12.2006, p. 876.

Joi, 19 februarie 2009

- I. întrucât, având în vedere faptul că unele state membre nu au prezentat un plan național de eficiență energetică, Comisia trebuie să ia măsuri pentru a încuraja mai multe state membre să pună în aplicare deciziile luate în domeniul respectiv;
- J. întrucât criza economică internațională și volatilitatea din ce în ce mai mare a prețurilor surselor de energie duc la creșterea importanței eficienței energetice, fapt care ar putea îmbunătăți în mod considerabil competitivitatea întreprinderilor europene pe plan internațional;
- K. întrucât, potrivit Comunicării Comisiei intitulată „Eficiența energetică: realizarea obiectivului de 20 %”, există un real pericol ca obiectivul privind eficiența energetică stabilit pentru anul 2020 să nu fie îndeplinit;
- L. întrucât, în conformitate cu propunerea de directivă privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, statele membre au obligația de a promova și de a încuraja eficiența energetică și economiile de energie pentru a-și putea atinge mai ușor obiectivele privind energiile regenerabile;
- M. întrucât clădirile rezidențiale oferă un potențial de economisire a energiei de aproximativ 27 %;
- N. întrucât încă nu există obiective obligatorii din punct de vedere juridic referitoare la eficiența energetică, nici la nivelul UE, nici la nivel național;
- O. întrucât se constată o lipsă de capacități pentru implementarea proiectelor de eficiență energetică,
1. salută planurile de acțiune elaborate de statele membre; își exprimă, în același timp, îngrijorarea cu privire la faptul că întârzierile în prezentarea planurilor naționale de acțiune și conținutul unora dintre acestea indică deficiențe care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor UE privind eficiența energetică și protecția climei; subliniază că, în momentul de față, trebuie să se pună accent atât pe aplicarea eficientă a măsurilor care vizează eficiența energetică, inclusiv dezvoltarea celor mai bune practici și sinergii, cât și pe îmbunătățirea informării și consilierii utilizatorilor finali cu privire la eficiența energetică;
 2. consideră că este oportun ca, în cadrul revizuirii planurilor de acțiune din 2009, să se examineze în detaliu atât măsura în care legislația și planurile de acțiune acoperă toate posibilitățile de economisire în domeniul eficienței energetice, cât și împărțirea responsabilităților între Comisie, statele membre și autoritățile regionale și locale în ceea ce privește punerea în aplicare și executarea;
 3. îndeamnă Comisia să facă din eficiența energetică și economiile de energie piatra de temelie a politicii europene din domeniul energiei; salută angajamentul luat de Comisie în comunicarea sa menționată anterior, intitulată „Eficiența energetică: realizarea obiectivului de 20 %”, de a pregăti un plan revizuit de acțiune comunitară privind eficiența energetică; invită Comisia să confere un caracter obligatoriu din punct de vedere juridic obiectivului de creștere cu 20 % a eficienței energetice până în 2020 în cadrul evaluării pe care urmează să o efectueze privind progresele Comunității cu privire la acest obiectiv, în conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 ⁽¹⁾;
 4. salută creșterea resurselor umane ale Comisiei Europene în domeniul eficienței energetice, deși în continuare insuficiente pentru a asigura buna funcționare, care a dus la accelerarea elaborării de propuneri legislative în domenii precum proiectarea de produse ecologice, performanța energetică a clădirilor și etichetarea energetică, sectorul transporturilor și instalațiile pentru utilizatorii finali; subliniază faptul că, în ultimele domenii amintite, este în continuare nevoie de legislație;
 5. consideră că Directiva 2006/32/CE reprezintă un cadru de reglementare bun; în același timp, observă că aplicabilitatea directivei se limitează la perioada de până în 2016 și are o viziune prea limitată pentru a atinge obiectivul de îmbunătățire cu 20 % a eficienței energetice până în 2020, astfel că este necesară o revizuire în 2012 pe baza unui studiu general al experiențelor statelor membre;

(1) OJ L 140, 5.6.2009, p. 136.

Joi, 19 februarie 2009

6. salută faptul că furnizorii de energie și asociațiile profesionale din mai multe state membre au început, pe baza directivei, să-și îmbunătățească și să-și coordoneze propriile sisteme de contorizare inteligentă; observă totuși că, având în vedere actualul cadru de reglementare, este puțin probabilă adoptarea pe scară largă de către gospodăria a sistemelor de contorizare inteligentă; prin urmare, susține introducerea obligatorie a contoarelor inteligente în toate clădirile în decurs de 10 ani de la intrarea în vigoare a Directivei 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 2003/54/CE ⁽¹⁾; îndeamnă Comisia să aplice mai riguros cerințele articolului 13 din Directiva 2006/32/CE pentru a accelera producția de sisteme de contorizare inteligentă;
7. consideră că este necesar ca, înainte de introducerea obligatorie a sistemelor de contorizare inteligentă, Comisia să redacteze un studiu cuprinzător referitor la experiențele statelor membre în domeniu; consideră că viitoarele norme trebuie să solicite ca locuințele consumatorilor să fie echipate cu ecrane ușor de citit în tandem cu sistemul de contorizare și că Comisia trebuie să se aplece și asupra definirii unor norme privind compatibilitatea sistemelor de contorizare și privind comunicarea datelor, tarifele diferențiate și microproducția;
8. consideră că ar trebui sprijinite dispozițiile care consolidează rolul exemplar al sectorului public și că, în lumina costurilor din ce în ce mai mari la energie, ar trebui definite criterii de eficiență energetică pentru procedurile de achiziții publice ale instituțiilor din sectorul public;
9. recunoaște potențialul imens al creșterii eficienței energetice a clădirilor în diminuarea emisiilor de gaze cu efect de seră și în lupta împotriva schimbărilor climatice, atât din punct de vedere al adaptării, cât și al reducerii cauzelor care conduc la schimbările climatice;
10. încurajează statele membre să folosească din plin, atunci când este posibil, sursele alternative de energie regenerabilă cum ar fi energia eoliană, biomasa, biocombustibilii, precum și energia valurilor și energia maremotrică;
11. salută activitățile pregătitoare ale Comisiei pentru extinderea domeniului de aplicare a Directivei 2002/91/CE în ceea ce privește standardizarea locuințelor cu consum scăzut de energie și zero emisii de dioxid de carbon și solicită instituirea la nivel comunitar a unor cerințe privind clădirile care produc mai multă energie decât consumă, întrucât acestea ar putea reduce costurile pentru utilizatorii finali; îndeamnă la stabilirea pentru clădirile noi și pentru clădirile existente a calendarului exact de standardizare și a nivelurilor minime de energie obținută din surse regenerabile;
12. subliniază faptul că clădirile rezidențiale reprezintă unul dintre sectoarele care irosesc cea mai multă energie și îndeamnă, astfel, la creșterea atât la nivel național, cât și la nivel comunitar, a sprijinului financiar pentru performanța energetică a clădirilor și la compararea stimulentei financiare existente cu angajamentele asumate în planurile naționale de acțiune, în cadrul revizuirii planurilor de acțiune de către Comisie;
13. încurajează în mod deosebit statele membre și regiunile să recurgă la fondurile structurale pentru a crea rețele tematice pe teritoriul lor, în cadrul acțiunilor concertate prevăzute de programul de lucru „Energie inteligentă – Europa” pentru 2008, astfel încât să fie informate cu privire la practicile adoptate de alte regiuni din UE în ceea ce privește utilizarea eficientă a energiei și să facă schimb de cunoștințe și de experiență în acest domeniu;
14. subliniază că politicile energetice din planurile naționale de acțiune care vizează sectorul rezidențial ar trebui să instituie ca prioritate îmbunătățirea calității generale a locuințelor în care locuiesc persoane cu venituri reduse, ținând seama de faptul că prețurile imprevizibile ale combustibililor vor agrava mult situația economică a acestor gospodării și ar putea crea probleme sociale grave;
15. salută completarea la timp și permanentă a legislației cu dispoziții referitoare la etichetarea echipamentelor și la eficiența energetică minimă, în ceea ce privește planul de acțiune și Directiva 2005/32/CE; consideră că este important ca gama de echipamente care intră sub incidența legislației să fie extinsă, alături de monitorizarea obiceiurilor consumatorilor;
16. recomandă ca, în vederea reducerii gradului de utilizare a energiei în regim stand-by, Comisia să examineze posibilitatea de a reglementa sursele externe de energie care asigură alimentarea mai multor aparate; invită Comisia, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2005/32/CE, să garanteze că dispozițiile respective se referă la întregul ciclu de viață al produsului în ceea ce privește rezultatele în materie de eficiență energetică; în acest context, solicită completarea directivei cu dispoziții privind întregul ciclu de viață, responsabilitatea pentru daunele cauzate de produs și posibilitatea de reparare a produsului;

⁽¹⁾ OJ L 211, 14.8.2009, p. 55.

Joi, 19 februarie 2009

17. consideră că este important ca întreprinderile care nu sunt incluse în sistemul european de comercializare a cotelor de emisie să fie implicate în creșterea eficienței energetice, în special în cazurile în care costuri ascunse sau alte dificultăți împiedică realizarea eficienței energetice pe piață; pentru a îndeplini obiectivele de eficiență, consideră că este necesar ca, pe lângă extinderea proiectării ecologice, să se introducă sistemul „certificatelor albe”, iar, pentru aceasta, Comisia trebuie să finalizeze controalele relevante în cel mai scurt timp; observă rolul vital pe care-l poate juca eficiența energetică pentru a ajuta statele membre să-și atingă obiectivele obligatorii de repartizare a eforturilor; subliniază potențialul specific de a realiza reduceri rentabile prin creșterea eficienței energetice a clădirilor;

18. salută Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare ⁽¹⁾, precum și consultările privind legislația ulterioară pentru îmbunătățirea eficienței energetice specifice a vehiculelor; subliniază importanța stabilirii în cel mai scurt timp a unor obiective stricte privind emisiile viitoare, în vederea asigurării unui grad de certitudine în sector; își exprimă dezamăgirea cu privire la faptul că limita de 95g CO₂ pentru 2020 solicitată de Parlament nu a fost confirmată încă; observă totuși cu îngrijorare faptul că noua legislație nu va compensa cererea din ce în ce mai mare de energie pentru transporturi;

19. salută elaborarea Cărții verzi privind mobilitatea urbană (COM(2007)0551), dar observă faptul că, în absența unor dispoziții specifice, cuantificabile, nu pot fi mobilizate rezervele pentru eficiență; solicită Comisiei să examineze felul în care promovarea mobilității urbane eficiente din punct de vedere energetic și dezvoltarea transporturilor publice poate să capete un rol mai mare în politica structurală și de coeziune, precum și felul în care o mobilitate eficace poate deține o pondere mai mare printre condițiile aplicabile proiectelor cofinanțate de Comunitate;

20. subliniază faptul că răspândirea instrumentelor de informare și comunicare a făcut posibilă aplicarea metodelor de percepere a taxelor pentru transportul rutier de mărfuri, care acoperă nu numai rețeaua de autostrăzi; îndeamnă la analiza posibilităților de adoptare a unei legislații uniforme în materie de monitorizare pentru piața internă;

21. salută propunerea Comisiei privind promovarea cogenerării eficiente, dar observă că tehnologia respectivă ar trebui promovată doar acolo unde poate contribui eficient la acoperirea nevoilor de energie termică utilă; constată că, în ceea ce privește sistemele de încălzire zonală, eficiența rețelei este la fel de importantă ca și eficiența echipamentului folosit de consumator; consideră că, la alocarea fondurilor structurale, ar trebui să se acorde pe viitor o importanță mult mai mare eficienței rețelei de sisteme de încălzire zonală existente;

22. consideră în continuare că politicile sectoriale individuale contravin eforturilor Uniunii Europene de a fi eficientă din punct de vedere energetic; consideră că acest lucru este valabil și în cazul structurii actuale a sprijinului structural și de coeziune;

23. consideră că IMM-urile au un rol important de jucat pentru îmbunătățirea eficienței energetice, dar nu au aceeași capacitate de a respecta legislația sau noile standarde din sectorul energetic; consideră, așadar, că facilitățile create prin Legea întreprinderilor mici (Small Business Act) ar trebui să asigure și furnizarea către IMM-uri de informații privind eficiența energetică și menținerea dialogului cu entitățile interesate;

24. invită statele membre să devină mai ambițioase și să-și transforme planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică (PNAEE) într-un instrument practic nu doar pentru atingerea obiectivelor naționale referitoare la eficiența energetică în conformitate cu Directiva 2006/32/CE, ci și pentru atingerea obiectivelor lor mai largi și pe termen mai lung, în special pentru îmbunătățirea eficienței energetice cu cel puțin 20 % până în 2020 și pentru atingerea obiectivelor naționale obligatorii de repartizare a efortului în materie de reducere a emisiilor;

25. invită statele membre să depășească obiectivul indicativ național minim de realizare a unei economii de energie de 9 % până în 2016 prevăzut în Directiva 2006/32/CE și să stabilească obiective interimare clare în vederea atingerii obiectivului final;

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 1.

Joi, 19 februarie 2009

26. consideră că este necesar ca planurile naționale de acțiune să stabilească obiective obligatorii realiste și întemeiate și să specifice măsurile care vor fi luate pentru a garanta atingerea obiectivelor respective;
27. consideră că este extrem de important ca planurile naționale de acțiune să fie adaptate la structura geografică, climatică și economică și la caracteristicile consumatorilor, care pot varia semnificativ de la o regiune la alta;
28. subliniază relația dintre energie și coeziunea teritorială, astfel cum a fost evidențiată în Cartea verde a Comisiei privind coeziunea teritorială (COM(2008)0616), în ceea ce privește atât contribuția pozitivă a măsurilor pentru eficiență energetică la dezvoltarea durabilă și securitatea energetică, cât și importanța unei strategii teritoriale bine elaborate și găsirea unor soluții pe termen lung pentru toate regiunile;
29. consideră că este necesar ca planurile naționale de acțiune să realizeze obiectivele stabilite în materie de eficiență energetică într-un mod rentabil și să garanteze valoarea adăugată a ajutoarelor de stat;
30. invită statele membre să prevadă în structurile lor existente de contact dintre agențiile de stat și public instrumente care să permită comunicarea privind eficiența energetică, cele mai bune practici din domeniile respective și drepturile consumatorului care au fost stabilite în sectorul energetic și sectorul mediului;
31. consideră că este indispensabil ca planurile naționale de acțiune, contrar practicilor actuale din mai multe state membre, să fie elaborate cu implicarea semnificativă a administrațiilor locale și regionale, a organizațiilor societății civile și a partenerilor economici, pentru a garanta o mai bună implementare pe teren;
32. consideră că este important ca planurile naționale de acțiune să acorde o atenție deosebită relației dintre sărăcia cauzată de creșterea prețurilor la energie și să asigure o protecție adecvată pentru persoanele amenințate cu sărăcia; consideră că îmbunătățirea eficienței energetice și sporirea sensibilizării în materie de energie reprezintă sarcini necesare și urgente;
33. subliniază importanța ca statele membre să includă în PNAEE instrumentele financiare adecvate pentru economisirea energiei, în conformitate cu cerințele articolului 9 din Directiva 2006/32/CE; consideră că aceste instrumente financiare ar trebui concepute pentru a depăși obstacolele cunoscute din calea îmbunătățirii eficienței energetice, cum ar fi repartizarea costuri/beneficii dintre proprietar și chiriaș și perioada mai lungă de amortizare necesară pentru modernizarea proprietăților mai vechi, greu de modificat, pentru a respecta standardele contemporane de eficiență energetică;
34. consideră că este necesar ca planurile naționale de acțiune să pună un accent deosebit pe modul în care guvernele intenționează să promoveze și să sprijine investițiile legate de eficiența energetică efectuate de IMM-uri; subliniază, astfel, că ar trebui să se țină seama în mod deosebit de aceste investiții în momentul conceperii planurilor naționale de acțiune;
35. constată cu regret faptul că finanțarea acordată proiectelor din domeniul eficienței energetice este încă insuficientă în majoritatea statelor membre și nu reușește să țină seama în mod adecvat de diferențele regionale; invită statele membre și regiunile ca, atunci când implementează programele lor operaționale, să pună accentul pe măsuri inovatoare, pentru a elabora soluții rentabile în ceea ce privește eficiența energetică;
36. subliniază nevoia ca, de acum înainte, măsurile respective să fie implementate în mod eficient, inclusiv prin dezvoltarea celor mai bune practici și a sinergiilor și prin organizarea schimburilor de informații și coordonarea actorilor dispersați și diverși din sectorul eficienței energetice;
37. subliniază necesitatea existenței unor angajamente mai extinse și mai clare în cel de-al doilea set de planuri de acțiune din 2011 pentru a crea un mediu comercial favorabil și condiții investiționale previzibile pentru actorii de pe piață;
38. subliniază faptul că sectorul privat, sprijinit de măsuri naționale, ar trebui să joace un rol principal în ceea ce privește investițiile în noi tehnologii energetice durabile și dezvoltarea acestora, luând în același timp măsuri inovatoare pentru a adopta o abordare care pune un accent mai mare pe eficiența energetică;

Joi, 19 februarie 2009

39. subliniază rolul strategic al autorităților publice din UE, în special la nivel local și regional, în consolidarea punerii în aplicare a sprijinului instituțional necesar pentru inițiativele din domeniul eficienței energetice, așa cum se prevede în Directiva 2006/32/CE; recomandă consolidarea campaniilor ample de informare și educare, de exemplu prin folosirea unor etichete ușor de înțeles referitoare la eficiența energetică, precum și prin inițiative-pilot și campanii de formare legate de energie pe teritoriul administrat de acele autorități regionale și locale care și-au propus sporirea gradului de conștientizare în rândul cetățenilor și schimbarea comportamentului acestora;
40. invită statele membre să organizeze campanii de sensibilizare pe termen lung cu privire la eficiența energetică, care să se axeze atât pe eficiența în cazul clădirilor publice și private, cât și pe convingerea publicului de faptul că eficiența energetică poate să genereze economii reale;
41. invită Comisia să prezinte o analiză detaliată a primului set de planuri efectuate, pentru a face cunoscute motivele întâzierilor și pentru a lua măsuri ferme împotriva întâzierilor și omisiunilor viitoare;
42. solicită Comisiei să analizeze, la nivelul UE și al statelor membre, coerența fiecărei politici sectoriale cu obiectivele de eficiență energetică și consideră că, în acest context, este absolut necesară o revizuire aprofundată a sistemelor comunitare de ajutor;
43. invită Comisia să crească în mod semnificativ procentajul din fondurile structurale și din Fondul de Coeziune alocat îmbunătățirii eficienței energetice a locuințelor existente, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională ⁽¹⁾ și să solicite statelor membre să beneficieze pe deplin de această opțiune;
44. încurajează în mod deosebit statele membre și regiunile să recurgă la fondurile structurale pentru a crea rețele tematice pe teritoriul lor, în cadrul acțiunilor concertate prevăzute de programul de lucru „Energie inteligentă – Europa” pentru 2008, astfel încât să fie informate cu privire la practicile adoptate de alte regiuni din UE în ceea ce privește utilizarea eficientă a energiei și să facă schimb de cunoștințe și de experiență în acest domeniu;
45. solicită Comisiei, pentru următoarea perioadă de planificare a fondurilor structurale, să sprijine obiectivele de eficiență energetică, să consolideze criteriile prioritare legate de acestea și să sprijine aplicarea unor măsuri și tehnologii concrete pentru reducerea consumului de energie și stimularea utilizării eficiente a acesteia, inclusiv prin promovarea parteneriatelor în cadrul unor proiecte precum renovarea clădirilor, modernizarea iluminatului stradal și a transportului ecologic, modernizarea instalațiilor de încălzire urbană și producerea de energie termică și electrică;
46. invită Comisia să adopte măsurile necesare pentru dotarea statelor membre cu capacitatea instituțională necesară pregătirii și implementării unor planuri naționale de acțiune eficiente, inclusiv monitorizarea oficială și controlul oficial de calitate al măsurilor individuale, printre altele al celor care decurg din obligațiile legate de certificatele privind performanța energetică a clădirilor, precum și pentru sprijinirea programelor de educație publică și formare în domeniul eficienței energetice; invită Comisia să instituie o bază de date publică privind măsurile luate de statele membre în domeniul eficienței energetice și/sau privind elemente de mare importanță legate de aplicarea acestora;
47. invită Comisia să instituie cerințe minime pentru un model armonizat, o metodologie și un proces de evaluare a PNAEE; observă că acest lucru va permite reducerea sarcinii administrative a statelor membre, va asigura o bază solidă pentru PNAEE și va facilita efectuarea de analize comparative; este de părere că modelul armonizat și metodologia menționată trebuie să prevadă capitole pe sectoare și trebuie să facă o distincție clară între politicile și acțiunile privind eficiența energetică adoptate anterior de statele membre, pe de o parte, și noile politici și acțiuni, pe de altă parte; evidențiază dispozițiile aplicabile din propunerea de directivă privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile; subliniază faptul că s-ar asigura o mai bună calitate a punerii în aplicare în aval dacă Comisia ar controla și, în cazul în care ar fi necesar, ar respinge planurile naționale de acțiune în momentul propunerii acestora; solicită coordonarea planurilor naționale de acțiune și a rapoartelor instituite prin diverse instrumente legislative referitoare la obiectivele legate de schimbările climatice; invită Comisia să confrunte PNAEE cu alte planuri naționale de acțiune și rapoarte de acest gen, inclusiv cu cele transmise în contextul Protocolului de la Kyoto și cu documentele ce reprezintă cadrele strategice naționale de referință (CSNR) ale fondurilor structurale;

⁽¹⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 1.

Joi, 19 februarie 2009

48. invită Comisia să dezvolte principii comune referitoare la metodele de măsurare a economiilor de energie, ținând seama în mod corespunzător de principiul subsidiarității; observă că nevoia de cuantificare și de verificare a economiilor de energie rezultate în urma adoptării măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice este de interes nu doar în ceea ce privește obiectivele Directivei 2006/32/CE, ci și pentru măsurarea atingerii obiectivului de îmbunătățire a eficienței energetice cu 20 % până în 2020 și a oricăror alte obiective viitoare legate de economia de energie;

49. îndeamnă Comisia să garanteze că PNAEE au abordări clare și convergente și, în special, că cerințele Directivei 2002/91/CE și ale oricărei reformări a acesteia sunt integrate în întregime în PNAEE, astfel încât PNAEE să propună măsuri care să completeze cu adevărat îmbunătățirile din domeniul eficienței energetice solicitate deja în temeiul legislației naționale și comunitare existente;

50. îndeamnă Comisia să insiste ca PNAEE să menționeze clar modul în care se dorește îndeplinirea obligației prevăzute în Directiva 2006/32/CE conform căreia sectorul public trebuie să joace un rol exemplar și să prezinte, dacă este cazul, o propunere de legislație comunitară care să garanteze sectorului public un rol principal în domeniul investițiilor în eficiență energetică;

51. invită Comisia să analizeze posibile moduri de consolidare a procedurilor de achiziții publice printr-o serie de condiții în materie de eficiență energetică, cu precădere prin acordarea de prioritate produselor ecologice (verzi) în cadrul licitațiilor publice, inclusiv aplicarea obligatorie a standardelor de eficiență energetică și includerea obligatorie a costurilor energetice pe durata ciclului de viață la evaluarea investițiilor; subliniază că autoritățile publice de la toate nivelurile ar trebui să fie primele care să ofere un exemplu prin punerea în aplicare în cadrul procedurilor lor a achizițiilor publice ecologice;

52. invită Comisia să analizeze resursele comunitare dedicate cercetării și dezvoltării pentru a spori resursele dedicate îmbunătățirii eficienței energetice în cadrul următoarei perspective financiare pe șapte ani;

53. consideră că Comisia ar trebui să încurajeze statele membre care încă nu și-au adoptat planul național de acțiune pentru eficiență energetică să pună în aplicare deciziile care au fost luate în domeniu;

54. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Cercetarea aplicată în domeniul politicii comune a pescuitului

P6_TA(2009)0065

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la cercetarea aplicată în domeniul politicii comune a pescuitului (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună a pescuitului ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1982/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 septembrie 2008 intitulată „O strategie europeană de cercetare marină și maritimă: Un cadru coerent al Spațiului European de Cercetare în sprijinul utilizării sustenabile a oceanelor și mărilor ” (COM(2008)0534) („strategia de cercetare marină și maritimă”),

⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.

⁽²⁾ JO L 412, 30.12.2006, p. 1.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 septembrie 2002 intitulată „O strategie pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii europene” (COM(2002)0511),
 - având în vedere poziția sa adoptată în primă lectură la 15 iunie 2006 în vederea adoptării unei decizii a Parlamentului European și a Consiliului privind al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2008 privind o politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană ⁽²⁾,
 - având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) ⁽³⁾,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 199/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008 privind instituirea unui cadru comunitar pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultaței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽⁵⁾,
 - având în vedere raportul reuniunii mondiale la nivel înalt de la Johannesburg (Africa de Sud) din 26 august - 4 septembrie 2002 privind dezvoltarea durabilă,
 - având în vedere declarația de la Aberdeen adoptată la 22 iunie 2007 în cadrul conferinței EurOCEAN de organizațiile europene pentru cercetarea marină și maritimă, de rețelele de oameni de știință și de numeroși oameni de știință din întreaga Europă,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A6-0016/2009),
- A. întrucât Comisia a încercat să stimuleze cercetarea europeană în materie de pescuit și acvacultură începând cu cel de-al patrulea program-cadru, astfel încât să sprijine politica comună a pescuitului (PCP);
- B. întrucât în cadrul celui de-al șaptelea program-cadru toate cercetările în materie de pescuit și acvacultură sunt cuprinse în contextul mai larg al cercetărilor în domeniul agriculturii (tema 2), iar științele marine și gestionarea zonelor de coastă le revin științelor mediului;
- C. întrucât atât Codul de conduită pentru un pescuit responsabil al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), cât și Acordul pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării referitoare la conservarea și gestionarea populațiilor transzonale de pești și a stocurilor de pești mari migratori subliniază necesitatea dezvoltării cercetării și colectării de date, în vederea îmbunătățirii cunoștințelor științifice din acest sector;
- D. întrucât PCP este una dintre politicile comunitare care depind în cea mai mare măsură de cercetarea științifică, iar credibilitatea măsurilor adoptate în cadrul acestei politici se datorează avizelor științifice de înaltă calitate;

⁽¹⁾ JO C 300 E, 9.12.2006, p. 400.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0213.

⁽³⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

⁽⁴⁾ JO L 60, 5.3.2008, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

Joi, 19 februarie 2009

- E. întrucât PCP se ghidează după principiile de bună guvernare care impun ca procesul decizional să se bazeze pe avize științifice serioase și să producă rezultate în timp util;
- F. întrucât datele științifice trebuie să stea la baza stabilirii cotelor și a randamentului maxim durabil (RMD);
- G. întrucât pescarii și oamenii de știință deseori fac estimări diferite cu privire la situația mării și a stocurilor de pești;
- H. întrucât, deși strategia pentru cercetarea marină și maritimă recunoaște importanța continuării eforturilor în diversele discipline ale cercetării marine și maritime, aceasta se concentrează mai degrabă asupra îmbunătățirii interacțiunii dintre cercetarea marină și cea maritimă decât asupra sectoarelor de cercetare deja consacrate;
- I. întrucât centrele de excelență în cercetare existente în regiunile îndepărtate reprezintă mijloace deosebit de utile de observare a peisajului marin pentru Europa, în contextul noii strategii de cercetare marină și maritimă;
- J. întrucât revizuirea viitoare a PCP, care favorizează o gestionare regională, bazată pe ecosisteme, necesită o bază solidă de cunoștințe științifice,
 - 1. este convins că, în cadrul politicilor din domeniul cercetării, trebuie să se acorde mai multă atenție problemelor specifice pescuitului și acvaculturii, având în vedere importanța economică, socială și politică a acestui sector pentru Uniune;
 - 2. salută recentele eforturi întreprinse de Comisie prin intermediul strategiei sale de cercetare marină și maritimă pentru mobilizarea mijloacelor pentru o mai bună integrare a cercetărilor în domeniul marin și a celor în domeniul maritim;
 - 3. reamintește Comisiei că, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2371/2002, aceasta are obligația legală de a face propunerile în materie de PCP „pe baza unor recomandări științifice solide și a unei abordări preventive”; invită Comisia să sublinieze și să susțină importanța cercetărilor științifice în ceea ce privește situația mării și a stocurilor de pești;
 - 4. își exprimă îngrijorarea cu privire la reorganizarea temelor celui de-al șaptelea program-cadru, în urma căreia cercetările referitoare la producție au fost separate de pescuit și de ecologia marină, în timp ce o reorientare netă a PCP către o abordare din perspectiva ecosistemului ar necesita contrariul, adică mai multă integrare;
 - 5. deplânge faptul că cel de-al șaptelea program-cadru nu consideră nici pescuitul, nici acvacultura ca fiind axe specifice și că acesta se referă numai la tema 2, „Alimentație, agricultură și pescuit, precum și biotehnologie”, care ar putea, dar numai în sensul larg, să includă cercetările în domeniul pescuitului; constată că acest lucru este valabil și pentru tema 6, „Mediu (inclusiv schimbări climatice)”;
 - 6. invită Comisia să revizuiască cel de-al șaptelea program-cadru atunci când se va efectua evaluarea intermediară, prevăzută pentru 2010, ținând seama de prezenta rezoluție și acordând o atenție sporită problemelor specifice pescuitului și acvaculturii;
 - 7. își exprimă convingerea că atât factorii de decizie politici, cât și operatorii din sectorul pescuitului au foarte mare nevoie de activități de cercetare mai practice și că, având în vedere durata celui de-al șaptelea program-cadru, este imperios necesară includerea unor obiective de realizat;
 - 8. consideră că absența unor axe specifice pescuitului și acvaculturii în cel de-al șaptelea program-cadru nu generează elaborarea unui număr suficient de proiecte de cercetare în aceste domenii și dăunează, prin urmare, interesului și relevanței proiectelor selecționate;

Joi, 19 februarie 2009

9. subliniază că, pentru a asigura punerea în aplicare eficace a PCP, este necesară implementarea unor programe specifice în domeniul cercetării aplicate și asigurarea finanțării acestora prin intermediul alocării unor resurse bugetare adecvate; consideră că, în acest scop, este indispensabilă includerea unei scale de alocare în cel de-al șaptelea program-cadru;
10. solicită Comisiei ca finanțarea activităților de cercetare aplicată în domeniul PCP în cadrul celui de-al șaptelea program-cadru să fie utilizată pentru promovarea sinergiilor între eforturile de cercetare ale statelor membre și pentru a atinge masa critică necesară pentru a face față provocărilor majore ale cercetării marine multitematice;
11. recomandă ca, în domeniul cercetărilor științifice marine, să le fie acordată prioritate atât activităților de cercetare care vizează familiarizarea cu starea resurselor piscicole, cât și aspectelor comerciale, economice și sociale, precum și aspectelor legate de ecosistem, care afectează gestionarea pescuitului, întrucât toate aceste aspecte prezintă un interes esențial;
12. consideră că, în special în domeniile agriculturii și acvaculturii, este necesar să se acorde prioritate cercetării aplicate, al cărei obiectiv fundamental ar trebui să fie îmbunătățirea datelor științifice care stau la baza legislației și a gestionării pescuitului, mai ales în ceea ce privește planurile de redresare a speciilor amenințate de riscuri biologice;
13. constată existența unui conflict de interese clar între pescari și oamenii de știință pe termen scurt, în timp ce obiectivele lor pe termen lung sunt mai compatibile; consideră că politica în domeniul pescuitului bazată pe durabilitate ar trebui să se întemeieze pe un consens cu privire la situația mării; invită Comisia să promoveze o mai bună cooperare între pescari și oamenii de știință;
14. invită Comisia și statele membre să scoată în evidență și să comunice mai eficient pescarilor că este în interesul lor să țină seama de beneficiile pe plan economic la care se pot aștepta pe termen mediu sau lung în momentul evaluării pierderilor economice la care se așteaptă pe termen scurt;
15. subliniază problema îngrijorătoare a deficitului de oameni de știință tineri în cadrul cercetării aplicate în domeniul pescuitului, din cauza lipsei de atractivitate a acestei cariere în comparație cu cercetarea fundamentală și alte discipline științifice;
16. subliniază necesitatea reluării unor cursuri universitare interesante și de valoare, care să aibă ca rezultat cariere profitabile din punct de vedere salarial în această ramură a științei;
17. își exprimă sprijinul pentru o politică educativă care să motiveze mai mult oamenii de știință tineri care urmează să se implice mai curând în cercetarea aplicată în domeniul piscicol, decât în cercetarea fundamentală;
18. îndeamnă Comisia să încurajeze crearea unei rețele europene stabile, bazate pe infrastructurile fizice existente în statele membre și destinate observării și colectării de date în domeniul marin, care ar facilita schimbul de informații între operatorii din cadrul sectorului și organismele de cercetare europeană și care ar menține Uniunea într-o poziție de excelență; invită Comisia să țină seama în mod corespunzător la crearea acestei rețele de centrele de cercetare existente în regiunile îndepărtate;
19. reamintește necesitatea omogenizării diferitelor modele de cercetare aplicată existente în statele membre pentru a obține rezultate ce pot fi comparate mai ușor și pentru a facilita agregarea datelor;
20. invită Comisia să încurajeze comunitatea științifică să elaboreze mai multe norme metodologice comune în domeniul cercetărilor piscicole și să sporească cooperarea între institutele naționale de cercetare;
21. invită Comisia să strângă informații specifice cu privire la modul în care se desfășoară dialogul între oamenii de știință și pescari în momentul de față în diferitele state membre și să inventarieze cele mai bune practici;

Joi, 19 februarie 2009

22. subliniază faptul că consiliile consultative regionale joacă un rol important în contextul cercetării aplicate și solicită, prin urmare, ca oamenii de știință să poată face parte pe deplin din aceste organisme;
23. observă cu îngrijorare că valoarea totală a sumelor alocate de statele membre pentru culegerea de date în sectorul pescuitului a scăzut constant din 2006 până în prezent;
24. invită Comisia și statele membre să aloce creditele înscrise în bugetul UE destinate colectării de date în sectorul pescuitului, în special cele din linia bugetară 11 07 02: „Sprijin pentru gestionarea resurselor halieutice (îmbunătățirea consilierii științifice)”;
25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Cardul profesional european pentru furnizorii de servicii

P6_TA(2009)0066

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la crearea unui card profesional european pentru furnizorii de servicii (2008/2172(INI))

(2010/C 76 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în piața internă ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia nr. 2241/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 de instituire a unui cadru comunitar unic pentru transparența calificărilor și competențelor (Europass) ⁽³⁾,
- având în vedere Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții ⁽⁴⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 6 decembrie 2007 intitulată: „Mobilitatea, un instrument pentru locuri de muncă mai multe și mai bune: Planul de Acțiune European privind mobilitatea locurilor de muncă (2007-2010)” (COM(2007)0773),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2007 intitulată „Propunere pentru programul comunitar de la Lisabona 2008-2010” (COM(2007)0804),
- având în vedere rezoluția sa din 23 mai 2007 privind impactul și consecințele excluderii serviciilor de sănătate din Directiva privind serviciile pe piața internă ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

⁽²⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁽³⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 6.

⁽⁴⁾ JO C 111, 6.5.2008, p. 1.

⁽⁵⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 279.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere Rezoluția sa din 27 septembrie 2007 privind obligațiile prestatorilor de servicii transfrontaliere ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A6-0029/2009),
- A. întrucât dreptul cetățenilor UE de a se stabili sau de a furniza servicii oriunde în UE sunt libertăți fundamentale ale pieței unice, care includ dreptul de a exercita o profesie, cu titlu independent sau ca salariat, într-un stat membru, altul decât cel în care s-au obținut calificările profesionale;
- B. întrucât, în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (c) din tratat, eliminarea obstacolelor care stau în calea liberei circulații a persoanelor și serviciilor, între statele membre, constituie una dintre activitățile Comunității;
- C. întrucât o mobilitate mai mare a persoanelor și a serviciilor între statele membre și între regiuni constituie un element esențial pentru îndeplinirea agendei de la Lisabona pentru creștere și locuri de muncă și poate impulsiona creșterea productivității prin introducerea de perspective noi, idei și competențe;
- D. întrucât mobilitatea în UE rămâne scăzută, doar un procent de 4 % din forța de muncă a locuit și a lucrat vreodată în alt stat membru și aproximativ 2 % locuiește și muncește în prezent în alt stat membru ⁽²⁾;
- E. întrucât există încă obstacole majore pentru persoanele care doresc să lucreze în alt stat membru și 20 % din plângerile primite de SOLVIT în 2007 aveau ca obiect recunoașterea calificărilor profesionale cerute pentru exercitarea unei profesii reglementate;
- F. întrucât Comisia a inițiat procedurile privind încălcarea dreptului comunitar, în conformitate cu articolul 226 din tratat, împotriva mai multor state membre care nu au comunicat Comisiei măsurile adoptate pentru transpunerea Directivei 2005/36/EC;
- G. întrucât în considerentul 32 din Directiva 2005/36/CE se afirmă că „ Crearea, la nivel european, a cartelor profesionale de către asociații sau organizații profesionale ar putea facilita mobilitatea profesioniștilor, în special prin accelerarea schimbului de informații între statul membru gazdă și statul membru de origine. Astfel de carte profesionale trebuie să permită supravegherea carierei profesioniștilor care se stabilesc în diverse state membre. Cartele pot, cu respectarea deplină a dispozițiilor privind protecția datelor cu caracter personal, să conțină informații privind calificările profesionale ale titularului (universitatea sau școala frecventată, calificările obținute, experiența profesională), domiciliul legal, sancțiunile impuse în cadrul profesiei sale, precum și detalii privind autoritatea competentă”;
- H. întrucât, în rezoluția privind impactul și consecințele excluderii serviciilor de sănătate din Directiva privind serviciile pe piața internă, menționată mai sus, a solicitat să se „creeze un card european pentru a furniza accesul la informații referitoare la competențele cadrelor din domeniul sănătății și să pună la dispoziția pacienților aceste informații”;

Mobilitatea transfrontalieră

1. încurajează toate inițiativele care vizează facilitarea mobilității transfrontaliere ca mijloc de funcționare eficientă a pieței de servicii și a pieței muncii, precum și ca mijloc de a consolida creșterea economică în cadrul UE;

⁽¹⁾ JO C 219 E, 28.8.2008, p. 312.

⁽²⁾ Sondajul Eurobarometru 64.1 din 2005 privind mobilitatea geografică și a pieței muncii.

Joi, 19 februarie 2009

2. subliniază responsabilitatea UE de a facilita în continuare mobilitatea geografică și ocupațională prin consolidarea transparenței, a recunoașterii și a comparabilității calificărilor, precum și prin garantarea siguranței pacienților și a consumatorilor;

3. subliniază totuși nevoia ca Comisia să utilizeze o abordare mai eficientă și mai coordonată pentru inițiativele care vizează facilitarea și stimularea mobilității persoanelor care practică o profesie între statele membre, cum ar fi EUROPASS (CV-ul european), EURES (portalul mobilității europene pentru ocuparea forței de muncă) și Cadrul european de calificări (CEC), precum și între diversele rețele asociate, cu finanțarea sau co-finanțarea comunitară, implicate în aceste aspecte, cum ar fi SOLVIT, IMI, EUROGUIDANCE și ENIC/NARIC;

4. subliniază responsabilitatea comună a societății civile, inclusiv a angajatorilor, a sindicatelor, a organizațiilor profesionale și a autorităților competente, pentru facilitarea și îmbunătățirea mobilității în cadrul pieței interne;

Transpunerea Directivei 2005/36/CE

5. îndeamnă acele state membre care au rămas în urmă cu transpunerea Directivei 2005/36/CE, care ar fi trebuit să fie încheiată până la 20 octombrie 2007, să pună în aplicare legile, regulamentele și dispozițiile administrative necesare;

6. invită Comisia să ia măsuri împotriva acelor state membre care nu au transpus încă Directiva 2005/36/CE;

7. invită Comisia să evalueze impactul aplicării articolului 7 din Directiva 2005/36/CE asupra mobilității în raportul pe care îl va elabora în temeiul articolului 60 alineatul (2) din aceea directivă;

8. îndeamnă statele membre să depună eforturi pentru o abordare mai armonizată a recunoașterii calificărilor și competențelor, pentru a simplifica procedurile administrative implicate și pentru a reduce costurile suportate de lucrători;

Necesitatea unui card profesional european

9. consideră că valoarea adăugată a cardului profesional european, pe lângă măsurile existente care vizează facilitarea și stimularea mobilității, trebuie să fie stabilită pentru majoritatea profesiilor;

10. observă că în cazul anumitor profesii regularizate și armonizate, cum ar fi avocații și cadrele medicale, cardurile profesionale europene există deja sau sunt în curs de elaborare, dar în cazul altor profesii nearmonizate sau mai puțin armonizate, introducerea cardurilor profesionale pare dificilă, având în vedere faptul că reglementarea variază în statele membre, iar informațiile privind calificările trebuie să fie mai întâi validate și reciproc recunoscute;

11. subliniază faptul că un card profesional european ar putea fi un avantaj chiar pentru profesiile nereglementate și nearmonizate, având în vedere că ar avea un rol informativ în special pentru angajatori și consumatori, ceea ce ar fi cazul pentru majoritatea profesiilor liberale;

12. invită Comisia să identifice diferitele inițiative privind dezvoltarea cardurilor profesionale și să prezinte Parlamentului un inventar reprezentativ;

13. invită Comisia să analizeze inițiativele pentru a vedea dacă un card profesional european, pe lângă alte măsuri, ar putea:

(a) să contribuie la siguranța cetățenilor în cazul unui contact cu un furnizor de servicii transfrontaliere, întrucât aceștia pot verifica, prin intermediul cardului profesional, identitatea și calificările furnizorului de servicii;

Joi, 19 februarie 2009

- (b) să conducă la simplificare administrativă și la reducerea costurilor și, pe termen lung, să înlocuiască dosarele de hârtie și să mărească transparența;
- (c) să stimuleze furnizarea de servicii temporare;
- (d) să stimuleze furnizarea de servicii corespunzătoare și de înaltă calitate în Uniunea Europeană și statele terțe;
- (e) să servească drept mijloc de comunicare a informațiilor corespunzătoare către beneficiarii serviciilor, pentru a ameliora sănătatea și siguranța consumatorilor;
- (f) să servească drept mijloc de comunicare a informațiilor corespunzătoare către angajatori (în sectorul public și cel privat) pentru a facilita recrutarea transfrontalieră;

consideră că orice alte măsuri publice ar trebui să implice o descriere bine definită a tipurilor de profesii și a nevoilor specifice pe care cardul trebuie să le acopere;

Caracteristicile unui card profesional european

14. consideră că orice card profesional, în cazul în care există suficientă cerere pentru realizarea sa, ar trebui să fie pe cât mai simplu, ușor de folosit și nerrestrictiv, evitând orice nouă povară administrativă, și că ar putea institui „un limbaj comun” al calificărilor anumitor profesii;

15. susține faptul că un card profesional european nu ar trebui să aibă efecte negative asupra mobilității transfrontaliere și ar trebui să fie utilizat doar ca dovadă a dreptului de circulație, fără a fi o condiție pentru o astfel de circulație; subliniază faptul că grupurile specifice nu ar trebui să fie excluse de la oferirea serviciilor lor în alte state membre și că, în special pentru persoanele cu mai puține calificări sau cu calificări mai puțin specifice, acest card nu ar trebui să creeze noi obstacole;

16. subliniază faptul că utilizarea unui card sau a mai multor carduri profesionale europene, ar trebui să facă loc diversității, de exemplu să armonizeze diferențele între profesii sau diferențele între statele membre; consideră că profesiile în sine ar trebui să finanțeze dezvoltarea și aplicarea unui card profesional european, în cazul în care consideră necesar;

17. subliniază că, în cazul în care profesia respectivă dispune deja de un card profesional național, este indicată, din motive practice, integrarea funcțiunilor cardului național în cardul profesional european;

18. subliniază că informațiile privind cardul profesional european ar trebui să fie de încredere, ar trebui să fie validate și actualizate de autoritățile naționale competente; consideră că, acolo unde este cazul, informațiile incluse în CV-urile EUROPASS ar putea, de asemenea, incluse în cardul profesional european;

19. subliniază că accesul la informațiile incluse în card ar trebui să se conformeze celor mai înalte standarde privind protecția vieții personale;

*

* *

20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Joi, 19 februarie 2009

Acțiunile comunitare în domeniul vânătorii de balene

P6_TA(2009)0067

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 privind acțiunile comunitare în domeniul vânătorii de balene (2008/2101(INI))

(2010/C 76 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția Internațională din 1946 privind Reglementarea Vânării Balenelor și instituirea unei Comisii internaționale pentru vânatoare de balene (IWC),
- având în vedere acordul IWC privind limitele de captură zero („moratoriul”) pentru vânarea balenelor în scopuri comerciale care a intrat în vigoare în 1986,
- având în vedere actualizarea de către Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii a secțiunii privind cetaceele de pe Lista roșie din 2008 a speciilor amenințate,
- având în vedere reuniunea Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii de la Barcelona, din 5-14 octombrie 2008,
- având în vedere articolul 37 și articolul 175 din Tratatul CE,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 decembrie 2007 privind acțiunile comunitare în domeniul vânătorii de balene (COM(2007)0823),
- având în vedere decizia adoptată de Consiliu la 5 iunie 2008 de stabilire a poziției Comunității cu privire la vânarea balenelor ⁽¹⁾,
- având în vedere constituirea de către IWC în cadrul celei de-a 60-a reuniune anuală din Santiago, Chile din iunie 2008 a unui mic grup de lucru privind viitorul IWC („Grupul de lucru”),
- având în vedere Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽²⁾ (Directiva privind habitatele),
- având în vedere Protocolul privind protecția și bunăstarea animalelor, anexat la Tratatul de la Amsterdam din 1997 de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană,
- având în vedere adoptarea de către Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) și implementarea de către UE a unei interdicții privind comerțul internațional cu produse provenind de la oricare din speciile de balene uriașe,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0025/2009),

⁽¹⁾ Decizia Consiliului de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Comunității Europene la cea de a 60-a reuniune a IWC din 2008 cu privire la propunerile de modificare a programului Convenției Internaționale privind vânatoarea de balene (documentul Consiliului nr. 9818/2008).

⁽²⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

Joi, 19 februarie 2009

- A. întrucât obiectivul principal trebuie să fie protecția biodiversității, inclusiv conservarea speciilor;
- B. întrucât trebuie să se țină seama permanent de bunăstarea animalelor;
- C. întrucât există, totuși, considerente ce țin de securitatea alimentației și de aprovizionarea cu alimente, în special pentru comunitățile care au practicat în mod tradițional vânătoarea de balene;
- D. întrucât în momentul de față „perturbarea, capturarea sau uciderea deliberată” a oricăreia dintre speciile de balenă este interzisă în apele comunitare în conformitate cu Directiva Habitate;
- E. întrucât în momentul de față aproape una din patru specii de cetacee sunt considerate ca fiind în pericol, nouă specii figurând fie pe lista speciilor amenințate, fie pe lista speciilor grav amenințate cu dispariția, iar statutul multor specii și populații rămâne neclar;
- F. întrucât, deși s-a reușit recuperarea într-o oarecare măsură a unor populații de balene după introducerea moratorului, în cazul altora acest lucru nu s-a întâmplat, iar capacitatea acestora de adaptare la schimbările condițiilor de mediu rămâne necunoscută;
- G. întrucât la început s-a intenționat ca moratoriul să rămână în vigoare până la introducerea unui sistem adecvat de gestionare și să se acorde stocurilor diminuate timp suficient de recuperare;
- H. întrucât nu toți membrii IWC au adoptat moratoriul;
- I. întrucât moratoriul nu se referă în nici un caz la uciderea balenelor în scopuri științifice;
- J. întrucât, în fapt, numărul de balene ucise în temeiul unui permis special a crescut de la introducerea moratorului;
- K. întrucât IWC (în peste 30 de rezoluții), precum și un număr de ONG-uri și de alte organe și-au exprimat îngrijorarea profundă legată de faptul că vânătoarea de balene în baza unui permis special „contravine spiritului moratorului privind vânătoarea de balene în scopuri comerciale” (IWC2003-2); carnea care provine din astfel de activități de vânare a balenelor nu ar trebui folosită în scopuri comerciale;
- L. întrucât, în ciuda unor ameliorări recente, metodele de ucidere a balenelor nu se ridică încă la standardul dorit;
- M. întrucât cetaceele sunt amenințate nu doar de vânătoare, ci și de schimbările climatice, poluare, coliziunile cu nave, uneltele de pescuit, sonar și alte pericole;
- N. întrucât poziția comună a Consiliului menționată anterior s-a bazat doar pe articolul 175 din Tratatul CE și a făcut referire doar la reuniunea antemenționată a IWC din Santiago, Chile, din iunie 2008,
1. salută călduros comunicarea Comisiei menționată anterior privind acțiunile comunitare în domeniul vânătorii de balene și decizia privind vânătoarea de balene adoptată de Consiliu cu majoritatea calificată; sprijină păstrarea moratorului mondial privind vânătoarea balenelor în scopuri comerciale, precum și interzicerea comerțului internațional cu produse derivate de balenă; urmărește să pună capăt „vânătorii de balene în scopuri științifice” și să sprijine desemnarea unor perimetre importante din suprafața oceanelor și a mărilor drept sanctuare în care orice formă de vânătoare de balene este interzisă pe perioadă nedeterminată;
 2. invită Consiliul să adopte o nouă poziție comună atât în temeiul articolului 37, cât și în temeiul articolului 175 al Tratatului CE;

Joi, 19 februarie 2009

3. consideră că, în cele din urmă, conservarea speciilor de balenă și a altor cetacee depinde de dezvoltarea unor măsuri incluse într-un acord îndeajuns de amplu pentru a putea fi implementate în mod eficient;
 4. invită Consiliul, Comisia și statele membre care fac parte din grupul de lucru să concluzeze pentru încheierea unui astfel de acord global;
 5. consideră că discuțiile purtate în cadrul grupului de lucru ar trebui să fie cât se poate de transparente;
 6. speră că grupul de lucru va examina problema uciderii balenelor în scopuri științifice pentru a găsi un temei pentru eliminarea acestei practici;
 7. respectă necesitatea de a autoriza o cotă limitată de vânătoare pentru comunitățile care practică în mod tradițional vânătoarea de balene pentru subzistență, dar solicită să se pună un accent mult mai mare pe utilizarea unor metode nedureroase de ucidere și pe cercetările făcute în acest domeniu;
 8. solicită ca vânătoarea de acest tip să aibă loc doar pe baza unor cote clare, stabilite pe baza recomandării Comitetului științific al IWC, reglementate prin controale stricte care includ înregistrarea întregii proceduri și raportarea acesteia către IWC;
 9. propune, de asemenea, înființarea, în zone potrivite din lumea întreagă, a unor zone marine protejate suplimentare în care balenele ar beneficia de o protecție specială;
 10. constată că Directiva privind habitatele, care definește poziția Comunității în ceea ce privește balenele (și delfinii), nu ar permite reluarea vânătorii de balene în scopuri comerciale cu privire la niciunul din stocurile de balene din apele UE;
 11. atrage atenția asupra necesității de a utiliza echipamente de pescuit mai selective cu scopul de a evita capturile secundare de alte specii, în special de cetacee;
 12. consideră că, având în vedere istoria tragică a vânătorii de balene în scopuri comerciale, precum și numeroasele amenințări cu care se confruntă populațiile de balene (printre care capturile accidentale din cadrul operațiunilor de pescuit, ciocnirea cu nave, schimbările climatice planetare și poluarea sonoră a oceanelor), UE trebuie să promoveze, în principalele foruri internaționale, în mod coordonat și coerent, cel mai înalt nivel de protecție a balenelor la nivel mondial;
 13. solicită, de asemenea, tratarea în afara acestor zone protejate a amenințărilor la adresa populației de cetacee provocate de schimbările climatice, poluare, coliziunile cu nave, uneltele de pescuit, poluarea fonică antropogenă (inclusiv sonar, analizele seismice și zgomotele produse de nave) și alte pericole;
 14. consideră că, înainte de a acționa la scară globală, Comisia ar trebui să facă propuneri suplimentare pentru contracararea acestui tip de pericole pentru apele și navele comunitare;
 15. consideră că Comisia ar trebui să definească un cadru de reglementare revizuit pentru practica de observare a balenelor („whale-watching”), care să protejeze interesele economice și sociale ale zonelor de coastă în care se practică această activitate, având în vedere evoluția sa recentă;
 16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Comisiei internaționale pentru vânătoarea de balene, consiliilor consultative regionale, Comisiei consultative pentru pescuit și acvacultură și organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului din care face parte UE.
-

Joi, 19 februarie 2009

Participarea Comunității la Observatorul European al Audiovizualului

P6_TA(2009)0068

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la participarea Comunității la Observatorul European al Audiovizualului (2008/2179(INI))

(2010/C 76 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția (92) 70 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 15 decembrie 1992 prin care se instituie Observatorul European al Audiovizualului și Rezoluția (97) 4 din 20 martie 1997, care confirmă continuarea Observatorului European al Audiovizualului, precum și Statutul Observatorului anexat la aceasta,
 - având în vedere Rezoluția Res (2000) 7 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 21 septembrie 2000 privind modificarea Statutului Observatorului European al Audiovizualului,
 - având în vedere Decizia Consiliului 1999/784/CE din 22 noiembrie 1999 privind participarea Comunității la Observatorul European al Sectorului Audiovizual ⁽¹⁾,
 - având în vedere Decizia nr. 1718/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2006 privind punerea în aplicare a unui program de sprijin pentru sectorul audiovizual european (MEDIA 2007) ⁽²⁾,
 - având în vedere raportul Comisiei din 10 ianuarie 2007 privind implementarea Deciziei Consiliului 1999/784/CE din 22 noiembrie 1999 modificată prin Decizia 2239/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind participarea Comunității la Observatorul European al Sectorului Audiovizual (COM(2006)0835),
 - având în vedere Directiva Consiliului 89/552/CEE din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (Directiva serviciilor media audiovizuale) ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație (A6-0010/2009),
- A. întrucât sectorul audiovizual aduce o contribuție semnificativă la economia europeană a creației și a cunoașterii și deține un rol central în promovarea diversității culturale și a pluralismului în UE;
- B. întrucât convergența serviciilor societății informaționale și a serviciilor, rețelelor și echipamentelor media dă naștere la noi provocări în ceea ce privește adaptarea cadrului juridic existent, cu drepturi și obligații, în multe domenii și oferă numeroase noi oportunități;
- C. întrucât transparența și disponibilitatea unor informații fiabile și comparabile cu privire la piața europeană a audiovizualului poate crește competitivitatea operatorilor din acest domeniu, în special a IMM-urilor, îmbunătățind înțelegerea potențialului acestui sector, și poate aduce avantaje utilizatorilor;

⁽¹⁾ JO L 307, 2.12.1999, p. 61.

⁽²⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 12.

⁽³⁾ JO L 298, 17.10.1989, p. 23.

Joi, 19 februarie 2009

- D. întrucât Observatorul European al Audiovizualului (Observatorul) contribuie astfel la competitivitatea sectorului european al audiovizualului prin colectarea și difuzarea unor informații detaliate despre acesta;
- E. întrucât Observatorul oferă o gamă largă de produse, incluzând servicii, publicații și baze de date on-line, care s-au dovedit a fi extrem de utile atât pentru sector, cât și pentru factorii decizionali la nivel politic, la nivel național și comunitar;
- F. întrucât măsurile Comunității de susținere a competitivității sectorului audiovizual vor contribui la realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona,
1. recunoaște că Observatorul este singura organizație publică paneuropeană dedicată colectării și difuzării de informații privind sectorul audiovizual european și joacă un rol fundamental datorită faptului că oferă informații detaliate asupra acestui sector, atât organismelor publice, cât și celor private;
 2. subliniază faptul că convergența serviciilor societății informaționale și a serviciilor, rețelelor și echipamentelor media se află la originea unor noi provocări pentru cercetarea din sectorul audiovizual, fapt care ar trebui reflectat în activitățile Observatorului;
 3. reafirmă că multimedia și noile tehnologii vor juca un rol din ce în ce mai important în sectorul audiovizual și că Observatorul trebuie să-și crească capacitatea de a urmări aceste noi evoluții, pentru a continua să aibe o poziție importantă în acest domeniu;
 4. subliniază faptul că Observatorul trebuie să dispună de resursele necesare pentru a-și realiza în continuare obiectivele și a ține efectiv pasul cu ultimele evoluții din domeniul multimedia și al noilor tehnologii;
 5. solicită Observatorului, în această privință, să-și extindă activitatea pentru a include într-un mod mai adecvat provocările de ultimă oră generate de convergența media și noile evoluții, acordând o atenție specială analizei impactului digitalizării asupra sectorului audiovizual și cinematografic în general, precum și analizei serviciilor audiovizuale on-line, televiziunii mobile și jocurilor video;
 6. subliniază importanța contactelor și coordonării cu autoritățile naționale de reglementare și cu actorii din sectorul mediei audiovizuale, pentru a garanta valoarea adăugată;
 7. salută publicația Observatorului privind drepturile de autor și alte drepturi conexe și îi sugerează să abordeze aceste probleme sistematic și, de asemenea, în măsura în care acest lucru este posibil, în spiritul Convenției UNESCO privind diversitatea culturală⁽¹⁾, să-și extindă sfera de interes pentru a acoperi și chestiunile legate de dreptul fiscal și dreptul muncii în sectorul audiovizual european;
 8. solicită Observatorului, în calitatea sa de organism expert, să facă sugestii și să furnizeze alternative de politici care ar putea sta la baza unei politici europene, luând în considerare cele mai bune practici din domeniul mediei audiovizuale utilizate în alte părți ale lumii ce cunosc evoluții similare (cum ar fi Asia sau America de Nord);
 9. salută analiza realizată de Observator cu privire la importanța lucrărilor audiovizuale din țările terțe pe piața europeană și recomandă o analiză privind modelele de cooperare cu partenerii din țările terțe în materie de implementare a Convenției UNESCO privind diversitatea culturală și a Directivei privind serviciile media audiovizuale mai sus menționată în ceea ce privește „opere europene” menționate la articolul 1 litera (n) din respectiva directivă, și incluzând proiectul pilot Media International;

⁽¹⁾ Convenția Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO) privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale, din 2005.

Joi, 19 februarie 2009

10. este conștient de diferențele culturale dintre statele membre, care pot genera modalități diferite de a trata materialul audiovizual dăunător sau agresiv, în special în ceea ce privește minorii, dar atrage atenția asupra armonizării minime din acest domeniu în materie de protecție a minorilor, creată prin directiva privind serviciile media audiovizuale, și a măsurilor luate în cadrul programului Safer Internet plus, al cărui scop este promovarea unei utilizări mai sigure a internetului și a noilor tehnologii on-line, în special de către copii, și combaterea conținutului ilegal și a conținutului nedorit de către utilizatorul final;
11. solicită Observatorului, în acest sens, să monitorizeze diferitele instrumente (juridice) și să elaboreze opțiuni de politici;
12. încurajează difuzarea pe scară mai largă a publicațiilor Observatorului printr-o politică de comunicare intensificată, pentru a-și face cunoscute activitățile;
13. salută restructurarea preconizată a site-ului internat al Observatorului, vizând reflectarea standardelor celor mai înalte și celor mai recente din tehnologia multimedia, și sprijină eforturile ce se au în vedere pentru a îmbunătăți forma și interactivitatea acestuia, făcându-l mai informativ și mai ușor de utilizat;
14. este conștient de faptul că unele domenii specifice, precum familiarizarea cu media, nu intră actualmente în sfera de activitate a Observatorului, și recomandă să se ia în considerare posibilitatea examinării acestor chestiuni;
15. încurajează Observatorul să ofere, în cooperare cu membrii săi, mai multe informații cu privire la disponibilitatea unor servicii audiovizuale specifice, precum subtitrările, descrierile audio și limbajul semnelor, menite să ajute persoanele cu handicap;
16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Consiliului Europei și Observatorului European al Audiovizualului.

Presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri

P6_TA(2009)0073

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 privind presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri

(2010/C 76 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere instrumentele internaționale, europene și naționale privind drepturile omului și libertățile fundamentale și privind interzicerea detenției arbitrare, a disparițiilor forțate și a torturii, cum ar fi Pactul internațional din 16 decembrie 1966 cu privire la drepturile civile și politice și Convenția împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante din 10 decembrie 1984, precum și protocoalele aferente,
- având în vedere rezoluția sa din 14 februarie 2007 referitoare la presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri ⁽¹⁾, precum și alte rapoarte și rezoluții în care este ridicată aceeași chestiune, inclusiv lucrările pe această temă ale Consiliului Europei,
- având în vedere rezoluția sa din 4 februarie 2009 referitoare la întoarcerea și reintegrarea deținuților aflați în centrul de detenție de la Guantánamo ⁽²⁾,
- având în vedere scrisoarea trimisă de Președintele său parlamentelor naționale referitoare la măsurile luate de statele membre ca urmare a rezoluției sale din 14 februarie 2007,

⁽¹⁾ JO C 287 E, 29.11.2007, p. 309.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0045.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere articolul 103 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât prin rezoluția sa din 14 februarie 2007 Parlamentul adresează statelor membre, Consiliului și Comisiei o serie de 46 de recomandări detaliate;
- B. întrucât, de la adoptarea rezoluției sale din 14 februarie 2007, în statele membre s-au succedat o serie de evenimente, printre care:
 - declarațiile ministrului de externe al Regatului Unit referitoare la două zboruri ale SUA având ca scop predarea extraordinară a doi deținuți, cu aterizare pe teritoriul Regatului Unit în 2002, precum și alcătuirea unei liste de zboruri suspecte ce ar urma să fie trimisă autorităților din SUA, solicitându-se asigurări specifice că acestea nu au fost folosite pentru predări, precum și declarațiile pe această temă ale prim-ministrului; transmiterea către procurorul general al Regatului Unit de către ministrul de interne al Regatului Unit a unei cereri de investigare privind posibile „fapte penale” comise de MI5 și CIA în legătură cu tratamentul aplicat lui Binyam Mohamed; hotărârea Înaltei Curți (High Court) din 5 februarie 2009, în care aceasta menționează că nu a fost în măsură să ordone dezvăluirea informațiilor privind presupusa tortură a lui Binyam Mohamed deoarece ministrul de externe al Regatului Unit a afirmat că Regatul Unit a fost amenințat de Statele Unite cu blocarea schimbului de informații privind terorismul și cu atacarea în instanță a hotărârii pe baza incertitudinilor cu privire la veridicitatea afirmației respective;
 - decizia prim-ministrului polonez de a preda procurorilor documente privind zborurile și închisorile CIA, precum și constatările procurorului general al Poloniei, care a descoperit că peste o duzină de zboruri CIA au folosit aeroportul Szymany, confirmând, astfel, constatările Comisiei temporare a Parlamentului;
 - declarațiile ministrului de externe spaniol făcute în Parlamentul Spaniei, prin care se clarifică informațiile cu privire la zborurile militare care transportă deținuți, publicate de El País;
 - faptul că se prevede impunerea regimului secretului de stat de către anumite guverne cu privire la informațiile relevante pentru cercetarea în domeniul predărilor extraordinare, astfel cum s-a întâmplat în Italia, unde în momentul de față s-au suspendat operațiunile legate de predarea extraordinară a lui Abu Omar, precum și o hotărâre a Curții Constituționale cu privire la legitimitatea invocării secretului de stat;
- C. întrucât, la 3 februarie 2009, Comisarul pentru justiție, libertate și securitate a declarat în fața Parlamentului European că a întreprins o serie de acțiuni pentru a pune în aplicare recomandările Parlamentului, printre care solicitarea adresată în scris Poloniei și României de a-și clarifica pe deplin poziția cu privire la presupusa existență a unor închisori secrete pe teritoriul lor și publicarea unei comunicări prin care se propun noi măsuri în domeniul aviației civile;
- D. întrucât predarea extraordinară și detenția secretă contravin legislației internaționale în materie de drepturile omului, Convenției ONU împotriva torturii, Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; întrucât autoritățile SUA revizuiesc în prezent aceste practici;
- E. întrucât persoanele răpite în unele state membre în cadrul programului de predări extraordinare au fost transportate pe cale aeriană la Guantánamo sau în alte state de către autoritățile Statelor Unite prin intermediul unor zboruri militare sau organizate de CIA, care au survolat adesea teritoriul Uniunii Europene și, în anumite cazuri, au efectuat escale în unele state membre ale UE; întrucât persoanele transportate în țări terțe au fost supuse torturii în închisorile locale;
- F. întrucât unele state membre au contactat autoritățile Statelor Unite, solicitând eliberarea și repatrierea persoanelor care au fost supuse unei predări extraordinare și care aveau calitatea de cetățeni ai statelor respective sau au avut anterior reședința pe teritoriul acestora; întrucât oficialii unor state membre au avut acces la prizonierii din Guantánamo sau din alte centre de detenție și i-au interogat pentru a verifica acuzațiile aduse împotriva lor de autoritățile SUA, acordând astfel legitimitate existenței acestor centre de detenție;

Joi, 19 februarie 2009

- G. întrucât în rezoluția sa din 14 februarie 2007 se menționează - fapt confirmat de evenimente ulterioare - că mai multe state membre au fost implicate sau au cooperat în mod activ sau pasiv cu autoritățile SUA la transporturile CIA sau militare ilegale de prizonieri și/sau la detenția acestora la Guantánamo și în „închisorile secrete” a căror existență a fost recunoscută de Președintele Bush - după cum au demonstrat informații recent divulgate despre autorizațiile acordate de unele guverne în urma solicitărilor adresate de SUA cu privire la survolarea teritoriului acestora, precum și informațiile guvernamentale referitoare la închisorile secrete - și că statelor membre le revine o parte specifică din răspunderea politică, morală și juridică pentru transportarea și detenția prizonierilor la Guantánamo și în alte centre de detenție secrete;
- H. întrucât Senatul SUA a ratificat Acordul dintre UE și SUA privind extrădarea și asistența juridică reciprocă, ratificat de toate statele membre, cu excepția Italiei;
- I. întrucât, deși reprezintă un progres important, decretele emise de Președintele Obama la 22 ianuarie 2009 nu par să abordeze toate aspectele problematicii detenției secrete, a răpirilor sau a utilizării torturii,
1. condamnă faptul că, până în momentul de față, statele membre și Consiliul nu au luat măsuri pentru a elucida toate aspectele programului de predări extraordinare și pentru a pune în aplicare recomandările Parlamentului European; regretă faptul că, la 3 februarie 2009, Consiliul nu a oferit răspunsuri satisfăcătoare Parlamentului;
 2. solicită statelor membre, Consiliului și Comisiei să pună pe deplin în practică recomandările formulate de Parlament în rezoluția sa din 14 februarie 2007 și să contribuie la stabilirea adevărului, prin inițierea de anchete sau prin colaborarea cu organismele competente, dezvăluind și furnizând toate informațiile relevante și asigurând un control parlamentar eficient al acțiunilor desfășurate de serviciile secrete; solicită Consiliului să dezvăluie toate informațiile relevante privind transportarea și deținerea ilegală de prizonieri, inclusiv în cadrul Grupului de lucru al Consiliului pentru dreptul internațional public (COJUR); solicită statelor membre și instituțiilor UE să coopereze cu toate organismele internaționale competente, inclusiv cu organele ONU și ale Consiliului Europei, și să transmită Parlamentului orice informații, rapoarte ale unor anchete parlamentare sau hotărâri judecătorești relevante;
 3. solicită Uniunii Europene și Statelor Unite să consolideze dialogul transatlantic pe marginea unei noi abordări comune în privința combaterii terorismului, bazată pe valorile comune ale respectării dispozițiilor dreptului internațional referitoare la drepturile omului, democrației și statului de drept, într-un cadru de cooperare internațională;
 4. consideră că acordurile UE-SUA privind extrădarea și asistența juridică reciprocă constituie un instrument relevant pentru a garanta că aplicarea legii și cooperarea judiciară în cadrul luptei împotriva terorismului respectă legea; salută, prin urmare, ratificarea acestora de către Senatul SUA și solicită Italiei să le ratifice de îndată ce este posibil;
 5. salută faptul că președintele Obama a emis trei decrete prezidențiale privind închiderea centrului de detenție de la Guantánamo, punând capăt activităților comisiilor militare și utilizării torturii și închizând centrele de detenție secrete din străinătate;
 6. evidențiază faptul că persistă, cu toate acestea, unele ambiguități în ceea ce privește menținerea unui număr limitat de programe de predări extraordinare și de centre de detenție secrete și are încredere că se vor aduce clarificări privind închiderea și interzicerea tuturor celorlalte centre de detenție secrete gestionate direct sau indirect de autoritățile SUA pe teritoriul național sau în străinătate; reamintește faptul că detenția secretă constituie, în sine, o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului;
 7. reafirmă faptul că, în conformitate cu articolul 14 din Convenția ONU împotriva torturii, orice victimă a unui act de tortură se poate prevala în justiție de dreptul la despăgubiri și la compensații echitabile și adecvate;
 8. salută apropiata vizită în Statele Unite, la 16 și 17 martie 2009, a Comisarului pentru justiție, libertate și securitate, a Președinției cehe a UE și a Coordonatorului UE pentru lupta împotriva terorismului și solicită reprezentanților UE să ridice problema predărilor extraordinare și a centrelor de detenție secrete, deoarece acestea constituie încălcări grave ale legislației europene și internaționale în materie de drepturi ale omului; solicită Consiliului Justiție și Afaceri Interne din 26 februarie 2009 să adopte o poziție fermă în această privință și să discute problema închiderii Guantánamo și strămutarea deținuților, acordând atenția cuvenită rezoluției sale din 4 februarie 2009 pe această temă;

Joi, 19 februarie 2009

9. invită Uniunea Europeană, statele membre și autoritățile SUA să investigheze și să clarifice pe deplin abuzurile și încălcările dreptului internațional și național în materie de drepturi ale omului, libertăți fundamentale, interdicții de utilizare a torturii și a relelor tratamente, dispariții forțate și de acces la un proces echitabil comise în legătură cu „războiul împotriva terorismului”, astfel încât să se stabilească responsabilitățile pentru centrele de detenție secrete, inclusiv în ceea ce privește Guantánamo, și programul de predări extraordinare, și să asigure că asemenea încălcări nu vor mai avea loc în viitor și că lupta împotriva terorismului are loc fără încălcarea drepturilor omului, a libertăților fundamentale, a democrației și a statului de drept;

10. invită Consiliul, Comisia și Coordonatorul UE pentru lupta împotriva terorismului ca, după vizita în SUA a delegației UE, să prezinte Parlamentului un raport cu privire la aplicarea acordurilor referitoare la extradare și asistență juridică reciprocă, precum și cu privire la cooperarea UE-SUA în domeniul antiterorismului, asigurând totodată deplina respectare a drepturilor omului, astfel încât comisia competentă să poată aborda aceste tematici într-un raport elaborat, inter alia, în temeiul punctului 232 din rezoluția sa din 14 februarie 2007;

11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltului Reprezentant pentru Politica Externă și de Securitate Comună, Coordonatorului UE pentru lupta împotriva terorismului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al NATO, Secretarului General și Președintelui Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, precum și Președintelui și Congresului Statelor Unite ale Americii.

Raportul anual (2007) privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comună (PESC)

P6_TA(2009)0074

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la Raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC) în 2007, prezentat Parlamentului European în temeiul secțiunii G punctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 (2008/2241(INI))

(2010/C 76 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 21 din Tratatul UE,
- având în vedere Raportul anual (2007) al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC), prezentat Parlamentului European în temeiul secțiunii G punctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾,
- având în vedere Strategia Europeană de Securitate (SES) adoptată de Consiliul European din 12 și 13 decembrie 2003,
- având în vedere rezoluțiile sale din 14 aprilie 2005 ⁽²⁾, 2 februarie 2006 ⁽³⁾, 23 mai 2007 ⁽⁴⁾ și 5 iunie 2008 ⁽⁵⁾ privind raportul anual al Consiliului înaintat Parlamentului European privind principalele aspecte și opțiunile fundamentale în domeniul PESC,
- având în vedere articolul 112 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO C 33 E, 9.2.2006, p. 573.

⁽³⁾ JO C 288 E, 25.11.2006, p. 59.

⁽⁴⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 309.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0254.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru bugete (A6-0019/2009),
- A. întrucât o definiție clară a intereselor comune ale UE este esențială în vederea îndeplinirii obiectivelor acțiunii externe a UE și, în special, ale PESC;
- B. întrucât, ori de câte ori UE a transmis un mesaj comun, autoritatea sa a fost remarcabilă, a obținut rezultate concrete și a exercitat o influență considerabilă asupra evenimentelor, influență proporțională cu puterea sa economică;
- C. întrucât PESC, bazată în prezent pe o gamă largă de instrumente operaționale consolidate, a intrat într-o nouă etapă, caracterizată printr-un accent mai pronunțat asupra gândirii strategice și a acțiunii bazate pe priorități clare;
- D. întrucât, pentru a crește eficiența și coerența acțiunii sale pe scena mondială, UE are nevoie în primul rând de instrumentele de politică externă prevăzute de Tratatul de la Lisabona; întrucât, pe lângă aceasta, trebuie utilizate toate posibilitățile practice oferite de tratatele actuale, cu o voință politică comună puternică, pentru a crește coerența instituțională în acțiunea externă a UE;
- E. întrucât Consiliul și Comisia au adoptat deja inițiative care au drept scop promovarea unei mai mari sinergii și coerențe reciproce; întrucât Parlamentul ar trebui, prin urmare, să depună eforturi similare pentru a evita fragmentarea internă în domeniul relațiilor externe,

Principii

1. reiterează faptul că PESC trebuie să fie susținută și ghidată de valorile apărute de UE și de statele membre, în special democrația, statul de drept și respectul pentru demnitatea ființei umane, pentru drepturile omului și libertățile fundamentale, precum și pentru promovarea păcii și a unui multilateralism eficace;
2. subliniază faptul că UE trebuie să utilizeze PESC pentru apărarea intereselor comune ale cetățenilor săi, inclusiv dreptul acestora de a trăi în pace și securitate, într-un mediu curat, și de a avea un acces diversificat la resurse vitale precum energia;
3. crede cu tărie că UE poate avea o influență doar dacă se exprimă unitar, dacă dispune de instrumentele adecvate, dacă își consolidează cooperarea cu ONU și dacă beneficiază de o legitimitate democratică puternică, rezultată în urma unui control informat, atât din partea Parlamentului European, cât și din partea parlamentelor naționale, acționând la nivelurile respective și în conformitate cu mandatele proprii fiecăruia; consideră, în această privință, că membrii comisiilor pentru afaceri externe și apărare din parlamentele naționale ale statelor membre ar trebui invitați de către Parlamentul European să se întrunească cu regularitate pentru a examina, pe baza unor instrumente și metodologii adecvate, principalele evoluții în ceea ce privește PESC; consideră că sunt necesare noi eforturi pentru a face cunoscută PESC cetățenilor Uniunii Europene;
4. consideră, de asemenea, că structura și organizarea PE ar trebui revizuită pentru a utiliza în comun și a exploata mai bine toată expertiza în domeniul PESC astfel încât să ofere o contribuție mai eficientă și mai coerentă la dezvoltarea unei PESC mai strategice și mai democratice;

Aspecte bugetare

5. regretă faptul că bugetul PESC este de departe insuficient și amintește că, pentru a avea credibilitate și pentru a răspunde așteptărilor cetățenilor UE, PESC trebuie să beneficieze de resurse pe măsura obiectivelor și scopurilor sale specifice;

Joi, 19 februarie 2009

6. salută organizarea periodică a unor reuniuni de consultare în domeniul PESC între Parlament și Președinția Consiliului, în conformitate cu dispozițiile Acordului interinstituțional menționat mai sus; subliniază, cu toate acestea, faptul că aceste reuniuni ar trebui să fie înțelese și ca o oportunitate de a realiza un schimb de opinii privind necesitățile viitoare, acțiunile preconizate în domeniul PESC și strategiile pe termen mediu și lung ale UE în țările terțe;

7. consideră că ar fi binevenite mai multe informații din partea Consiliului cu privire la activitățile finanțate din bugetul Consiliului sau prin intermediul mecanismului ATHENA și, în special, modul în care aceste credite completează fondurile pentru activitățile PESC în cadrul bugetului UE;

8. solicită ca bugetul pentru PESC să fie complet transparent pentru autoritatea bugetară și de descărcare; își reafirmă preocuparea în legătură cu practica reportării creditelor neutilizate de la capitolul PESC și solicită Comisiei să informeze Parlamentul în timp util cu privire la transferurile interne, având în vedere mai ales faptul că majoritatea acestor misiuni PESC, fără a mai aminti Misiunea de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia (UEMM Georgia) sau Misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo (EULEX Kosovo), au un caracter politic foarte sensibil și abordează crize foarte mediatizate;

Raportul anual 2007 al Consiliului privind PESC

9. constată cu satisfacție că, pentru prima oară, raportul Consiliului se referă sistematic la rezoluțiile adoptate de Parlament; regretă, cu toate acestea, că Consiliul nu inițiază un dialog consistent cu privire la opiniile Parlamentului și nici nu se referă la aceste rezoluții în documentele operaționale de tipul acțiunilor comune și al pozițiilor comune;

10. consideră că, în loc să se limiteze la a prezenta o listă exhaustivă a activităților desfășurate, raportul anual al Consiliului ar trebui să constituie o ocazie de a stabili un dialog cu Parlamentul, cu scopul de a elabora o abordare mai strategică a PESC, bazată pe identificarea principalelor provocări și pe stabilirea priorităților și obiectivelor pentru acțiunile viitoare;

11. recomandă, de aceea, Consiliului să reconsidere principiile generale și forma specifică a raportului pentru a include o evaluare aprofundată a politicii UE față de țările terțe sau blocurile regionale și a reacției UE la crizele umanitare și de securitate, precum și propuneri pentru acțiunile viitoare;

O nouă agendă transatlantică

12. consideră că, în lunile care urmează, UE va avea șansa unică să elaboreze o nouă agendă transatlantică împreună cu noua administrație SUA, care să includă chestiuni strategice de interes comun, precum o nouă ordine globală, mai cuprinzătoare și mai eficientă, bazată pe organizații multilaterale mai puternice, criza financiară, crearea unui nou set de instituții euro-atlantice, instituirea unei piețe transatlantice aprofundate și cuprinzătoare, măsuri de contracarare a schimbărilor climatice, securitatea energetică, promovarea unei păci durabile în Orientul Mijlociu, situația din Iran, Irak și Afganistan, lupta împotriva terorismului și a crimei organizate, neproliferarea și dezarmarea nucleară și Obiectivele de dezvoltare ale mileniului;

Aspecte orizontale al PESC

13. consideră că PESC trebuie să continue să se axeze pe promovarea drepturilor omului, a păcii și securității în vecinătatea Europei și la nivel global, pe sprijinirea multilateralismului și respectarea dreptului internațional, lupta împotriva terorismului, neproliferarea armelor de distrugere în masă și dezarmarea, schimbările climatice și securitatea energetică, acestea constituind cele mai mari provocări pentru planetă și fiind direct legate de preocupările cetățenilor europeni;

14. în legătură cu răpirea și uciderea ostaticilor de către teroriști islamici, subliniază necesitatea unei cooperări și coordonări sporite a politicilor antiterorism între statele membre UE, SUA și NATO, având drept scop în special îmbunătățirea eficienței operațiunilor de salvare derulate pentru a salva viețile ostaticilor;

Joi, 19 februarie 2009

15. solicită Consiliului să urmeze cu hotărâre recomandările Parlamentului în privința dezvoltării unei politici europene comune externe în materie de energie, în special prin promovarea coeziunii UE în negocierile cu furnizorii de energie și cu țările de tranzit și prin apărarea intereselor comune ale UE, creând o diplomatie eficientă în domeniul energiei și mecanisme mai eficiente de reacție în situații de criză, și asigurând diversificarea surselor de energie, utilizarea durabilă a energiei și dezvoltarea unor surse de energie regenerabile;

16. salută faptul că actuala revizuire a SES ia în considerare noile provocări în materie de securitate, precum securitatea energetică, schimbările climatice și securitatea cibernetică și vizează îmbunătățirea calității implementării strategiei ca atare; ia act, în acest context, de dezbateră inițiată de Consiliu, de Parlamentul European și parlamentele naționale ale statelor membre privind viitorul securității europene; subliniază că scopul acestor discuții între UE, Rusia, SUA și statele și nemembre ale UE ale Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa nu trebuie să fie o arhitectură complet nouă, ci o construcție bazată pe realizările și valorile UE, astfel cum sunt exprimate la articolul 11 din Tratatul privind Uniunea Europeană și încorporate în Actul final de la Helsinki și în Carta de la Paris;

17. consideră, de asemenea, că războiul din Georgia confirmă necesitatea creării, în cadrul revizuirii SES, a unei diplomatie preventive a UE, însoțită de instrumente adecvate de prevenire a crizelor, în special Instrumentul de stabilitate, de planuri de urgență și de finanțări garantate pe termen lung și utilizării la maximum a capacităților și experienței UE în managementul dezastrelor și al crizelor;

Principalele preocupări ale UE în ceea ce privește securitatea

Balcanii de Vest

18. reamintește că consolidarea situației ulterioare clarificării statutului Kosovo este esențială pentru stabilitatea din regiunea Balcanilor de Vest; salută, așadar, consensul la care s-a ajuns în cadrul Consiliului de Securitate ONU din 26 noiembrie 2008 cu privire la desfășurarea EULEX în Kosovo și solicită Consiliului ca, în cooperare cu Misiunea administrativă interimară a ONU în Kosovo (MAIKONU), să asigure relații de lucru clare și o tranziție fără dificultăți între cele două misiuni în domeniul statutului de drept; solicită ca EULEX să obțină rezultate rapide în domeniul luptei împotriva crimei organizate și a urmăririi penale a celor acuzați de crime de război; de asemenea, își exprimă sprijinul pentru activitatea Reprezentantului Special al UE în Kosovo și îl încurajează să continue aplicarea mandatului și să promoveze un spirit de cooperare pragmatică între autoritățile de la Priștina și cele de la Belgrad, pentru binele comunităților sârbe din Kosovo;

19. reafirmă că obiectivul UE în Bosnia și Herțegovina (BH) rămâne crearea unui stat stabil, pașnic și multiethnic, pe un drum fără întoarcere către aderarea la UE; încurajează liderii politici din BH să implementeze acordul încheiat pe 8 noiembrie 2008, pentru a aborda rapid obiectivele și condițiile restante stabilite la Consiliul pentru instaurarea păcii cu privire la trecerea de la biroul Înaltului Reprezentant la biroul Reprezentantului Special al UE până la mijlocul anului 2009; își exprimă îngrijorarea față de posibila dezangajare prematură a comunității internaționale în BH; consideră, de fapt, că implicarea internațională poate lua sfârșit numai cu acordul deplin al autorităților BH și în momentul în care Bosnia și Herțegovina devine un stat stabil, cu instituții funcționale;

Parteneriatul estic

20. își reafirmă convingerea că trebuie crescute stimulentele pentru țările partenere în cadrul Politicii Europene de Vecinătate în vederea implementării reformelor și consideră că recenta criză din Caucazul de Sud a demonstrat cu claritate necesitatea unei prezențe mai puternice a UE în vecinătatea estică; susține, de aceea, abordarea Comisiei din comunicarea sa din 3 decembrie 2008 privind parteneriatul estic (COM(2008)0823), care vizează instaurarea unei zone comerciale cu adevărat libere, îndepărtarea treptată a tuturor obstacolelor din calea liberei circulații a persoanelor (incluzând, în cele din urmă, eliminarea vizelor) și cooperarea în privința tuturor aspectelor securității, în special a securității energetice; consideră că parteneriatul estic și cooperarea de la Marea Neagră ar trebui să se sprijine reciproc, creând astfel o zonă de pace, securitate, stabilitate și de respectare a integrității teritoriale; consideră că parteneriatul ar trebui însoțit de o dublare a asistenței financiare a UE și de o puternică dimensiune politică, care să integreze EURONEST, Adunarea parlamentară mixtă propusă, compusă din deputați în Parlamentul European și din membri ai parlamentelor din vecinătate;

Joi, 19 februarie 2009

21. susține decizia Consiliului de a relua tratativele cu autoritățile din Belarus, continuând, în același timp, dialogul cu toate forțele democratice din țară, cu condiția ca autoritățile din această țară să răspundă pozitiv acestei oferte și să realizeze progrese vizibile în ceea ce privește respectarea valorilor democrației, statului de drept, drepturilor omului și libertăților fundamentale; consideră că, pornind de la această premisă, ar trebui dezvoltată o cooperare treptată, bazată pe respectarea unor condiții stricte, implicând progresiv Belarus în parteneriatul estic; îndeamnă Consiliul și Comisia să ia efectiv și fără întârziere măsuri pentru a facilita procedurile de acordare a vizelor pentru cetățenii din Belarus, printre care și reducerea cheltuielilor aferente intrării lor în Spațiul Schengen;

Georgia

22. felicită președinția franceză pentru faptul că EU a jucat un rol central în încheierea războiului din Georgia; solicită UE, și în special Reprezentantului său special pentru criza din Georgia, să se conformeze principiului integrității teritoriale a Georgiei și al respectului pentru minorități, și să încerce să găsească o formulă care să ofere modalități eficiente de reîntoarcere în siguranță a persoanelor strămutate intern și a refugiaților, precum și o monitorizare adecvată a securității în regiune;

23. îndeamnă Consiliul să insiste asupra implementării integrale a acordului de încetare a focului și să se asigure că observatorii UE beneficiază de un acces neîngrădit la toate zonele afectate de conflict, în conformitate cu mandatul UEMM; consideră că este foarte important să fie informat cu regularitate și pe deplin cu privire la rapoartele redactate de UEMM;

24. consideră că UE ar trebui să monitorizeze îndeaproape și să se angajeze să contribuie la soluționarea altor conflicte potențiale din această zonă a vecinătății UE, inclusiv prin stabilirea de contacte și deschiderea unor canale de comunicare cu toți actorii regionali relevanți; subliniază, în această privință, că ar trebui instituită o colaborare strânsă cu Turcia;

Rusia

25. consideră că parteneriatul UE cu Rusia trebuie să se bazeze pe o strategie coerentă și pe un angajament clar al ambelor părți de a respecta pe deplin, în acțiunile lor, dreptul internațional și acordurile bilaterale și multilaterale; urmând concluziile Președinției Consiliului European din 1 septembrie și 15-16 octombrie 2008, subliniază că Rusia trebuie să-și respecte angajamentele luate în cadrul acordurilor din 12 august și 8 septembrie 2008; își exprimă, de aceea, convingerea că acordul Rusiei de a permite observatorilor internaționali să monitorizeze situația din Osetia de Sud și Abhazia și respectarea deplină a termenilor planului în 6 puncte sunt necesare pentru normalizarea relațiilor UE - Rusia; consideră, de asemenea, că nici un parteneriat strategic nu este posibil dacă nu sunt cu adevărat împărtășite și respectate valorile democrației, drepturile omului și statul de drept; solicită Consiliului să acorde acestor valori un rol central în cadrul negocierilor în curs pentru un nou Acord de parteneriat și cooperare cu Rusia;

Orientul Mijlociu

26. regretă deteriorarea situației din Orientul Mijlociu și tributul greu de vieți omenești plătit în conflictul armat din Fâșia Gaza, în corelație cu lipsa unor progrese substanțiale în procesul de pace; atrage atenția că a expirat termenul stabilit la Conferința de la Annapolis din 2007 și își exprimă convingerea că o cooperare transatlantică consolidată poate aduce o valoare adăugată Procesului de la Annapolis; consideră că UE trebuie să aibă un rol marcant și vizibil în regiune, pe măsura resurselor financiare alocate, în special în ceea ce privește soluționarea crizei umanitare dramatice din Fâșia Gaza; solicită Consiliului ca, în conformitate cu Rezoluția Consiliului de Securitate al ONU 1860 (2009), să depună în continuare eforturi în vederea încetării definitive a focului în Fâșia Gaza pentru a permite începerea negocierilor de pace între popoarele israelian și palestinian, în coordonare cu alți actori regionali; recomandă Consiliului să țină seama de toate modalitățile de promovare a unei păci de durată în regiune, inclusiv privind desfășurarea unei misiuni PESA (Politica europeană de securitate și apărare);

27. salută intenția Consiliului de a reînnoi mandatul Misiunii de poliție a UE în Teritoriile palestinene și consideră că este încă necesară o asistență mai consistentă în vederea instituirii supremației legii și a ameliorării capacității forțelor de ordine; în plus, ia act de decizia Consiliului de a extinde mandatul misiunii UE de asistență la frontieră în Rafah, precum și de hotărârea și gradul său de pregătire pentru a reactiva această misiune; consideră că această hotărâre ar trebui să aibă drept consecință inițiative concrete de reinstituire a libertății de circulație în teritoriile palestinene;

Joi, 19 februarie 2009

Uniunea pentru Mediterana

28. își exprimă satisfacția cu privire la progresele realizate la Summit-ul ministerial Euro-Mediteranean de la Marsilia din 3 și 4 noiembrie 2008 în direcția stabilirii cadrului instituțional al Uniunii pentru Mediterana; consideră că obiectivele de respectare a drepturilor omului, pace și securitate în regiunea mediteraneană nu pot fi urmărite în mod izolat; subliniază că dialogul politic și cultural, relațiile economice, gestionarea fluxurilor migratorii, politicile privind mediul și securitatea, inclusiv combaterea terorismului, trebuie să constituie un capitol consistent al agendei euro-mediteraneene; solicită Consiliului și Comisiei să acorde un rol semnificativ și adecvat Turciei în cadrul Uniunii pentru Mediterana; consideră că este esențial ca Adunarea parlamentară euro-mediteraneană să fie integrată în structura Uniunii pentru Mediterana, pentru a-i conferi o dimensiune parlamentară;

Orientul Mijlociu extins

29. consideră că UE ar trebui să-și întărească angajamentul față de Irak și, în cooperare cu guvernul irakian și cu ONU, să sprijine procesul de dezvoltare a unor instituții democratice, statul de drept și respectarea drepturilor omului, precum și să sprijine procesul de reconciliere nu doar în interiorul Irakului, ci și între acesta și statele vecine; salută extinderea Misiunii integrate a UE privind statul de drept în Irak (EJUST LEX) și progresele făcute în pregătirea primului acord comercial și de cooperare din istorie dintre UE și Irak;

30. solicită UE să dezvolte relații mai eficiente și mai cuprinzătoare cu Iranul, care ar trebui să cuprindă, pe lângă abordarea chestiunii nucleare, și cooperarea în domeniul comerțului și energiei, stabilitatea regională și, nu în ultimul rând, buna guvernare și respectarea drepturilor omului;

31. consideră că UE ar trebui să promoveze o altă abordare cu privire la situația din Afganistan și să se coordoneze cu noua administrație SUA pentru a deschide calea negocierilor dintre guvernul afgan și acele elemente doritoare să accepte Constituția și să respingă violența; observă că asistența ar trebui să se concentreze mai mult asupra statului de drept, bune guvernări, furnizării serviciilor de bază (o atenție deosebită fiind acordată sănătății), dezvoltării economice și rurale, inclusiv prin promovarea unor alternative reale la producția de opium;

32. este îngrijorat de deteriorarea securității în Afganistan; reafirmă necesitatea stringentă de a depăși obstacolele instituționale și de a îmbunătăți cooperarea dintre UE și NATO pentru a facilita funcționarea Misiunii de poliție a UE în Afganistan (EUPOL); consideră că UE și SUA ar trebui să-și coordoneze mai bine inițiativele în domeniul reformei politice; salută angajamentul statelor membre de a crește personalul EUPOL și solicită desfășurarea rapidă a acestuia; este convins că succesul operațiunii este de o mare importanță pentru viitorul alianței transatlantice și că, ținând seama de acest lucru, toate statele membre ar trebui să se angajeze mai ferm pentru stabilitate în Afganistan;

Africa

33. solicită Consiliului să includă pe agenda privind Africa o gamă mai largă de politici decât cele prezente și să facă din aceasta o prioritate a acțiunii externe a UE;

34. consideră că sprijinul acordat de UE Organizației Națiunilor Unite în Ciadul de est continuă să fie important, ca parte a unei soluții la nivel regional pentru situația din Darfur; observă că, așa cum a fost prevăzut, misiunea Forța Uniunii Europene în Ciad (EUFOR Ciad) va dispărea treptat, transferând operațiunile către o misiune condusă de ONU; solicită Consiliului să faciliteze această tranziție și să examineze, în mod coordonat, modalitățile prin care UE ar putea ajuta Departamentul pentru operațiunile de menținere a păcii, actualmente depășit de situație, în desfășurarea misiunii ONU;

35. este extrem de îngrijorat de situația umanitară dezastroasă din Somalia; solicită UE să examineze modalitățile prin care ar putea ajuta ONU, în strânsă coordonare cu Uniunea Africană, să facă față cu promptitudine provocărilor la adresa securității, politice și umanitare; atrage atenția asupra amenințărilor din ce în ce mai grave de piraterie în largul coastei somaleze și salută, în această privință, decizia UE de a lansa o operațiune maritimă PESA;

Joi, 19 februarie 2009

36. este îngrijorat de escaladarea violenței și a conflictului în Republica Democratică Congo (RDC), care ar putea provoca o criză umanitară de proporții; solicită tuturor părților, inclusiv trupelor guvernamentale, să înceteze violențele nediferențiate și încălcările drepturilor omului care afectează populația civilă, să se reangajeze în negocierile de pace lansate la Goma și Nairobi și să-și însușească programul adoptat de Adunarea Națională a RDC; consideră că angajamentul UE în RDC trebuie să depășească stadiul asistenței tehnice oferite de Misiunea UE de reformă a sectorului securității (EUSEC RD Congo) și Misiunea UE de Poliție (EUPOL RD Congo), și trebuie să conducă la un sprijin vizibil al misiunii ONU de menținere a păcii, care s-a dovedit până acum incapabilă să oprească violențele;

Asia

37. salută reducerea semnificativă a tensiunilor în regiunea Strâmtorii Taiwan și dialogul în curs între Beijing și Taipei cu privire la interacțiunile bilaterale, precum și participarea fructuoasă a Taiwanului în organizațiile internaționale; susține cu tărie declarația Consiliului din 19 septembrie 2008, care reiterează sprijinul pentru participarea Taiwanului la forurile multilaterale specializate și statutul său de observator în cazurile în care cel de membru nu a putut fi acordat;

38. ia act de faptul că relațiile economice UE - China au cunoscut un progres continuu și că au crescut în număr și în amploare contactele interpersonale; rămâne însă serios îngrijorat de lipsa de disponibilitate din partea autorităților chineze în ceea ce privește contracararea numeroaselor încălcări ale drepturilor omului și garantarea unor drepturi și libertăți fundamentale pentru populație; în acest context, își exprimă profunda dezamăgire cu privire la motivele invocate de autoritățile chineze pentru a amâna cea de-a 11-a reuniune la nivel înalt UE - China; ia act de faptul că o nouă reuniune la nivel înalt UE-China este planificată pentru prima jumătate a anului 2009 și speră, cu această ocazie, că se pot face progrese în toate domeniile de cooperare;

39. își exprimă regretul cu privire la decizia autorităților chineze de a încheia discuțiile cu reprezentanții lui Dalai Lama și le reamintește promisiunile făcute după tragicele evenimente din martie 2008, înaintea Jocurilor Olimpice; invită încă o dată Consiliul să numească un reprezentant special pentru problema Tibetului, care să urmărească îndeaproape situația și să faciliteze restabilirea dialogului dintre părți;

America Latină

40. reamintește propunerile făcute în rezoluțiile sale din 15 noiembrie 2001 privind un parteneriat global și o strategie comună pentru relațiile dintre Uniunea Europeană și America Latină ⁽¹⁾, reiterate ulterior în rezoluțiile din 27 aprilie 2006 ⁽²⁾ și 24 aprilie 2008 ⁽³⁾, adoptate în perspectiva summit-urilor UE - ALC (America Latină și Caraibe) de la Viena și respectiv Lima, în vederea adoptării unei Carte euro-latino-americane pentru pace și securitate, care, bazându-se pe Carta ONU, să permită acțiuni și inițiative comune politice, strategice și în domeniul securității; solicită Consiliului și Comisiei să ia măsuri active pentru a realiza acest obiectiv ambițios;

41. salută eforturile depuse pentru încheierea unor acorduri de asociere biregionale cu America Latină, primele urmând să fie încheiate de UE;

*

* *

42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Secretarului General al NATO, Președintelui în exercițiu al OSCE, Președintelui Adunării parlamentare a OSCE, Președintelui Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei și Președintelui Adunării Parlamentare a Consiliului Europei.

⁽¹⁾ JO C 140 E, 13.6.2002, p. 569.

⁽²⁾ JO C 296 E, 6.12.2006, p. 123.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0177.

Joi, 19 februarie 2009

Strategia europeană de securitate și PESA

P6_TA(2009)0075

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 privind strategia europeană de securitate și PESA (2008/2202(INI))

(2010/C 76 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere Tratatul de la Lisabona,
- având în vedere Strategia Europeană de Securitate (SES) intitulată „O Europă sigură într-o lume mai bună” adoptată de Consiliul European la 12 decembrie 2003,
- având în vedere Strategia UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă, adoptată de Consiliul European la 12 decembrie 2003,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 11-12 decembrie 2008 care aprobă raportul din 11 decembrie 2008 al Secretarului General al Consiliului/Înaltului Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună (PESC) privind punerea în aplicare a Strategiei Europene de Securitate (SES) - asigurarea securității într-o lume în schimbare ⁽¹⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului European referitoare la Politica europeană de securitate și apărare (PESA), adoptate la 12 decembrie 2008,
- având în vedere documentul din 14 martie 2008 al Înaltului Reprezentant și al Comisiei Europene adresat Consiliului European, intitulat „Schimbările climatice și securitatea internațională” ⁽²⁾,
- având în vedere Acțiunea comună 2008/851/PESC din 10 noiembrie 2008 a Consiliului privind o operațiune militară a Uniunii Europene de descurajare, prevenire și reprimare a actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei ⁽³⁾ (așa numita „operațiune Atalanta”),
- având în vedere Rezoluția sa din 14 aprilie 2005 privind Strategia europeană de securitate ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 noiembrie 2006 privind punerea în aplicare a Strategiei Europene de Securitate în contextul PESA ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Strategiei europene de securitate și a PESA ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 iulie 2008 privind spațiul și securitatea ⁽⁷⁾,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ S407/08.

⁽²⁾ S113/08.

⁽³⁾ JO L 301, 12.11.2008, p. 33.

⁽⁴⁾ JO C 33 E, 9.2.2006, p. 580.

⁽⁵⁾ JO C 314 E, 21.12.2006, p. 334.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0255.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0365.

Joi, 19 februarie 2009

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A6-0032/2009),

Observații generale

1. subliniază că Uniunea Europeană trebuie să își dezvolte autonomia strategică printr-o politică externă, de securitate și apărare puternică și eficientă pentru a promova pacea și securitatea internațională, pentru a-și apăra interesele la nivel mondial, a asigura securitatea cetățenilor săi, a-și aduce contribuția la un multilateralism eficient, a promova respectarea drepturilor omului și a valorilor democratice în întreaga lume și a proteja pacea în lume;
2. recunoaște necesitatea ca UE să urmărească aceste obiective prin intermediul cooperării multilaterale în cadrul organizațiilor internaționale, în primul rând în cadrul Organizației Națiunilor Unite, și prin intermediul parteneriatelor cu alți actori-cheie, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite, principiile Actului final de la Helsinki și obiectivele Cartei de la Paris;
3. reiterează necesitatea unei reforme a Organizației Națiunilor Unite, astfel încât aceasta să își poată îndeplini pe deplin obligațiile și să acționeze eficient în vederea oferirii unor soluții la provocările globale și pentru a reacționa la principalele amenințări;
4. reiterează importanța relației transatlantice și recunoaște necesitatea coordonării acțiunilor între PESA și NATO, dar subliniază în același timp necesitatea unui parteneriat mai echilibrat, în care să nu existe concurență și care să respecte autonomia și înțelegerea reciprocă în cazul unor abordări strategice diferite;
5. consideră că multe dintre noile amenințări nu sunt de natură pur militară și nu pot fi abordate exclusiv prin mijloace militare;
6. observă că această politică trebuie să îmbine utilizarea dotărilor și capacităților militare și civile și că acest lucru presupune o cooperare strânsă și continuă între toate părțile implicate;
7. susține conceptul de „responsabilitate de a proteja”, adoptat de ONU în 2005, precum și conceptul de „securitate a persoanei”, care se bazează pe prioritatea individului și nu a statului; subliniază că aceste concepte nu numai că au consecințe practice, ci și reprezintă linii directoare politice importante pentru orientarea strategică a politicii UE în materie de securitate, care permit să se acționeze eficient în situații de criză; subliniază, totuși, că nu există nici o obligație automată, nici mijloacele necesare pentru ca UE să trimită misiuni PESA, fie ele civile sau militare, în toate situațiile de criză;
8. subliniază faptul că punerea în comun a eforturilor și a capacităților la nivelul UE este esențială pentru depășirea efectelor combinate ale costurilor tot mai mari ale echipamentelor de apărare și ale limitelor existente în cazul cheltuielilor din domeniul apărării;
9. observă că o politică comună de apărare în Europa necesită o forță armată europeană integrată, ce trebuie să fie echipată cu sisteme de armament comune, astfel încât standardizarea și interoperabilitatea să fie garantate;
10. subliniază că transparența și rentabilitatea, precum și responsabilitatea parlamentară și respectarea legislației internaționale în domeniul drepturilor omului și a dreptului internațional umanitar sunt esențiale pentru a asigura susținerea de către public a apărării europene; subliniază în mod deosebit, în acest context, importanța unui control parlamentar eficient al PESA, realizat sub forma unei strânse cooperări între Parlamentul European și parlamentele statelor membre ale UE;
11. consideră că SES actualizată și noul Concept strategic NATO ar trebui să fie coerente între ele și că acest lucru ar trebui să se reflecte în declarația care va fi adoptată cu ocazia summit-ului NATO care marchează cea de 60-a aniversare a NATO, care va avea loc la Strasbourg/Kehl în 3 și 4 aprilie 2009;
12. subliniază importanța crucială a punerii în aplicare depline și la timp a SES;

Joi, 19 februarie 2009

13. salută raportul Consiliului privind punerea în aplicare a SES; observă, cu toate acestea, că, dat fiind faptul că mult dintre obiectivele SES din 2003 au rămas în mare măsură neîndeplinite, Uniunea Europeană, consolidată prin Tratatul de la Lisabona, ar trebui să joace un rol mai decisiv în sporirea legitimității, transparenței și eficienței instituțiilor guvernantei globale;

14. salută lansarea operațiunii ATALANTA din cadrul PESA menționată anterior de combatere a pirateriei din largul coastelor Somaliei; reamintește, cu toate acestea, Consiliului, Comisiei și statelor membre ale UE că motivele ce se află la baza problemei pirateriei în acea regiune au rădăcini mult mai adânci, inclusiv nivelul de sărăcie dintr-un stat eșuat, și solicită acțiuni europene mai consistente care să abordeze aceste probleme;

15. în ceea ce privește răpirea și uciderea de ostatici de către teroriștii islamici, subliniază necesitatea unei cooperări și coordonări consolidate în materie de politică antiteroristă între statele membre ale UE, SUA și NATO, care să vizeze în special îmbunătățirea eficienței operațiunilor de salvare lansate pentru salvarea vieții ostaticilor;

16. reiterează ferm solicitarea ca, prin intermediul SES și PESA, să fie furnizate toate garanțiile necesare, astfel încât să se asigure punerea în aplicare cu succes a rezoluțiilor privind femeile, pacea și securitatea, respectiv 1325 din 31 octombrie 2000 (S/RES/1325) și 1820 din 19 iunie 2008 (S/RES/1820) ale Consiliului de Securitate al ONU privind promovarea participării egale a femeilor la toate aspectele și deciziile referitoare la pace și securitate și catalogarea recurgerii sistematice la violențe sexuale împotriva femeilor în situațiile de conflict drept crimă de război și crimă împotriva umanității; regretă faptul că progresul realizat în domeniul egalității între sexe în cadrul operațiunilor PESA este mult prea lent;

Interesele europene în materie de securitate

17. subliniază că interesele naționale de securitate se situează, în continuare, de prea multe ori, în centrul atenției statelor membre, neglijându-se, astfel, responsabilitatea comună în ceea ce privește protejarea intereselor europene comune; consideră că această abordare este contraproductivă și îndeamnă statele membre să manifeste deschidere pentru a transforma UE într-un actor mai important pe plan internațional, prin intermediul unor acorduri europene mai eficiente în materie de securitate;

18. consideră, prin urmare, că este necesară o definire a intereselor comune ale Uniunii în materie de securitate; subliniază că UE poate spori coerența și eficiența politicilor comune doar dacă aceasta are o idee clară asupra intereselor sale comune;

19. este de părere că, pe lângă provocările identificate în cadrul SES, astfel cum a fost adoptate în 2003, interesele Uniunii în materie de securitate includ: protecția cetățenilor săi și a intereselor sale, atât în interiorul Uniunii, cât și în afara sa, securitatea în vecinătatea sa și protecția frontierelor externe și a infrastructurilor critice, precum și îmbunătățirea securității cibernetice, securitatea furnizării energiei și a rutelor maritime, protecția activelor spațiale și protecția împotriva consecințelor schimbărilor climatice;

Ambițiile europene în materie de securitate

20. observă că UE recunoaște o ordine internațională ce se bazează pe un multilateralism efectiv, care își are fundamentul în dreptul internațional, și că acesta este o expresie a convingerii europene conform căreia nicio națiune nu poate face față noilor provocări de una singură;

21. consideră că Uniunea Europeană trebuie să-și definească cu mai mare precizie ambițiile legate de rolul său în lume; este de părere că Uniunea Europeană nu ar trebui să încerce să devină o superputere de talia Statelor Unite, ci să garanteze securitatea sa, să acționeze pentru a aduce stabilitate în vecinătatea sa și să-și aducă contribuția la un sistem global multilateral de securitate, în cadrul Organizația Națiunilor Unite, asigurând respectarea dreptului internațional și prevenirea eficientă a crizelor și conflictelor, precum și gestionarea și soluționarea situațiilor post-conflict;

22. subliniază că Uniunea Europeană acordă prioritate prevenirii crizelor în cadrul PESA; subliniază că securitatea și statul de drept reprezintă condiții indispensabile pentru dezvoltare și stabilitatea pe termen lung;

Joi, 19 februarie 2009

Dezvoltarea Strategiei Europene de Securitate

23. ia act de faptul că SES din 2003 scoate în evidență principalele amenințări cu care se confruntă Uniunea Europeană (terorismul, proliferarea armelor de distrugere în masă, conflictele regionale, eșecul statelor și crima organizată) și identifică o serie de obiective strategice care stau la baza unor sub-strategii;

24. felicită recenta Președinție franceză a UE pentru inițiativele sale în ceea ce privește PESA; ia act de raportul Înaltului Reprezentant menționat anterior din 11 decembrie 2008 cu privire la punerea în aplicare a SES, astfel cum a fost aprobat de către Consiliul European, și salută faptul că multe recomandări din rapoartele anterioare ale Parlamentului privind SES și PESA au fost luat în considerare, în special în ceea ce privește:

- securitate cibernetică;
- securitatea energetică, inclusiv furnizările către Europa;
- disputele regionale nesoluționate din vecinătatea UE;
- provocările de pe continentul african;
- consecințele schimbărilor climatice;
- concurența pentru găsirea resurselor naturale;
- proiectele de consolidare a capacităților civile și militare;
- importanța spațiului pentru securitatea noastră comună;
- securitatea maritimă;

25. salută angajamentul Consiliului potrivit căruia Uniunea Europeană ar trebui să fie în mod efectiv capabilă, în următorii ani, în cadrul obiectivelor ambițioase stabilite, să desfășoare *inter alia* 60 000 de oameni în 60 de zile pentru o operațiune majoră, în cadrul operațiunilor prevăzute în cadrul obiectivului global pentru 2010, și în cadrul obiectivului global civil pentru 2010, să planifice și să desfășoare simultan:

- două operațiuni importante de stabilizare și de reconstrucție, cu o componentă civilă adaptată, susținută de maxim 10 000 de oameni, pe o perioadă de cel puțin doi ani;
- două operațiuni de reacție rapidă pe o durată limitată, utilizând cu precădere grupurile tactice de luptă ale UE;
- o operațiune de evacuare de urgență a resortisanților europeni (în mai puțin de zece zile), ținând seama de rolul principal al fiecărui stat membru față de resortisanții săi și recurgând la conceptul de stat-pilot consular;
- o misiune de supraveghere/interdicție maritimă sau aeriană;
- o operațiune civilă și militară de sprijin umanitar de până la 90 de zile;
- aproximativ douăsprezece misiuni civile PESA (inclusiv *inter alia* misiuni de poliție, privind statul de drept, de administrație civilă, de protecție civilă, de reformă a sectorului de securitate sau de observare) de diverse tipuri, care să intervină *inter alia* în situația unei reacții rapide, și inclusiv o misiune majoră (care să cuprindă eventual până la 3 000 de experți) care ar putea dura mai mulți ani;

Joi, 19 februarie 2009

26. regretă, cu toate acestea, modalitatea confuză de prezentare a concluziilor referitoare la SES și PESA (patru documente în loc de unul singur); regretă formularea deseori vagă, care nu reușește să descrie o strategie reală; critică faptul că Consiliul nu a răspuns solicitării Parlamentului referitoare la elaborarea unei Cărți albe și că, prin urmare, este improbabilă inițierea unei dezbateri publice largi și de substanță;

27. regretă, în plus, faptul că anumite solicitări cuprinse în rapoartele anterioare ale Parlamentului referitoare la SES și PESA nu au fost luate în considerare de către Consiliu, în special cele privind:

— definirea unor interese europene comune de securitate;

— definirea unor criterii pentru lansarea misiunilor PESA;

— propuneri pentru un nou parteneriat UE-NATO;

— abordarea problemei „obiecțiilor” naționale;

28. sugerează ca SES să fie revizuită o dată la cinci ani, la începutul fiecărei legislaturi a Uniunii Europene;

29. regretă relativa stagnare înregistrată începând din 2003 de procesul de consolidare a cooperării în domeniul apărării la nivelul Uniunii Europene; își reiterează solicitarea privind elaborarea unei Cărți albe privind securitatea și apărarea europeană, ca modalitate de a iniția o dezbatere publică la scară largă și de a garanta că SES este pusă în aplicare în mod eficient;

30. regretă faptul că, în ciuda pregătirii intense, care a dus însă la pierderea avântului din cauza impasului survenit în legătură cu Tratatul de la Lisabona, revizuirea SES nu a dus la adoptarea unei noi orientări strategice, ci doar la un raport care dă glas preocupărilor politice de zi cu zi; constată că gama de amenințări a devenit tot mai largă, cuprinzând *inter alia* securitatea și pirateria cibernetică, salută aspectele inovatoare ale revizuirii, precum axarea pe schimbările climatice, securitatea energetică (inclusiv în domeniul energiei nucleare, asistența pentru un ciclu multilateral al combustibilului nuclear și un tratat multilateral privind interzicerea producerii de materiale nucleare fisionabile pentru armele nucleare) și Tratatul internațional privind comerțul cu armament, precum și alte tratate privind dezarmarea, cum ar fi recenta Convenție de la Oslo privind munițiile cu dispersie;

31. consideră inacceptabil faptul că adoptarea raportului prin care se propune revizuirea SES a fost precedată doar de o dezbatere parlamentară restrânsă și că nu a existat nicio dezbatere publică;

Relațiile cu Rusia

32. consideră că escaladarea violențelor în cadrul conflictelor considerate până în prezent drept înghețate din Caucaz, Osetia de Sud și Abhazia, precum și recunoașterea ulterioară de către Rusia a independenței acestor provincii, evidențiază necesitatea urgentă de a se investi în identificarea unor soluții politice durabile ale unor astfel de conflicte din vecinătatea noastră; își reiterează opinia potrivit căreia conflictele nu pot fi soluționate pe cale militară, precum și condamnarea fermă a tuturor celor care au recurs la violență pe parcursul conflictului; subliniază că dezvoltarea ulterioară a parteneriatului strategic al UE cu Rusia necesită integrarea unui dialog semnificativ cu privire la securitate, bazat pe angajamentul afirmat al ambelor părți față de valorile comune, respectarea dreptului internațional și a integrității teritoriale, precum și pe angajamentul față de Actul final de la Helsinki și îndeplinirea obligațiilor asumate în temeiul acestuia;

33. subliniază că dimensiunea legată de securitate a relațiilor dintre UE și Rusia, precum și rolul care revine PESC și PESA, nu pot fi disociate de nivelul mai amplu al arhitecturii securității europene, care include NATO, Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și acorduri internaționale precum Tratatul privind rachetele antibalistice și, respectiv, Tratatul privind forțele armate convenționale din Europa; consideră că principalele evoluții ale acestui dialog mai amplu cu privire la securitate ar trebui abordate în cadrul dialogului cu Rusia, precum și cu Statele Unite și solicită Consiliului să adopte o atitudine constructivă și deschisă față de posibilitatea unor convorbiri între UE, Statele Unite, Rusia și statele membre ale OSCE care nu fac parte din UE pentru a reinnoi consensul transatlantic privind securitatea pe baza Actului final de la Helsinki;

Joi, 19 februarie 2009

34. salută acțiunea comună întreprinsă de Uniunea Europeană pentru a media relațiile dintre Rusia și Georgia ca răspuns la provocarea pe care o reprezintă războiul din Georgia; subliniază că reacția rapidă și unitatea Uniunii Europene, care a dus la semnarea acordului de încetare a focului și la trimiterea rapidă a unei misiuni de monitorizare în cadrul PESA, a demonstrat capacitatea sa de gestionare a crizelor și de acțiune comună; felicită recenta Președinție franceză a UE pentru rolul pozitiv jucat în menținerea unei abordări europene comune;
35. salută decizia Consiliului din 2 decembrie 2008 de instituire a unei comisii independente prezidate de Uniunea Europeană care să examineze cauzele conflictului din Georgia;
36. constată preocupările exprimate de statele baltice și ia act de confirmarea clară din partea NATO și a statelor sale membre cu privire la respectarea în continuare a angajamentelor asumate în temeiul articolului 5 din Tratatul Atlanticului de Nord;
37. salută faptul că NATO a decis încă o dată să recurgă la canalele de comunicare existente și că trebuie reactivat Consiliul NATO - Rusia;
38. consideră că atât UE, cât și NATO, ar trebui să se angajeze într-un dialog loial și realist cu Rusia, care să atingă chestiuni precum securitatea regională, energia, apărarea antirachetă, neproliferarea armelor de distrugere în masă, reducerea efectivelor militare politica spațială;
39. consideră că este important să se consolideze dialogul multilateral pe teme legate de securitate în cadrul Consiliului de Parteneriat Euro-Atlantic;
40. subliniază faptul că, datorită poziției sale geostrategice, puterii sale militare și importanței politice, resurselor energetice și potențialului economic, Rusia prezintă o importanță strategică pentru Europa;

Consolidarea capacităților Europei

41. subliniază că Uniunea Europeană trebuie să dispună de mijloacele necesare pentru a-și pune în aplicare politicile și că, pe lângă consolidarea capacităților sale diplomatice, aceasta are nevoie atât de capacități civile, cât și militare, pentru a consolida PESA și pentru a-și onora responsabilitățile la nivel mondial;
42. atrage atenția asupra faptului că, de la crearea sa, au fost îndeplinite 22 de misiuni în cadrul PESA, dintre care 16 cu caracter civil; subliniază importanța componentelor civile ale PESA; salută, în acest sens, crearea Capacității civile de planificare și conducere în cadrul Consiliului Uniunii Europene; invită statele membre să-și intensifice eforturile pentru a pune la dispoziție personal calificat în cadrul misiunilor civile PESA; subliniază, în această privință, importanța obiectivului civil global pentru 2010;
43. subliniază, de asemenea, faptul că, în condițiile în care se pune accentul în special pe dimensiunea militară a PESA, progresele realizate până în prezent în ceea ce privește capacitățile civile și prevenirea conflictelor sunt mult prea lente, iar Consiliul și Comisia trebuie, fiecare, să propună urgent o nouă dinamică în acest domeniu;
44. solicită dezvoltarea în continuare a Parteneriatului pentru consolidarea păcii sub forma unei Forțe civile europene pentru pace;
45. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să continue consolidarea capacităților pe baza obiectivelor globale civile și militare; ia act de faptul că Uniunea Europeană ar trebui să dispună de un efectiv permanent de 60 000 de soldați; reiterează propunerea ca Eurocorp să constituie nucleul acestui efectiv, întărit, dacă este necesar, cu capacități maritime și aeriene suplimentare; salută acordul încheiat de Germania și Franța privind menținerea Brigăzii franco-germane în locații comune; consideră, de asemenea, că UE ar trebui să dispună de un număr corespunzător de ofițeri de poliție, judecători și procurori, disponibili permanent; consideră derutant faptul că conceptul de grupare tactică și scenariile specifice pentru posibile misiuni nu par să ducă la implicarea grupărilor tactice în operațiunile externe ale UE;

Joi, 19 februarie 2009

46. subliniază că statele membre UE au cheltuieli de peste 200 000 000 000 EUR anual în domeniul apărării, ceea ce reprezintă mai mult de jumătate din cheltuielile pentru apărare ale Statelor Unite; este în continuare profund îngrijorat de lipsa de eficiență și coordonare în utilizarea acestor fonduri; îndeamnă, prin urmare, să se intensifice eforturile în vederea eliminării duplicării inutile a acțiunilor statelor membre, în special prin specializare, prin coordonarea și utilizarea în comun a capacităților existente, precum și prin dezvoltarea în comun de noi capacități; felicită Agenția Europeană de Apărare (AEA) pentru excelența activitate realizată până în prezent și invită statele membre ale UE să valorifice pe deplin potențialul acestei agenții;

47. subliniază că necesitățile în materie de capacități sunt adesea similare sau chiar identice din punct de vedere tehnologic pentru operațiuni ale forțelor armate, supravegherea frontierelor, protecția infrastructurilor critice și managementul dezastrelor; subliniază faptul că aceasta creează noi ocazii de exploatare a sinergiilor și de creștere a interoperabilității între forțele armate și cele de securitate;

48. recomandă insistent Uniunii Europene și statelor membre să-și concentreze eforturile asupra capacităților comune care pot fi folosite atât în scopuri de apărare, cât și în scopuri de securitate; consideră, în acest context, că serviciile bazate pe sateliți, echipamentul de supraveghere și alertă, navele aeriene, elicopterele și echipamentul de telecomunicații automate, precum și transportul aerian și naval au un rol esențial; solicită instituirea unor standarde tehnice comune de protecție a telecomunicațiilor și a unor mijloace de protecție a infrastructurilor critice;

49. salută decizia luată de Comitetul director al AEA la 10 noiembrie 2008 privind reinstituirea unei flote europene de transport aerian și ia act de Declarația de intenție privind participarea la această inițiativă, semnată de miniștrii apărării din douăsprezece state membre ale UE;

50. consideră necesară autorizarea utilizării sistemelor Galileo și GMES („Global Monitoring for Environment and Security” - Monitorizare globală pentru mediu și securitate) în scopuri de securitate și apărare;

51. aprobă continuarea dezvoltării dinamice în cadrul cooperării dintre forțele armate naționale, astfel încât acestea să se sincronizeze din ce în ce mai mult; propune ca acest proces și forțele armate respective să poată denumirea de SAFE - „Synchronised Armed Forces Europe” (Forțele armate sincronizate din Europa);

52. consideră că SAFE oferă suficient spațiu de manevră pentru statele membre ale UE cu statut neutru, precum și pentru membrii care și-au asumat obligații în temeiul unor alianțe militare, atât pentru cei care deja colaborează strâns, cât și cei care sunt încă reticenți față de acest lucru; propune ca SAFE să fie organizate după modelul „opt-in” care presupune un grad mai mare de sincronizare pe o bază voluntară;

53. aprobă ideea unui statut european pentru soldați în cadrul SAFE care să reglementeze standardele de pregătire, doctrina operațională și libertatea operațională, chestiunile privind drepturile și obligațiile, precum și clauzele privind calitatea echipamentelor, serviciile medicale și securitatea socială în caz de deces, vătămare sau incapacitate;

54. aprobă, în ceea ce privește SAFE, principiul diviziunii muncii la scară europeană în cadrul capacităților militare;

55. solicită o cooperare mai strânsă în domeniul pregătirii militare, întreținerii și logisticii, aceasta fiind o condiție necesară pentru creșterea eficienței în privința cheltuielilor pentru apărare;

Necesitatea unor noi structuri

56. consideră că capacitatea Uniunii Europene de acțiune autonomă în domeniul politicii sale externe și de securitate ar trebui îmbunătățită printr-o dezvoltare punctuală a capacităților sale de analiză, planificare, conducere și informare; în acest context, salută decizia Consiliului European de acțiune pentru instituirea unei structuri civile și militare integrate de planificare la nivel strategic pentru operațiunile și misiunile PESA;

57. salută, de asemenea, decizia Consiliului European de a crea un grup informal la nivel înalt UE-NATO care va avea rolul de a consolida cooperarea dintre cele două organizații într-un mod pragmatic;

Joi, 19 februarie 2009

58. solicită crearea unui stat-major operațional al UE autonom și permanent, cu capacitatea de a asuma planificarea strategică și de a conduce operațiunile și misiunile PESA;
59. susține ideea creării unui Consiliu de miniștri ai apărării, pentru a ameliora coerența dintre diferitele politici naționale de apărare, crescând astfel contribuțiile naționale la PESA; subliniază obiectivul exercitării unui control parlamentar deplin al misiunilor și operațiunilor PESA, inclusiv de către Parlamentul European;
60. susține ferm consolidarea unei piețe europene a securității și apărării prin adoptarea propunerilor legislative ale Comisiei privind organizarea de licitații publice și transferuri intracomunitare și sugerează luarea unor inițiative în direcția atingerii acestui obiectiv, în special în sectorul securității furnizării și a securității informației;
61. salută, în acest sens, adoptarea poziției comune 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar⁽¹⁾, care transformă Codul de conduită privind exportul de arme într-un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic; salută, de asemenea, faptul că statele membre ale UE dispun în continuare de libertatea de a adopta, în mod individual, măsuri mai stricte;
62. reamintește că sistemele comune de armament ar trebui furnizate prin intermediul unei industrii europene de apărare puternice, în măsură să satisfacă nevoile prezente și viitoare ale forței armate europene și care va permite autosuficiența și independența Europei;
63. solicită mărirea fondurilor comunitare pentru cercetare în domeniul securității și finanțarea programelor de cercetare comune Comisiei și AEA;

Necesitatea unei noi atitudini

64. consideră că este deosebit de important să se consolideze Colegiul European pentru Securitate și Apărare și să se transforme într-o structură permanentă, care să contribuie mai mult la crearea unei culturi specific europene în materie de securitate; îndeamnă Comisia să continue și după 2009 să finanțeze activitățile de formare la nivelul UE în domeniul gestionării crizelor civile;
65. solicită luarea de noi inițiative în privința formării comune și a instituirii unor standarde comune pentru personalul care urmează să fie desfășurat și să participe la operațiunile civile și militare, în privința unei mai mari interacțiuni între forțele armate și personalul civil al statelor membre ale UE, a formării în domeniul gestionării crizelor, a programelor de schimb între forțele armate din Europa, precum și în direcția deschiderii armatelor către cetățenii altor state membre ale UE;
66. susține cu fermitate programele europene de succes precum Eurofighter, care va fi coloana vertebrală a celor cinci Forțe Aeriene Europene în deceniile următoare; consideră, din acest motiv, că statele membre ale UE ar trebui să încurajeze și să susțină astfel de inițiative;

*

* *

67. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor statelor membre și Secretarilor Generali ai Organizației Națiunilor Unite, Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și Consiliului European.

⁽¹⁾ JO L 335, 13.12.2008, p. 99.

Joi, 19 februarie 2009

Rolul NATO în arhitectura de securitate a UE

P6_TA(2009)0076

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la rolul NATO în arhitectura de securitate a UE (2008/2197(INI))

(2010/C 76 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația comună UE-NATO din 16 decembrie 2002,
 - având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,
 - având în vedere Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949,
 - având în vedere titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană,
 - având în vedere Tratatul de la Lisabona, semnat la 13 decembrie 2007 și ratificat de marea majoritate a statelor membre ale UE,
 - având în vedere cadrul global al relațiilor permanente UE-NATO, încheiat de Secretarul General al Consiliului UE/înaltul reprezentant pentru politica externă și de securitate comună și Secretarul General al NATO, la 17 martie 2003,
 - având în vedere Strategia europeană de securitate (SES), adoptată de Consiliul European la 12 decembrie 2003,
 - având în vedere declarația reuniunii la nivel înalt a Consiliului Nord-Atlantic adoptată la București, la 3 aprilie 2008,
 - având în vedere rapoartele Președinției Consiliului European din 11 decembrie 2007 și 16 iunie 2008 privind politica europeană de securitate și apărare (PESA),
 - având în vedere rezoluțiile sale din 14 aprilie 2005 privind Strategia europeană de securitate ⁽¹⁾, din 16 noiembrie 2006 cu privire la punerea în aplicare a Strategiei europene de securitate în contextul PESA ⁽²⁾, din 25 aprilie 2007 cu privire la relațiile transatlantice ⁽³⁾, din 5 iunie 2008 cu privire la punerea în aplicare a Strategiei europene de securitate și a PESA ⁽⁴⁾, precum și din 5 iunie 2008 privind viitoarea reuniune la nivel înalt UE-SUA ⁽⁵⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A6-0033/2009),
- A. întrucât UE și NATO se bazează pe valori comune ale libertății, democrației, drepturilor omului și statului de drept, iar de-a lungul existenței lor au ajutat la evitarea războaielor pe teritoriul european; întrucât, în urma alegerii noului președinte al SUA, există un consens crescând de ambele părți ale Atlanticului în privința utilității din ce în ce mai reduse a armelor nucleare în contextul amenințărilor actuale, precum și o necesitate urgentă de a reduce amploarea arsenalelor nucleare în conformitate cu angajamentele luate conform articolului VI al Tratatului de neproliferare nucleară;

⁽¹⁾ JO C 33 E, 9.2.2006, p. 580.

⁽²⁾ JO C 314 E, 21.12.2006, p. 334.

⁽³⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 670.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0255.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0256.

Joi, 19 februarie 2009

- B. întrucât, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite, responsabilitatea generală privind menținerea păcii și a securității revine Consiliului de Securitate al ONU; întrucât Carta stabilește temeiul juridic pentru crearea NATO; întrucât, prin semnarea Tratatului Atlanticului de Nord, statele membre NATO și-au exprimat încrederea în obiectivele și principiile Cartei, angajându-se să nu recurgă, în cadrul relațiilor lor internaționale, la amenințări sau la uz de forță într-un mod care să contravină obiectivelor Organizației Națiunilor Unite;
- C. întrucât statele membre ale UE recunosc în sistemul ONU cadrul fundamental pentru relațiile internaționale; întrucât acestea își păstrează angajamentul privind menținerea păcii și consolidarea securității internaționale, în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, cu principiile Actului final de la Helsinki și cu obiectivele Cartei de la Paris, precum și angajamentul privind dezvoltarea și consolidarea democrației și a statului de drept, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; întrucât statele membre ale UE au stabilit, ca măsuri prioritare, reforma și consolidarea Organizației Națiunilor Unite pentru ca aceasta să își poată îndeplini obligațiile și să acționeze eficace în ceea ce privește găsierea de soluții la provocările globale și reacția la amenințările cheie;
- D. întrucât NATO reprezintă centrul securității militare europene, iar UE are resurse suficiente pentru a sprijini aceste activități și întrucât consolidarea capacității europene de apărare și aprofundarea cooperării vor fi în beneficiul ambelor organizații;
- E. întrucât arhitectura de securitate europeană cuprinde, de asemenea, Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și instrumente internaționale precum Tratatul privind forțele armate convenționale în Europa;
- F. întrucât NATO este o organizație interguvernamentală de națiuni democratice, în care se aplică principiul „civiliilor hotărâsc, iar forța militară execută”;
- G. întrucât 94 % din populația UE sunt cetățeni ai statelor membre NATO, 21 de state membre ale UE din cele 27 sunt aliați NATO, 21 de aliați NATO din 26 sunt state membre ale UE, iar Turcia, un vechi aliat al NATO, este țară candidată la aderarea la UE;
- H. întrucât, în 2007 și 2008, Consiliul European a luat decizii importante în domeniul PESA pentru a se continua îmbunătățirea capacităților sale operaționale; întrucât mult așteptata intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona va introduce aspecte noi, importante în domeniul PESA, cooperarea europeană devenind astfel mai coerentă și mai eficientă în acest domeniu;
- I. întrucât UE și NATO trebuie să-și îmbunătățească cooperarea și ar trebui să permită obținerea unor beneficii maxime din resursele ambelor organizații și să asigure o cooperare reală, prin încetarea certurilor instituționale;
- J. întrucât deși NATO este în prezent forumul pentru dezbateri și eventuala recurgere la operațiuni militare comune care implică aliații europeni și americani, responsabilitatea finală privind menținerea păcii și a securității revine Organizației Națiunilor Unite;
- K. întrucât trupele și echipamentele alocate misiunilor PESA sunt mai mult sau mai puțin aceleași ca și cele alocate operațiunilor NATO;
- L. întrucât NATO, în ansamblu, nu este implicată în operațiuni PESA; întrucât UE, când derulează astfel de operațiuni, va opta pentru a recurge sau nu la mijloacele și capacitățile NATO, prin așa-numitele acorduri „Berlin plus”;
- M. întrucât cooperarea dintre UE și NATO, care face obiectul acordurilor „Berlin plus”, nu a funcționat în mod satisfăcător până în prezent, din cauza unor probleme nerezolvate legate de faptul că anumite țări sunt membre NATO, dar nu și ale UE;

Joi, 19 februarie 2009

- N. întrucât în afara acordurilor „Berlin plus”, NATO și UE ar trebui să asigure o gestionare eficientă a crizelor și ar trebui să coopereze mai bine pentru a identifica soluția cea mai bună în cazul unor crize, ca de exemplu cea din Afganistan și din Kosovo;
- O. întrucât relațiile UE-NATO ar trebui îmbunătățite în continuare de către ambele organizații, UE implicând mai mult aliații NATO europeni nemembri UE în PESA, iar NATO implicând mai mult statele membre UE dar care nu sunt membre NATO în negocierile UE-NATO; întrucât relațiile UE-USA ar trebui să fie întărite;
- P. întrucât procesele de extindere a NATO și a UE, chiar dacă sunt diferite, ar trebui să fie consolidate reciproc pentru a asigura stabilitatea și prosperitatea pe continentul european;
- Q. întrucât un element important al relației UE-NATO este sprijinirea eforturilor naționale de a dezvolta și de a livra capacități militare pentru gestionarea crizelor într-un mod care să consolideze ambele părți, ceea ce, la rândul său, vine în sprijinul sarcinii principale de apărare a teritoriilor și a intereselor de securitate ale țărilor membre;
- R. întrucât sinergia dintre UE și NATO în anumite domenii legate de capacitățile militare ar putea fi îmbunătățită prin proiecte pilot comune;
- S. întrucât apărarea colectivă a Europei se bazează pe o combinație de forțe convenționale și nucleare, care ar fi trebuit să fie adaptate mai temeinic la situația aflată în schimbare în materie de securitate;
- T. întrucât atât UE, cât și NATO sunt în prezent în curs de reevaluare a strategiilor lor de securitate (SES și Declarația privind securitatea Alianței);
- U. întrucât Tratatul de la Lisabona angajează capacitățile civile și militare ale tuturor statelor membre în cadrul PESA, prevede o cooperare structurată permanentă în domeniul apărării în cadrul unui grup de state cu rol de pionierat, angajează statele la îmbunătățirea treptată a capacităților militare, extinde rolul Agenției Europene pentru Apărare, introduce obligația pentru statele membre de a veni în ajutorul altui stat care a fost atacat (fără a aduce atingere neutralității unor state sau calității de membru NATO a altor state), actualizează obiectivele UE (misiunile de tip Petersberg) prin includerea luptei împotriva terorismului și, în final, insistă asupra necesității solidarității în cazul unui atac terorist sau al unei catastrofe naturale,

Cadru general strategic

1. subliniază că toate politicile Uniunii Europene trebuie să respecte pe deplin dreptul internațional;
2. subliniază faptul că rațiunea de a fi a Uniunii Europene este construirea păcii pe teritoriul său și dincolo de frontierele sale, angajându-se în favoarea unui multilateralism eficace, precum și pentru respectarea literei și spiritului Cartei ONU; constată că o strategie de securitate eficientă sprijină democrația și protejarea drepturilor fundamentale; constată, dimpotrivă, că o strategie de securitate ineficientă conduce la suferințe umane inutile; constată că capacitatea UE pentru construirea păcii depinde de dezvoltarea unei politici de securitate și a unei strategii de securitate adecvate, incluzând capacitatea pentru acțiune autonomă și o relație eficientă și complementară cu NATO;
3. invită UE, prin urmare, să continue să desfășoare misiuni, asigurând totodată o mai mare viabilitate a PESA pentru a preveni conflictele, a promova stabilitatea și a acorda asistență acolo unde este necesar, pe baza unui consens între statele membre ale UE sau în cadrul cooperării structurale; consideră că este în continuare necesar ca UE și NATO să dezvolte o abordare cuprinzătoare pentru gestionarea crizelor;
4. recunoaște că diversitatea intereselor, inerentă unei Uniuni formate din 27 sau mai multe state membre - cu alte cuvinte, componența de tip mozaic a UE - îi conferă un caracter unic și potențialul de a interveni, a media și a acorda sprijin în diverse părți ale lumii; solicită ca instrumentele actuale de gestionare a crizei de care dispune UE să fie dezvoltate în continuare și speră că actuala capacitate militară a statelor membre UE va deveni mai integrată, mai rentabilă și mai eficientă din punct de vedere militar, deoarece numai așa Uniunea va putea să adune suficiente forțe pentru a-și exploata abilitățile unice în domeniile prevenirii conflictelor și ale soluționării acestora și pentru a suplimenta gama sa largă de mecanisme de gestionare ale crizelor civile;

Joi, 19 februarie 2009

5. sprijină în mod ferm o mai mare solidaritate între statele membre UE în dezvoltarea de strategii de securitate și de apărare comune;
6. este convins că o relație transatlantică puternică și dinamică este cel mai bun garant al securității și stabilității în Europa și al respectării principiilor democrației, ale drepturilor omului, ale statului de drept și ale unei guvernări;
7. își exprimă convingerea cu privire la faptul că libertățile democratice și statul de drept reprezintă răspunsul la aspirațiile populației de pe întreg mapamondul; consideră că nicio țară sau națiune nu ar trebui exclusă dintr-o astfel de viziune, deoarece orice ființă umană are dreptul de a trăi într-o democrație și într-un stat democratic și de drept;
8. salută aducerea la zi a SES, ca parte a angajamentului Uniunii Europene de a defini și a proteja interesele de securitate europene și de a consolida multilateralismul eficace, oferindu-i astfel o strategie pentru eliminarea amenințărilor secolului XXI; constată că un consens veritabil, cuprinzător și democratic dintre Uniunea Europa și NATO este un element esențial de aplicare a acestei strategii, bazate pe un consens de securitate între UE și Statele Unite ale Americii, reflectând valorile, scopurile și prioritățile comune, și anume, supremația drepturilor omului și a dreptului internațional;
9. subliniază că acest fapt este și mai important în lumina recentelor evenimente din Caucaz, a noilor evoluții referitoare la abordarea europeană cu privire la NATO, a schimbării guvernării din Statele Unite ale Americii și a inițierii revizuirii conceptului strategic de NATO;
10. îndeamnă ca revizuirea paralelă a strategiilor de securitate ale UE și NATO să fie nu numai complementară, ci și convergentă, fiecare acordând importanța cuvenită potențialului celeilalte;
11. consideră că atât NATO, cât și UE ar trebui să aibă drept scop comun, pe termen lung, angajamentul de a construi o lume mai sigură în conformitate cu litera și spiritul Cartei ONU, nu numai pentru locuitorii statelor sale membre, ci și în general, și ar trebui, de asemenea, să prevină în mod activ și să reacționeze la atrocitățile de masă și la conflictele regionale care continuă să provoace multă suferință umană;
12. insistă asupra faptului că toate democrațiile ar trebui să-și reunească eforturile de consolidare a stabilității și păcii sub egida Organizației Națiunilor Unite;
13. recunoaște că securitatea și dezvoltarea sunt dependente reciproc și că nu există nicio succesiune clară de evenimente care să ducă la realizarea dezvoltării durabile în zonele de conflict și subliniază faptul că, în practică, toate instrumentele sunt desfășurate în paralel; prin urmare, invită Comisia să efectueze cercetări suplimentare cu privire la importanța succesiunii intervențiilor militare și civile în zonele de conflict și să-și integreze concluziile în politicile privind securitatea și dezvoltarea;

Relația dintre NATO și arhitectura de securitate a UE

14. recunoaște rolul important al NATO, atât din trecut, cât și din prezent, în arhitectura europeană de securitate; observă că pentru majoritatea statelor membre ale UE, care sunt, de asemenea, aliați NATO, Alianța rămâne temelia apărării lor colective și că securitatea Europei în ansamblu, indiferent de pozițiile individuale adoptate de statele sale, continuă să beneficieze de menținerea Alianței transatlantice; consideră astfel că apărarea colectivă viitoare a UE ar trebui organizată, pe cât posibil, în cooperare cu NATO; consideră că SUA și UE trebuie să-și intensifice relația bilaterală și să includă în cadrul acesteia chestiuni legate de pace și de securitate;
15. observă că riscurile în materie de securitate din lumea modernă sunt din ce în ce mai mult caracterizate de fenomene precum terorismul internațional, proliferarea armelor de distrugere în masă, state în disoluție, conflicte greu de soluționat, criminalitatea organizată, amenințările cibernetice, deteriorarea mediului și riscurile în materie de securitate aferente, dezastrul naturale și alte dezastruri și că pentru rezolvarea acestora este nevoie de un parteneriat și mai strâns și de concentrarea eforturilor asupra consolidării capacităților de bază ale UE și ale NATO, precum și de o coordonare mai bună în ceea ce privește planificarea, tehnologia, echipamentele și instruirea;

Joi, 19 februarie 2009

16. subliniază importanța crescândă a PESA, care va ajuta la îmbunătățirea capacității UE de a reacționa la amenințările secolului XXI, în special în operațiunile comune civilo-militare și în ceea ce privește măsurile de gestionare a crizelor, pornind de la acțiuni de prevenire a crizelor pe baza informațiilor, până la reforma sectorului de securitate, reforma poliției și a sistemului judiciar și acțiuni militare;

17. este de părere că UE și NATO ar putea să se consolideze reciproc prin evitarea concurenței și dezvoltarea unei cooperări mai strânse în operațiunile de gestionare a crizelor bazate pe o diviziune practică a muncii; consideră că o decizie cu privire la care anume organizație ar trebui să desfășoare forțe ar trebui să se bazeze pe voința politică exprimată de ambele organizații, pe nevoile operaționale și pe legitimitatea politică la fața locului, precum și pe abilitatea lor de a aduce pace și stabilitate; observă că, pentru atingerea acestui scop, cooperarea în vederea elaborării noii SES și a noului concept strategic al NATO este crucială;

18. este de părere că UE trebuie să-și dezvolte propriile capacități de securitate și apărare, ceea ce va permite împărțirea mai eficientă a sarcinilor cu aliații neeuropeni și o ripostă adecvată la acele provocări și amenințări de securitate care privesc doar statele membre ale UE;

19. invită Uniunea Europeană să dezvolte instrumentele strategiei sale de securitate, de la prevenirea crizelor diplomatice și asistența economică și pentru dezvoltare până la capacitățile civile în domeniul stabilizării și reconstrucției, precum și mijloacele militare; în plus, consideră că ar trebui să se utilizeze în mod strategic instrumentele puterii necoercitive în vecinătatea Uniunii Europene;

20. ia act de faptul că acordurile „Berlin plus”, care permit UE să recurgă la mijloacele și capacitățile NATO, trebuie îmbunătățite pentru a permite celor două organizații să intervină și să acorde sprijin în mod eficace în crizele actuale care impun o reacție civilo-militară la mai multe niveluri; consideră necesară, prin urmare, dezvoltarea în continuare a relației actuale dintre NATO și UE, printr-o integrare mai bună, înstituirea structuri comune permanente de cooperare, respectând în același timp natura independentă și autonomă a ambelor organizații și neexcluzând participarea tuturor membrilor NATO și a tuturor statelor membre UE care doresc să fie implicate;

21. îndeamnă Turcia să nu mai îngreuneze cooperarea dintre UE și NATO;

22. invită UE, în cadrul procesului de elaborare a unei Cărți Albe privind securitatea și apărarea europeană, să evalueze, de asemenea, coerența operațiunilor externe ale Europei, în special în ceea ce privește cooperarea cu alți parteneri internaționali în zonele de criză;

Cooperarea dintre NATO și UE în probleme de securitate și apărare

23. salută călduros inițiativa franceză cu privire la o revenire oficială la structurile militare ale NATO, precum și eforturile Președinției franceze din cadrul Consiliului UE de a aduce mai aproape forțele UE și ale NATO, ca o reacție la noile provocări de securitate; salută eforturile Președinției franceze care au drept scop adoptarea unor inițiative concrete pentru exploatarea în comun a capacităților de apărare europene; salută, de asemenea, abordarea, care a devenit recent pozitivă, a Statelor Unite ale Americii în ceea ce privește consolidarea capacităților de apărare ale UE;

24. îndeamnă statele membre ale ambelor organizații să adopte o atitudine mai flexibilă, orientată către obiective și pragmatică în punerea în aplicare a parteneriatului UE-NATO; sprijină, prin urmare, propunerea guvernului francez privind stabilirea unor contacte sistematice între secretarii generali ai NATO și ai Consiliului UE, în special pentru a evita confuziile în situațiile în care UE și NATO operează împreună în diverse misiuni urmărind același scop comun, pe același teren, astfel cum se întâmplă în Kosovo și Afganistan;

25. subliniază faptul că UE este un partener esențial al NATO, pe baza combinației sale specifice de instrumente disponibile: operațiunile civile, sancțiunile, ajutorul umanitar, politicile de dezvoltare și comerciale, precum și dialogul politic; prin urmare, invită **UE și NATO** să-și dubleze eforturile în vederea stabilirii unui cadru pentru o cooperare integrată în așteptarea ratificării Tratatului de la Lisabona;

26. recunoaște importanța vitală a îmbunătățirii procesului de punere în comun a informațiilor de către aliații NATO și partenerii UE;

Joi, 19 februarie 2009

27. observă că cetățenii UE sprijină misiunile care au scopul de a ușura suferința umană în zonele de conflict; observă că cetățenii sunt insuficient informați cu privire la misiunile UE și NATO și cu privire la scopurile acestor misiuni; prin urmare, invită UE și NATO să informeze mai eficient populația cu privire la misiunile lor și la rolul pe care aceste misiuni îl au în crearea securității și stabilității la nivel mondial;

28. observă că, pentru a-și consolida cooperarea, atât NATO, cât și Uniunea Europeană ar trebui să se concentreze pe consolidarea capacităților lor de bază, pe îmbunătățirea interoperabilității și pe coordonarea doctrinelor, a planificărilor, a tehnologiilor, a echipamentelor și a metodelor lor de instruire;

Comandamentul operațional al UE

29. sprijină înființarea unui comandament operațional al UE, sub autoritatea Secretarului General al Consiliului/Înaltului reprezentant, având drept mandat planificarea și desfășurarea operațiunilor militare PESA;

30. subliniază că experiența UE în ceea ce privește operațiunile demonstrează că planificarea și capacitatea de comandă permanente în cazul operațiunilor UE ar spori eficacitatea și credibilitatea acestor operațiuni; reamintește că, având în vedere accentul pus pe dimensiunea civilo-militară a UE, o astfel de structură nu s-ar suprapune cu niciuna existentă deja; reamintește, în plus, că sediul NATO are drept obiectiv principal planificarea militară, în timp ce UE dispune de expertiză în planificarea și desfășurarea unor operațiuni civile, militare și civilo-militare, pe care niciun alt actor mondial nu este capabil în momentul actual să le desfășoare cu succes;

31. subliniază faptul că acest comandament operațional al UE ar trebui să completeze structurile actuale de comandă ale NATO și nu ar submina integritatea transatlantică a NATO;

32. propune ca, de comun acord cu NATO, fiecare stat membru al UE care este membru NATO să identifice forțele care pot fi desfășurate doar pentru operațiunile UE, pentru a împiedica ca această desfășurare să fie blocată de membrii NATO care nu sunt state membre ale UE; consideră că ar trebui evitată duplicarea în cazul recurgerii la aceste forțe;

Capacitățile și cheltuielile militare

33. consideră că utilizarea aceluiași rezerve naționale de resurse umane și de capacități constituie provocarea comună a UE și a NATO; invită UE și NATO să se asigure că aceste resurse limitate sunt utilizate pentru capacitățile cele mai adecvate pentru a face față dificililor provocări ale prezentului, evitând dublarea activităților și încurajând coerența; consideră că transportul aerian strategic, un exemplu special de activ operațional care este relativ rar utilizat și costisitor, ar trebui să reprezinte o oportunitate pentru cooperarea dintre statele membre ale UE și NATO; invită statele membre ale UE să își unească, să împărtășească și să dezvolte împreună capacitățile militare pentru a evita pierderile, pentru a crea economii de scară și pentru a consolida baza tehnologică și industrială europeană de apărare;

34. consideră că, pe lângă necesitatea utilizării mult mai eficiente a resurselor militare, coordonarea mai strânsă și mai eficientă a investițiilor în domeniul apărării – în interesul atingerii unei sinergii – realizate de statele membre ale UE este esențială pentru interesele securității europene; solicită o creștere semnificativă a proporției costurilor comune în cadrul fiecărei operațiuni militare a NATO și UE; ia act de diferențele semnificative atât în ceea ce privește scara, precum și eficiența dintre cheltuielile în materie de apărare ale membrilor europeni ai NATO, pe de o parte, și SUA, pe de altă parte; invită UE să se angajeze la o distribuție mai echitabilă a sarcinilor globale; de asemenea, invită SUA să dea dovadă de mai multă disponibilitate în a-și consulta aliații europeni cu privire la chestiuni legate de pace și securitate;

35. recunoaște potențiala contribuție importantă a Agenției europene pentru apărare, consolidată prin Tratatul de la Lisabona, în vederea realizării unor achiziții publice rentabile și a unei interoperabilități consolidate a armamentelor;

Compatibilitatea dintre apartenența la NATO și la UE

36. insistă ca toate statele membre, fără discriminare, să fie prezente la reuniunile comune UE-NATO; subliniază că unitatea valorilor și a planurilor de securitate este un factor esențial în garantarea păcii, stabilității și prosperității europene;

Joi, 19 februarie 2009

37. propune ca aliații NATO care candidează la statutul de membru al UE să fie mai implicați în activitatea PESA și a Agenției europene de apărare;
38. ia act de faptul că este esențial să se soluționeze problema compatibilității dintre statutul de nemembru al UE și cel de membru al NATO, precum și dintre statutul de nemembru NATO și cel de membru al UE, pentru a nu constitui un obstacol în calea funcționării cooperării UE-NATO;
39. regretă, în special, că diferendul turco-cipriot continuă să afecteze grav evoluția cooperării dintre UE și NATO; ținând seama de faptul că, pe de o parte, Turcia refuză să acorde Ciprului permisiunea de a participa la misiunile PESA care implică serviciile de informații și resursele NATO, iar, pe de altă parte, Cipru refuză să acorde Turciei permisiunea de a se implica în dezvoltarea globală a PESA, pe măsura forței militare de care dispune Turcia și a importanței sale strategice pentru Europa și Alianța transatlantică;
40. încurajează Ciprul, în calitate de stat membru al UE, să își revizuiască poziția politică cu privire la aderarea sa la Parteneriatul pentru Pace și invită statele membre ale NATO să nu recurgă la dreptul de veto pentru a împiedica statele membre ale UE să devină membre NATO;
41. salută faptul că, la reuniunea la nivel înalt a NATO de la București, aliații au apreciat contribuția adusă de o Europă mai capabilă și mai puternică, precum și faptul că Alianța și-a reconfirmat angajamentul privind continuarea extinderii; constată că, pentru țările estice incluse în politica de vecinătate europeană și având în vedere dezvoltarea lor democratică, precum și dezvoltarea statului de drept, politica unei perspective europene și, prin urmare, proiectul Parteneriatului estic este de o importanță vitală;
42. consideră că, în ceea ce privește viitoarele extinderi ale NATO, fiecare caz ar trebui studiat în funcție de propriile caracteristici; cu toate acestea, având în vedere interesele de securitate europene, s-ar opune extinderii organizației pentru a include orice țară în care aderarea nu se bucură de sprijinul populației sau în care există diferende teritoriale grave nesoluționate cu țările învecinate;
43. observă că, pentru mulți vecini ai UE, statutul de membru atât al NATO, cât și al UE reprezintă obiective realiste și compatibile, chiar dacă sunt pe termen lung;
44. consideră că UE și NATO trebuie să întrețină un dialog realist și sincer cu Rusia, inclusiv pe subiecte precum drepturile omului și statul de drept, securitatea regională, energia, sistemele antirachetă, neproliferarea armelor de distrugere în masă, limitarea forțelor armate și politica spațială; consideră că, dacă și în momentul în care Rusia va deveni o țară cu adevărat democratică și va refuza să mai recurgă la amenințări militare ca mijloc de exercitare a presiunii politice asupra vecinilor săi, profunzimea cooperării dintre aceasta și UE ar putea să ajungă la niveluri fără precedent, care să includă perspectiva aderării Rusiei la toate structurile euro-atlantice;
45. așteaptă cu interes oportunitățile pe care le va oferi reuniunea aniversară la nivel înalt a NATO, care urmează să aibă loc la Strasbourg și Kehl cu ocazia împlinirii a 60 de ani de la înființare, pentru reînnoirea Alianței și consolidarea relațiilor sale cu Uniunea Europeană;

*

* *

46. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor statelor membre UE și ale țărilor membre NATO, Adunării Parlamentare a NATO și Secretarilor - Generali ai Organizației Națiunilor Unite, NATO, Organizației pentru securitate și cooperare în Europa și Consiliului Europei.
-

Joi, 19 februarie 2009

Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana

P6_TA(2009)0077

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana (2008/2231(INI))

(2010/C 76 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația de la Barcelona adoptată cu ocazia Conferinței euro-mediteraneene a miniștrilor de afaceri externe, ce a avut loc la Barcelona între 27-28 noiembrie 1995 și care a pus bazele parteneriatului euro-mediteranean,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 mai 2008 intitulată „Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana” (COM(2008)0319)),
- având în vedere aprobarea de către Consiliul European de la Bruxelles din 13-14 martie 2008 a Procesului de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana,
- având în vedere declarația comună a reuniunii la vârf privind Mediterana, ce a avut loc la 13 iulie 2008,
- având în vedere declarația finală adoptată în cadrul reuniunii miniștrilor afacerilor externe ai Uniunii pentru Mediterana, ce a avut loc la Marsilia, între 3 și 4 noiembrie 2008,
- având în vedere concluziile Conferinței miniștrilor de afaceri externe din regiunea euro-mediteraneeană, ce a avut loc la Lisabona, între 5-6 noiembrie 2007,
- având în vedere concluziile reuniunii la vârf euro-mediteraneene ce a avut loc la Barcelona între 27-28 noiembrie 2005, pentru a celebra cea de-a zecea aniversare a parteneriatului euro-mediteranean,
- având în vedere declarația Biroului Adunării Parlamentare Euro-Mediteraneene (APEM) din 12 iulie 2008, declarația APEM din 13 octombrie 2008 privind procesul de pace în Orientul Mijlociu, precum și recomandarea APEM adresată primei reuniuni a miniștrilor afacerilor externe din cadrul Procesului de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana din 13 octombrie 2008,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 9 octombrie 2008,
- având în vedere declarația reuniunii la vârf euro-mediteraneene a Consiliilor economice și sociale, desfășurată la Rabat la 16 octombrie 2008,
- având în vedere declarația finală a președinției APEM, precum și recomandările adoptate de APEM cu ocazia celei de-a patra sesiuni plenare de la Atena, din 27-28 martie 2008,
- având în vedere prima reuniune a EuroMedScola, care a regrupat la Strasbourg între 16 și 17 noiembrie 2008 tinere cetățene și tineri cetățeni ai statelor partenere și ai țărilor Uniunii Europene,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind politica mediteraneană a Uniunii Europene și în special rezoluția sa din 5 iunie 2008 privind Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana ⁽¹⁾,

(1) Texte adoptate la acea dată, P6_TA(2008)0257.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 mai 2003 intitulată „Un nou impuls dat acțiunilor întreprinse de către Uniune în domeniul drepturilor omului și al democratizării, în cooperare cu partenerii mediteraneeni - orientări strategice” (COM(2003)0294),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 decembrie 2006, intitulată „Consolidarea politicii europene de vecinătate” (COM(2006)0726),
 - având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2007 privind consolidarea Politicii europene de vecinătate ⁽¹⁾,
 - având în vedere prioritățile mandatului președinției sale a APEM (martie 2008 – martie 2009),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru comerț internațional, al Comisiei pentru afaceri constituționale și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0502/2008),
- A. întrucât bazinul mediteranean joacă un rol strategic, iar interesele comune ale Uniunii Europene și ale țărilor partenere se diversifică în fața provocărilor globalizării și a celor referitoare la coexistența pașnică, și, în consecință, având în vedere necesitatea asigurării unei mai mari coeziuni regionale și a dezvoltării unei strategii politice comune în regiune;
- B. întrucât Uniunea este și ar trebui să rămână hotărâtă să realizeze Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului ale ONU;
- C. întrucât distanțarea economică, politică și culturală dintre cele două țărmuri, cel nordic și cel sudic, ale Mediteranei se accentuează, iar disparitățile respective trebuie eliminate pentru a se permite crearea, în cele din urmă, a unui spațiu comun de pace, securitate și prosperitate;
- D. întrucât este important ca relațiile dintre Uniunea Europeană și țările mediteraneene partenere să fie regândite și aprofundate într-o măsură considerabilă, și privilegiate rezultatele acestora, și să se întemeieze pe principiul egalității între toți partenerii și pe valorificarea rezultatelor obținute, dar ținând seama totodată de limitele și lipsurile politicilor aplicate până în prezent și, mai ales, de bilanțul dezamăgitor al procesului de la Barcelona;
- E. întrucât Politica europeană de vecinătate (PEV) aplicată împreună cu statele mediteraneene este limitată și favorizează relațiile bilaterale, dovedindu-se astfel a fi dezechilibrată și incapabilă să contribuie la realizarea unui proces comun de reforme semnificative în regiune;
- F. întrucât este necesar ca între Uniunea Europeană și țările mediteraneene din întregul bazin mediteranean să se stabilească relații întemeiate pe un parteneriat strâns și pe respectarea drepturilor omului și a statului de drept;
- G. întrucât, de la lansarea Procesului de la Barcelona, în unele țări partenere nu s-au înregistrat progrese substanțiale în ceea ce privește preluarea și respectarea unora dintre valorile și principiile comune subliniate în Declarația de la Barcelona, adoptată în 1995, la care țările respective au aderat, în special în ceea ce privește democrația, drepturile omului și statul de drept;
- H. întrucât este necesară promovarea integrării teritoriale și economice între țările din bazinul mediteranean; întrucât o reală integrare teritorială și economică poate fi realizată numai dacă se înregistrează progrese concrete privind soluționarea conflictelor existente sub aspectul democrației și drepturilor omului;

⁽¹⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 443.

Joi, 19 februarie 2009

- I. întrucât relațiile mai strânse dintre UE și țările mediteraneene au dus la o creștere semnificativă a traficului dintre țările respective, fără însă a se ameliora și moderniza infrastructurile corespunzătoare;
- J. întrucât șefii de stat și de guvern au recunoscut, în declarația comună de la reuniunea la nivel înalt privind Mediterana ce a avut loc la Paris, la 13 iulie 2008, că APEM va reprezenta expresia parlamentară legitimă a Procesului de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana, declarând, totodată, că susțin puternic consolidarea rolului APEM în cadrul relațiilor sale cu partenerii mediteraneeni;
- K. întrucât relațiile la nivel interguvernamental nu sunt suficiente în abordarea ansamblului relațiilor politice dintre țările regiunii euro-mediteraneene;
- L. întrucât APEM joacă un rol important fiind unica adunare parlamentară ce permite dialogul și cooperarea din regiunea euro-mediteraneană reunind cele 27 de state membre UE și toate părțile implicate în procesul de pace din Orientul Mijlociu;
- M. întrucât este important să se garanteze participarea colectivităților locale și regionale la proiectele și inițiativele stabilite de Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana și să se țină seama de propunerile făcute recent de acestea;
- N. întrucât este important să se garanteze participarea partenerilor sociali și a societății civile la relansarea relațiilor euro-mediteraneene;
- O. întrucât se reamintește faptul că este indispensabil să se evite multiplicarea și suprapunerea instrumentelor, politicilor și nivelurilor instituționale deja existente și să se garanteze coerența ansamblului sistemului de relații euro-mediteraneene;
- P. întrucât este necesară soluționarea rapidă și pașnică a tuturor conflictelor în care sunt implicate țările mediteraneene și este conștient de importanța menținerii dialogului intercultural în această privință;
- Q. întrucât recenta reaprindere a conflictului israelo-palestinian afectează dialogul politic al parteneriatului euro-mediteranean și poate periclita îndeplinirea mai multora dintre obiectivele urmărite de noua instituție;
- R. întrucât nesoluționarea de mult timp a gravelor tensiuni politice din Sahara Occidentală nu contribuie la relansarea parteneriatului euro-mediteranean,
1. consideră că propunerea Procesului de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana, adoptată de șefii de stat și de guvern la reuniunea la vârf pentru Mediterana, ce a avut loc la Paris la 13 iulie 2008, este o contribuție către pace și prosperitate și va constitui un pas către integrarea economică și regională a țărilor mediteraneene, dacă va fi în măsură să ducă la îndeplinirea promisiunilor și la rezultate concrete și vizibile; relevă că deschiderea către țările ce nu fac parte din parteneriat lărgeste posibilitățile de a atinge obiectivul stabilirii unor relații pe baze egale între Uniunea Europeană și partenerii săi mediteraneeni și de abordare integrală a problemelor regiunii;
2. își reafirmă poziția exprimată în rezoluția sa din 15 ianuarie 2009 referitoare la situația din Fâșia Gaza ⁽¹⁾ și își exprimă temerea cu privire la reaprinderea conflictului israelo-palestinian, care a afectat deja dialogul politic dintre membrii parteneriatului euro-mediteranean; consideră că este important să se evite orice întârziere suplimentară în această fază inițială a Uniunii pentru Mediterana și speră că, de îndată ce este posibil, cooperarea va câștiga un nou avânt, aducându-și contribuția la obiectivul comun de a aduce pacea în Orientul Mijlociu; subliniază că, având în vedere principiile adoptate în cadrul reuniunii la nivel înalt de la Paris din 13 iulie 2008, mai sus menționată și în cadrul reuniunii miniștrilor afacerilor externe de Marsilia din 3 și 4 noiembrie 2008, noile instituții ale Uniunii pentru Mediterana ar trebui să se concentreze pe o abordare clară, orientată pe proiecte, care reprezintă valoarea sa adăugată principală;

(1) Texte adoptate la această dată, P6_TA(2009)0025.

Joi, 19 februarie 2009

3. constată că reuniunea miniștrilor afacerilor externe, din 3 și 4 noiembrie 2008 de la Marsilia, a propus ca „Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana” să fie denumit de acum încolo „Uniunea pentru Mediterana”; consideră că această denumire permite valorificarea naturii paritare a parteneriatului cu scopul de a realiza proiecte de integrare economică și teritorială; consideră totuși că este necesar ca valoarea strategică a relațiilor euro-mediteraneene și acquis-ul Procesului de la Barcelona, conjugate, în special, cu implicarea societății civile, să fie reiterate pe baza politicilor pe care Uniunea Europeană le dezvoltă deja cu partenerii săi mediteraneeni prin intermediul programelor la scară regională și subregională și al orientărilor comune care constituie sursa de inspirație a cooperării bilaterale;
4. solicită în această privință Consiliului și Comisiei să asigure coerența acțiunii Uniunii, în special în ceea ce privește posibilele evoluții instituționale (îndeosebi rolul Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate în calitate sa de vicepreședinte al Comisiei) și utilizarea bugetului comunitar;
5. își exprimă satisfacția cu privire la sprijinirea Uniunii pentru Mediterana în cadrul instituțiilor Uniunii Europene;
6. aprobă decizia de favorizare a unui cadru multilateral prin definirea câtorva proiecte de anvergură ce trebuie realizate prin intermediul noilor instrumente oferite de Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana; ia act, cu toate acestea, de absența unor strategii de integrare economică și teritorială în cadrul bazinului mediteranean, care să sprijine proiectele menționate;
7. consideră că, pentru realizarea proiectelor, ar trebui adoptată formula „acordurilor de programe”, care, pornind de la principiul subsidiarității, definesc în mod clar responsabilitățile sub aspectul finanțării, gestiunii și controlului la diferite niveluri instituționale: Uniunea Europeană, statele membre, regiuni, întreprinderi, parteneri sociali;
8. subliniază că proiectele finanțate în cadrul Uniunii pentru Mediterana ar trebui să primească sprijin financiar din partea Comunității, a țărilor partenere și a sectorului privat; în acest scop, invită Comisia și Consiliul să precizeze și să confere mai multă forță rolului și inițiativelor Facilității euro-mediteraneene de investiții și parteneriat (FEMIP), care, prin intermediul propriului program de investiții, facilitează deschiderea economică și modernizarea țărilor mediteraneene; își reafirmă sprijinul pentru înființarea unei bănci euro-mediteraneene de investiții și coordonarea cu investitorii internaționali; subliniază importanța transferului economiilor emigranților din țările din sudul Mediteranei în țările de origine ale acestora și opinează că acest transfer constituie o pârghe extrem de eficace și – până în prezent – insuficient utilizată în folosul dezvoltării;
9. consideră că, până la revizuirea perspectivelor financiare, trebuie asigurat sprijinul financiar al Uniunii Europene pentru proiectele mediteraneene fără ca acest lucru să prejudicieze programele regionale euro-mediteraneene în curs sau stabilite, programe a căror consolidare a fost susținută de Parlamentul European în repetate rânduri; subliniază, în acest context, competențele Parlamentului European în cadrul procedurii bugetare a Uniunii Europene; își exprimă dorința de a fi ținut la curent periodic asupra stadiului în care se află proiectele;
10. consideră că Secretariatul va putea reprezenta un potențial important pentru relansarea relațiilor euro-mediteraneene datorită capacității sale operaționale și valorii politice a compoziției sale; solicită ca secretariatul să devină operațional cât de curând posibil, pentru a demonstra că este posibil să se depășească tensiunile existente prin promovarea unor proiecte reale și concrete de cooperare; salută faptul că s-a ajuns la un acord unanim asupra sediului secretariatului; reamintește că orașul Barcelona constituie locul în care a luat naștere parteneriatul euro-mediteranean;
11. este de acord cu faptul că, din punctul de vedere al Uniunii Europene copreședinția trebuie să fie compatibilă cu reprezentarea externă a Uniunii, în conformitate cu dispozițiile în vigoare ale tratatului; speră în acest sens, pornind de la premisa că Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare, că Uniunea Europeană va asigura coerență și continuitate în ceea ce privește reprezentarea acesteia în noile instituții ale Uniunii de la Mediterana;

Joi, 19 februarie 2009

12. salută, în acest sens, decizia conferinței ministeriale din 3 noiembrie 2008, care a luat act în mod corespunzător de recomandarea APEM adoptată în Iordania la 13 octombrie 2008; susține hotărârea de a conferi Uniunii pentru Mediterana o puternică dimensiune parlamentară, consolidându-i astfel legitimitatea democratică, cu sprijinul APEM, care ar trebui consolidată în continuare și ale cărei lucrări ar trebui să fie mai bine coordonate cu cele ale celorlalte instituții din cadrul parteneriatului, luând în considerare posibilitatea de a acorda acestui forum personalitate juridică, dreptul de propune și de a evalua strategii de integrare economică și teritorială și proiecte, precum și posibilitatea de a prezenta recomandări reuniunii miniștrilor afacerilor externe; se așteaptă ca această recunoaștere instituțională a APEM să se concretizeze în egală măsură prin participarea sa în calitate de observator la toate reuniunile executivului, la reuniunile șefilor de stat și de guvern, la reuniunile miniștrilor, precum și la reuniunile pregătitoare ale înalților funcționari;
13. salută decizia miniștrilor de externe ai Uniunii pentru Mediterana de a include Liga Statelor Arabe în calitate de participant la toate reuniunile, indiferent de nivelul acestora, în semn de considerație față de contribuția sa pozitivă la obiectivele păcii, prosperității și stabilității în regiunea mediteraneană;
14. subliniază necesitatea de a include autoritățile regionale și locale în noul cadru instituțional; salută avizul emis de Comitetul Regiunilor și propunerea de creare a unei adunări regionale și locale euro-mediteraneene (ARLEM);
15. consideră că, în paralel cu consolidarea dimensiunii parlamentare, este necesar să se desfășoare un proces similar pentru a asigura participarea societății civile în cadrul structurii instituționale adecvate a Uniunii pentru Mediterana, nu în ultimul rând prin intermediul unor mecanisme care să asigure consultarea societății civile în ceea ce privește selecția, implementarea și monitorizarea proiectelor; în acest context, invită APEM să asocieze societățile civile din nordul și sudul Mediteranei în mai mare măsură la lucrările sale; solicită valorificarea rolului partenerilor sociali în perspectiva instituirii unui Comitet Economic și Social Euro-Mediteranean;
16. observă că anumite țări participante la „Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana” nu fac parte din parteneriatul euro-mediteranean; invită, în acest sens, Consiliul, Comisia și toate statele ce iau parte la Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana să instituie un cadru coerent de desfășurare a acestor relații, axat pe integrare economică și teritorială între Uniunea Europeană și toate țările din bazinul mediteranean; solicită Consiliului și Comisiei să garanteze tuturor țărilor membre ale „Procesului de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana” posibilitatea de a accede la programele regionale deja prevăzute în cadrul parteneriatului euro-mediteranean;
17. subliniază că Uniunea pentru Mediterana nu reprezintă o alternativă la extinderea Uniunii Europene și nu afectează perspectivele de aderare ale niciunui dintre statele candidate actuale sau viitoare; consideră că Uniunea pentru Mediterana nu va împiedica alte inițiative de cooperare regională;
18. insistă asupra necesității de a revizui în profunzime întreaga politică euro-mediteraneană, consolidând dimensiunea politică și dezvoltarea în comun, și reamintește că, în niciun caz, inițiativa „Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana” nu subminează sfera de acțiune mai amplă a acestei politici;
19. apreciază că „Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana” ar trebui să intensifice formele existente de colaborare în cadrul Euromed pentru a oferi tuturor țărilor partenere posibilitatea de a participa la programele regionale și politicile corespunzătoare ale Uniunii Europene pe baza priorităților și obiectivelor stabilite de comun acord; reamintește că este important ca extinderea programelor comunitare să fie consolidată, astfel încât să permită participarea țărilor partenere, în special în domeniul educației, cercetării, formării profesionale (schimburi de studenți etc.);
20. consideră că problematica păcii și securității, cea a drepturilor omului și a democrației, dar și cea a cooperării culturale, trebuie abordate dintr-o perspectivă euro-mediteraneană; reiterează vocația Uniunii pentru Mediterana de a aborda problemele teritoriale, de infrastructură și de mediu prin intermediul unor planuri strategice și al unor proiecte specifice; își exprimă dorința ca această dimensiune concretă să poată contribui la restabilirea parteneriatului euro-mediteranean;

Joi, 19 februarie 2009

21. reamintește primele inițiative propuse cu ocazia Summitului pentru Mediterana, de la Paris din 13 iulie 2008: depoluarea Mediteranei, autostrăzi maritime și terestre, protecție civilă, planul solar mediteranean, învățământ superior și cercetare și inițiativa mediteraneană de dezvoltare a întreprinderilor;
22. reamintește că, pentru a atinge obiectivele ambițioase ale Procesului de la Barcelona, este necesar ca domeniile de cooperare să se extindă rapid pentru a acoperi gestiunea apei, agricultura, securitatea alimentară, energia, formarea profesională, cultura, sănătatea, turismul etc.;
23. sprijină cu fermitate dimensiunea ecologică a „Procesului de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana” și inițiativele și proiectele legate de aceasta, cum ar fi noua inițiativă mediteraneană pentru depoluarea Mediteranei și proiectul mediteranean pentru energie solară;
24. consideră că includerea tuturor țărilor mediteraneene în Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana oferă posibilitatea de a gestiona în mai mare măsură problemele regiunii în ansamblul lor, precum și de a corela și coordona într-un mod mai eficient procesul cu programele aflate deja în desfășurare, precum Planul de acțiune pentru Mediterana al PNUE (Programul Organizației Națiunilor Unite pentru mediul înconjurător);
25. salută propunerea din declarația finală a președinției celei de-a patra sesiuni plenare APEM, din 27 și 28 martie 2008, privind crearea, cu sprijinul APEM, a unei comunități energetice euro-mediteraneene; recunoaște importanța consolidării cooperării în domeniul energiei dintre partenerii euro-mediteraneeni și necesitatea dezvoltării unei piețe regionale a energiei în vederea punerii în aplicare, în regiunea mediteraneană, a unor proiecte de mare amploare în domeniul energiei regenerabile și al infrastructurilor energetice;
26. își exprimă speranța că consolidarea relațiilor euro-mediteraneene va impulsiona dezvoltarea unui spațiu de pace și prosperitate; subliniază că pacea și stabilitatea politică în regiunea mediteraneană sunt de o importanță crucială pentru securitatea colectivă și individuală, pe o arie care depășește cu mult frontierele acestei regiuni; subliniază că acest obiectiv nu poate fi atins decât prin rezolvarea negociată și generală a conflictelor din regiune; consideră că Uniunea Europeană trebuie să își asume rolul de lider în soluționarea acestor conflicte, prin câștigarea încrederii tuturor părților implicate; insistă asupra necesității de a se continua în mod oficial cooperarea în combaterea terorismului internațional, a traficului cu droguri, a criminalității organizate și a traficului de persoane; salută apelul lansat în cadrul declarației de la Marsilia prin care se solicită părților interesate să depună eforturi în vederea lansării unui proces de demilitarizare și dezarmare treptată a Orientului Mijlociu urmărind, în special, crearea unei zone fără armament nuclear și arme de distrugere în masă;
27. consideră că, pentru calmarea tensiunilor din jurul Mediteranei, trebuie îmbunătățită înțelegerea la nivel social și cultural dintre popoare și că, în acest sens, se impune sprijinirea unor inițiative precum Alianța civilizațiilor, ca spațiu privilegiat de dialog care contribuie la stabilizarea regiunii; îndeamnă Consiliul și Comisia să prezinte strategii pentru dezvoltarea acestui dialog; încurajează intensificarea legăturilor dintre APEM și Fundația Anna Lindh, inclusiv prin organizarea unor reuniuni ale principalelor rețele ale acestei fundații și Comisia pentru cultură a APEM;
28. subliniază faptul că unul dintre obiectivele principale ale politicii euro-mediteraneene constă în promovarea statului de drept, a democrației, a respectării drepturilor omului și a pluralismului politic și observă că persistă actele foarte grave de încălcare a anumitor drepturi; reiterează importanța promovării drepturilor omului și a statului de drept; solicită evaluarea rezultatelor obținute până în prezent și a conformității instrumentelor implementate în cadrul parteneriatului; îndeamnă Comisia să stabilească criterii de eligibilitate clare pentru aceste instrumente, inclusiv prin raportarea la alte organizații internaționale, precum Consiliul Europei, și să instituie un sistem eficient de monitorizare a aplicării acestora; în acest sens, invită toate părțile interesate de inițiativă să favorizeze și să aprofundeze respectul pentru libertatea religioasă a fiecărei persoane, în special a minorităților lor religioase; preconizează elaborarea unui cadru politico-instituțional capabil să permită valorificarea dimensiunii reciprocității, atât la nivelul identificării problemelor, cât și la cel al elaborării de soluții comune;

Joi, 19 februarie 2009

29. invită, prin urmare, Consiliul și Comisia să includă în mod clar promovarea drepturilor omului și a democrației printre obiectivele acestei noi inițiative, să consolideze implementarea mecanismelor existente, cum ar fi clauza referitoare la drepturile omului, inclusă în acordurile de asociere, precum și instituirea de subcomisii pentru drepturile omului, și să elaboreze un mecanism de implementare a acestei clauze în noua generație de acorduri și în planurile de acțiune bilaterale din cadrul PEV; subliniază că instrumentele de promovare a drepturilor omului din cadrul PEV trebuie valorificate la un nivel maxim, garantându-se o coeziune politică mai solidă între instituțiile europene;

30. invită toate țările care fac parte din parteneriat, Comisia și viitoarele instituții ale Uniunii pentru Mediterana să dea un nou suflu gestionării politicilor comune din domeniul migrației pentru a valorifica mai bine resursele umane și a consolida schimburile dintre populațiile bazinului mediteranean, renunțând totodată la orice viziune axată în mod exclusiv asupra securității; consideră că aspectele legate de imigrație trebuie să se concentreze asupra posibilităților legale de mobilitate, a combaterii fluxurilor ilegale, a unei mai bune integrări a populațiilor de imigranți și a exercitării dreptului de azil; subliniază importanța pe care o acordă strânsei colaborări și spiritului de răspundere comună care există între statele membre ale Uniunii Europene și statele mediteraneene sudice; își exprimă satisfacția cu privire la organizarea, în noiembrie 2007, a Conferinței ministeriale a EuroMed privind migrația și consideră că Uniunea pentru Mediterana trebuie să acorde atenție în primul rând gestionării structurate a fluxurilor de migrație;

31. ia act de declarația comună a șefilor de stat și de guvern, în cadrul reuniunii la vârf pentru Mediterana de la Paris, din 13 iulie 2008, potrivit căreia Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana dă dovadă de hotărâre în ceea ce privește favorizarea dezvoltării resurselor umane și promovarea ocupării forței de muncă în concordanță cu Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, inclusiv prin combaterea sărăciei, și așteaptă prezentarea unor noi inițiative, programe și dispoziții financiare vizând același scop;

32. consideră că, pentru a permite crearea unei zone de liber schimb euro-mediteraneene reciproc avantajoase, inițiativele economice și comerciale ale Uniunii pentru Mediterana trebuie să favorizeze creșterea economică a regiunii, să contribuie la o mai bună integrare a sa în economia mondială și la reducerea decalajului de dezvoltare dintre nordul și sudul Mediteranei, consolidând în același timp coeziunea socială;

33. subliniază necesitatea de a evalua și de a ține seama în mod sistematic de impactul social al proceselor de liberalizare, în special în ceea ce privește siguranța alimentară; subliniază, de asemenea, că acest impact poate varia în mod semnificativ de la un sector la altul și de la o țară la alta;

34. subliniază importanța sectorului informal și a economiei populare în țările din sudul și estul Mediteranei; consideră că dezvoltarea regiunii necesită sprijin pentru integrarea progresivă a acestor activități în economia formală;

35. observă că, de la aderările din 2004 și 2007, schimburile comerciale între noile state membre ale Uniunii și partenerii mediteraneeni sunt în constantă creștere; solicită ca această tendință să fie luată în considerare și sprijinită în cadrul parteneriatului;

36. subliniază necesitatea de a încuraja tinerii să înființeze mici întreprinderi, inclusiv prin facilitarea accesului la credite și microcredite; consideră, de altfel, că sprijinul pentru FEMIP trebuie consolidat;

37. ia act de faptul că acordurile dintre Uniunea Europeană și statele membre, pe de o parte, și statele mediteraneene, pe de altă parte, prevăd măsuri de cooperare în domeniul imigrației și al azilului politic, inclusiv finanțarea de centre pentru imigranți, și îndeamnă Uniunea și statele membre să verifice dacă în centrele respective sunt respectate pe deplin drepturile omului și libertățile fundamentale;

38. consideră ca esențială realizarea de obiective concrete în domeniul social; reamintește, în acest sens, că obiectivul unei zone de liber-schimb nu poate fi evaluat doar prin prisma creșterii economice, ci, în primul rând, din punctul de vedere al creării de locuri de muncă; reamintește că șomajul în rândul tinerilor și al femeilor constituie prima prioritate socială în țările mediteraneene;

Joi, 19 februarie 2009

39. invită țările partenere din sudul Mediteranei să dezvolte comerțul sud-sud, după exemplul acordului economic semnat la Agadir de Egipt, Iordania, Maroc și Tunisia, și subliniază că instituțiile Uniunii Europene trebuie să dea un răspuns favorabil solicitărilor de asistență tehnică pentru a promova o astfel de integrare economică sud-sud;

40. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernelor și parlamentelor tuturor țărilor partenere ale Uniunii pentru Mediterana.

Revizuirea Instrumentului european de vecinătate și parteneriat

P6_TA(2009)0078

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la revizuirea Instrumentului european de vecinătate și parteneriat (2008/2236(INI))

(2010/C 76 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a dispozițiilor generale de instituire a unui Instrument european de vecinătate și de parteneriat ⁽¹⁾ (IEVP),
- având în vedere evoluția politicii europene de vecinătate (PEV) începând din 2004 și, în special, rapoartele de evaluare ale Comisiei privind punerea sa în aplicare,
- având în vedere planurile de acțiune adoptate în comun cu Armenia, Azerbaidjan, Egipt, Georgia, Israel, Iordania, Liban, Moldova, Maroc, Autoritatea Palestiniană, Tunisia și Ucraina,
- având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare de stabilire a unui parteneriat între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Federația Rusă, pe de altă parte, care a intrat în vigoare la 1 decembrie 1997 și reluarea negocierilor din decembrie 2008 cu privire la încheierea unui Acord reînnoit de parteneriat și cooperare,
- având în vedere deciziile adoptate de Consiliul afaceri generale și relații externe în septembrie și octombrie 2008 privind reluarea dialogului cu autoritățile din Belarus și suspendarea, pentru o perioadă de șase luni, a restricțiilor legate de călătorie impuse anumitor personalități influente, în urma eliberării prizonierilor politici și a unor îmbunătățiri minore în desfășurarea alegerilor parlamentare,
- având în vedere Declarația de la Barcelona adoptată cu ocazia Conferinței euromediteraneene a miniștrilor de afaceri externe, care a avut loc la Barcelona între 27 și 28 noiembrie 1995 și care a pus bazele unui parteneriat euromediteranean,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 mai 2008 intitulată „Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterană” (COM(2008)0319),
- având în vedere aprobarea „Procesului de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterană” de către Consiliul European din 13 și 14 martie 2008,
- având în vedere declarația comună a reuniunii la nivel înalt privind Mediterana, ce a avut loc la Paris la 13 iulie 2008,
- având în vedere declarația privind guvernarea, proiectele și dialogul politic regional, adoptată în cursul conferinței ministeriale privind „Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana”, care a avut loc la Marsilia, în perioada 3-4 noiembrie 2008,

⁽¹⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 1.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere comunicările Comisiei din 4 decembrie 2006 (COM(2006)0726) privind fortificarea PEV și, respectiv, din 5 decembrie 2007 (COM(2007)0774) privind consolidarea PEV,
 - având în vedere comunicările Comisiei din 11 aprilie 2007, intitulată „Sinergia Mării Negre - o nouă inițiativă de cooperare regională” (COM(2007)0160) și, respectiv, din 19 iunie 2008 (COM(2008)0391), intitulată „Raport privind primul an de punere în aplicare a sinergiei Mării Negre”,
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 3 decembrie 2008 intitulată „Parteneriatul estic” (COM(2008)0823),
 - având în vedere scrisoarea din 26 aprilie 2006 a Comisarului Benita Ferrero-Waldner adresată Comisiei pentru afaceri externe a Parlamentului,
 - având în vedere rezoluțiile sale privind PEV și strategia de extindere a UE,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind țările și regiunile învecinate ale UE,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare, al Comisiei pentru bugete și al Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0037/2009),
- A. întrucât reforma instrumentelor financiare din 2006 și acordul privind noul cadru de asistență externă cuprindea angajamentul Comisiei de a realiza o revizuire la jumătatea perioadei privind punerea în aplicare a Regulamentului IEVP, înainte de alegerile europene din 2009, și îi acorda Parlamentului competențe sporite de control în ceea ce privește asistența comunitară;
- B. întrucât, în 2006, Comisia pentru afaceri externe a creat grupuri de lucru legate de IEVP Sud și IEVP Est, pentru a purta un dialog structurat cu Comisia privind documentele de punere în aplicare, care stabilesc cadrul politic pentru oferirea de asistență în conformitate cu IEVP;
- C. întrucât, de la începutul actualelor perspective financiare în 2007, scopul IEVP a fost acela de a sprijini punerea în aplicare a PEV și în special a planurilor de acțiune ale PEV, precum și parteneriatul strategic cu Federația Rusă prin intermediul sprijinului în vederea punerii în aplicare a foilor de parcurs pentru cele patru spații comune;
- D. întrucât principalul scop al PEV este să stabilească un mediu favorabil în imediata vecinătate a Uniunii Europene; întrucât țările învecinate se împart în mod firesc în două categorii: de sud și de est, cu scopuri și abordări diferite în ceea ce privește Uniunea Europeană; întrucât această diviziune este ilustrată prin cele două inițiative recent propuse, și anume Uniunea pentru Mediterana și Parteneriatul estic;
- E. întrucât IEVP a fost concepută și pentru a finanța programe transfrontaliere și multinaționale în spațiul IEVP, în scopul sprijinirii *inter alia* a inițiativelor cum ar fi Sinergia Mării Negre, Uniunea pentru Mediterana și Parteneriatul estic;
- F. întrucât PEV rămâne una dintre principalele priorități ale politicii externe a Uniunii și întrucât oferă tuturor statelor implicate posibilitatea de a se integra mai eficient în UE;
- G. întrucât PEV este independentă de procesul de aderare, fără a fi însă exclusă din acesta, și întrucât ea reprezintă un pas către apropierea economică și politică dintre UE și țările învecinate;

Joi, 19 februarie 2009

H. întrucât creșterea demografică puternică a țărilor din vecinătatea UE, care are drept consecință urbanizarea crescândă a populațiilor acestora, constituie o nouă provocare la care trebuie să răspundă IEVP,

Observații generale

1. consideră că, în ansamblu, prevederile Regulamentului IEVP sunt adecvate și valabile în sensul cooperării cu țările învecinate și cu alte organizații multilaterale;

2. invită Comisia ca, împreună cu guvernele partenere, să dezvolte în continuare mecanismele de consultare cu societatea civilă și cu autoritățile locale, pentru a le implica mai mult în conceperea și monitorizarea punerii în aplicare a IEVP și a programelor naționale de reformă; solicită Comisiei să accelereze publicarea programelor de acțiune anuale pe site-ul său și să convingă guvernele partenere să pună în mod regulat la dispoziția publicului documentele lor naționale de programare;

3. invită Consiliul să dezvolte, în cooperare cu Parlamentul, un instrument flexibil și transparent pentru punerea la dispoziții de informații în acest domeniu și să prezinte Parlamentului cu promptitudine procesul-verbal al deciziilor adoptate;

4. îndeamnă Comisia și autoritățile naționale, regionale și locale să promoveze programe de înfrățire între orașe și regiuni, oferindu-le asistența corespunzătoare în acest sens, în vederea consolidării capacității administrative locale și regionale în țările învecinate și a promovării atât a programelor de schimburi adresate societății civile, cât și a inițiativelor care îmbracă forma unor microproiecte;

5. salută faptul că, în cadrul IEVP, Comisia a lansat noul program de Cooperare în privința dezvoltării urbane și a dialogului(CIUDAD), care permite sprijinirea proiectelor concrete de cooperare între orașele europene și a celor elaborate de țările din zona acoperită de IEVP; insistă asupra pertinentei acestui tip de inițiative pentru a favoriza dialogul și procesul de democratizare; solicită, prin urmare, alocarea unor sume mai importante pentru consolidarea acestor inițiative, cu ocazia revizuirii la jumătatea perioadei a cadrului financiar, în 2008-2009;

6. consideră că vizibilitatea asistenței comunitare ar trebui sporită printr-o comunicare cu o orientare bine definită cu părțile interesate și cu publicul larg și recomandă, în acest scop, dezvoltarea contactelor cu societatea civilă și autoritățile locale, care reprezintă un nivel de intervenție competent și eficient, având în vedere proximitatea acestora cu cetățenii;

7. solicită ca programele de acțiune în domeniile democrației, statului de drept și drepturilor omului să fie puse în aplicare într-un mod mai ambițios, în conformitate cu obiectivele stabilite în planurile de acțiune PEV, pentru a evita un decalaj semnificativ între fondurile alocate partenerilor estici și celor mediteraneeni; consideră că ar trebui depuse mai multe eforturi pentru a convinge guvernele partenere să se angajeze să acționeze în aceste domenii;

8. subliniază necesitatea de a defini obiective clare, concrete și măsurabile în cadrul tuturor noilor planuri de acțiune PEV aflate în curs de negociere; subliniază interdependența necesară dintre toate capitolele acestor planuri de acțiune pentru a înregistra progrese la toate capitolele, fără discriminare; în acest sens, își reiterează apelul privind adoptarea unei politici globale în ceea ce privește drepturile omului și democrația, care să reunească toate instrumentele existente în acest domeniu;

9. consideră că, în ciuda sporirii flexibilității și a simplificării instrumentelor de asistență comunitară, după cum o demonstrează în special Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului⁽¹⁾, procedurile și termenele din cadrul IEVP sunt în continuare apăsătoare pentru organizațiile societății civile și autoritățile locale; invită Comisia să realizeze o analiză comparativă a procedurilor aplicate de alți donatori majori și să prezinte rezultatele obținute Parlamentului;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială (JO L 386, 29.12.2006, p. 1).

Joi, 19 februarie 2009

10. consideră că ajutoarele bugetare sectoriale și generale din cadrul I EVP ar trebui puse la dispoziție doar guvernelor care sunt capabile să le pună în aplicare într-un mod transparent, eficient și responsabil și acolo unde reprezintă un stimulent real; invită Comisia să evalueze pertința sprijinului bugetar în țări care întâmpină probleme în ceea ce privește gestiunea bugetară și procedurile de control și în care există un nivel ridicat de corupție; solicită Comisiei să realizeze un echilibru adecvat între flexibilitate și transparență în timpul selecției, aplicării și monitorizării programelor I EVP;
11. pune accentul pe necesitatea unei abordări specifice de la țară la țară în ceea ce privește condiționalitatea politică, concepută *inter alia* pentru a promova democrația, statul de drept și buna guvernare, respectarea drepturilor omului și a drepturilor minorităților și independența sistemului judiciar; consideră, prin urmare, că ar trebui făcută publică și prezentată Parlamentului European o evaluare detaliată și completă a tuturor proiectelor din domeniul „Justiție”, finanțate din acest instrument;
12. salută includerea cooperării transfrontaliere în domeniul de aplicare a Regulamentului I EVP, ca instrument strategic de elaborare a proiectelor comune și de consolidare a relațiilor între țările PEV și statele membre; insistă, cu toate acestea, asupra necesității creării unor instrumente specifice pentru a garanta o monitorizare periodică a gestionării și a procesului de punere în aplicare a programelor operaționale comune de ambele părți ale frontierelor UE;
13. invită Comisia să pregătească o descriere detaliată a tuturor programelor operaționale comune aprobate pentru perioada 2007-2013, precum și o evaluare a măsurii în care au fost respectate principiile de transparență, eficiență și parteneriat în punerea în aplicare a proiectelor; încurajează Comisia să identifice problemele cel mai des întâlnite cu care s-au confruntat autoritățile de management atât în regiunile frontaliere ale UE, cât și în țările PEV, cu scopul de a elabora soluții mai bine adaptate la aceste probleme pentru următoarea perioadă de programare;
14. încurajează Comisia să faciliteze schimbul de experiențe și de bune practici în cooperarea transfrontalieră între programele și proiectele PEV și acțiunile întreprinse în cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană, precum și inițiativa comunitară INTERREG III A, care a fost deja finalizată; consideră, în special, că ar trebui încurajate inițiativele de formare (printre care programele pentru învățarea limbilor oficiale ale țărilor învecinate) și inițiativele de înfrățire, destinate funcționarilor publici; sugerează, în acest context, să fie efectuate analize periodice referitoare la progresele înregistrate în ceea ce privește dezvoltarea capacităților și construcția instituțională de ambele părți ale frontierelor UE;
15. subliniază importanța clarificării relației dintre PEV ca politică-cadru și inițiativele regionale PEV, cum ar fi Sinergia Mării Negre, Uniunea pentru Mediterana și viitorul Parteneriat estic, și a sporirii coordonării și complementarității acestor inițiative precum și a diferitelor instrumente de asistență comunitară; solicită o mai bună sincronizare între programele I EVP și cooperarea financiară oferită de statele membre și organizațiile internaționale;
16. subliniază necesitatea unei cooperări consolidate între țările I EVP și agențiile UE, precum și faptul că țărilor I EVP ar trebui să li se ofere mai multe oportunități de a participa la programele comunitare, cu condiția ca obiectivele planurilor de acțiune PEV să fi fost îndeplinite; invită Comisia să ia măsuri eficiente pentru a reduce la minimum povara financiară care revine țărilor terțe care doresc să participe la aceste programe comunitare;
17. insistă asupra necesității transparenței în ceea ce privește plățile din cadrul I EVP, în funcție de țară, regiuni și domenii prioritare;
18. solicită să se pună mai mult accent pe o mobilitate sporită, în special prin crearea unor parteneriate pentru mobilitate cu țările I EVP și a contactelor interpersonale, în special în domeniile educației, cercetării și dezvoltării, vieții economice și dialogului politic; sprijină măsurile urgente de reducere a taxei de viză pentru resortisanții și rezidenții din țările I EVP, cu scopul principal de a liberaliza regimului de acordare a vizelor;
19. sprijină abordarea Comisiei cu privire la integrarea economică, care include obiectivul creării unei zone de liber schimb extinse și cuprinzătoare;

Joi, 19 februarie 2009

20. remarcă faptul că, în ciuda eforturilor depuse în unele țări IEVP de a promova egalitatea de gen și de a spori participarea femeilor la viața politică, socială și economică, astfel de măsuri nu au condus încă la nicio îmbunătățire semnificativă în țările din vecinătatea mediteraneană și în unele țări din vecinătatea estică; solicită Comisiei ca, în cadrul programării și punerii în aplicare a IEVP, să abordeze în mod mai sistematic inegalitățile de gen;
21. sprijină abordarea Comisiei cu privire la aspectele legate de securitatea energiei, care are drept scop pe termen mediu crearea unei piețe energetice reciproc avantajoase, interconectată și diversificată între UE și țările învecinate; subliniază totuși că, pe lângă armonizarea în continuare a politicilor energetice și a legislației partenerilor cu practicile UE și cu acquis-ul comunitar, ar trebui să se acorde o atenție specială modernizării infrastructurii energetice din țările partenere;
22. salută faptul că propunerea Comisiei referitoare la Parteneriatul estic include crearea unor platforme tematice (democrația, buna guvernare și stabilitatea, integrarea economică și convergența cu politicile Uniunii, securitatea energetică, contactele interpersonale), care corespund domeniilor principale de cooperare;
23. subliniază necesitatea măririi pachetului financiar IEVP pentru a permite PEV să își atingă obiectivele din ce în ce mai ambițioase și să sprijine noile sale inițiative regionale; solicită ca, atunci când este cazul, atât țările mediteraneene cât și țările din estul Europei, să poată profita de acest lucru;
24. solicită evaluarea eficienței și impactului cheltuielilor la momentul actual într-un context mai larg, cum ar fi activitățile de ajutorare a țărilor terțe;
25. solicită Comisiei să pregătească o evaluare a impactului politicilor de ajutorare externe desfășurate de țări terțe în țările din cadrul PEV, în special de cele desfășurate de China și Rusia, precum și a impactului crizei financiare asupra tuturor țărilor IEVP;
26. invită Comisia să evalueze cu strictețe necesitățile reale ale țărilor cărora le oferă în prezent ajutor pentru dezvoltarea teritoriilor de peste mări și asistență similară, referindu-se în mod special la valorile PIB-ului și la rata creșterii economice din statele beneficiare;
27. invită statele membre să sprijine financiar programul de reforme stabilit în planurile de acțiune ale PEV, finanțând într-o mai mare măsură Fondul de investiții pentru vecinătate și alte inițiative IEVP similare, și consolidând ajutorul bilateral;
28. reamintește faptul că, în cursul negocierilor privind temeiul juridic al IEVP, Parlamentul a avut preocupări legitime privind modul în care documentele de strategie pe termen mediu și scurt și documentele de țară, care conțin adesea valori financiare orientative, ar putea face obiectul controlului parlamentar; solicită evaluarea modului în care aceste angajamente financiare orientative au fost executate în ultimii doi ani;
29. în acest context, își exprimă preocuparea față de nivelul ridicat al transferurilor bugetare solicitate pentru capitolul 1908 din buget, care se ridică deja la o creștere cumulativă de 410 milioane EUR în angajamente și 635 milioane EUR în plăți pentru exercițiile 2007 și 2008;
30. constată cu satisfacție că țările vizate de IEVP au dreptul să beneficieze de împrumuturi din partea Băncii Europene de Investiții (BEI) ⁽¹⁾ și că operațiunile de finanțare ar trebui să fie în concordanță cu politicile externe ale UE și să le sprijine, inclusiv cu obiectivele regionale specifice; reamintește faptul că plafonul actual maxim al operațiunilor de finanțare ale BEI pentru țările IEVP pentru perioada 2007-2013 este de 12,4 miliarde EUR, sumă repartizată în cadrul a două sub-plafoane orientative de 8,7 miliarde EUR pentru țările mediteraneene și 3,7 miliarde EUR pentru țările din Europa de Est și Rusia; solicită realizarea unei evaluări împreună cu BEI pentru a se stabili modul în care sunt executate aceste împrumuturi;

(1) Decizia 2006/1016/CE a Consiliului din 19 decembrie 2006 privind acordarea unei garanții comunitare Băncii Europene de Investiții în cazul pierderilor rezultate din împrumuturi și garanții la împrumuturi acordate unor proiecte din afara Comunității (JO L 414, 30.12.2006, p. 95).

Joi, 19 februarie 2009

31. constată cu satisfacție că, recent, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a anulat temeiul juridic inițial pentru astfel de împrumuturi, în urma unei acțiuni introduse de către Parlament ⁽¹⁾, și a hotărât că, în aceste cazuri, ar trebui să se aplice procedura de codecizie în temeiul articolelor 179 și 181a din Tratatul CE; subliniază faptul că revizuirea I EVP și adoptarea unui regulament prin care să se înlocuiască decizia anulată a Consiliului privind acordarea unei garanții comunitare pentru împrumuturile BEI trebuie realizate în paralel, pentru că acestea sunt instrumente complementare în ceea ce privește politica UE față de țările învecinate, iar dispozițiile contradictorii sau cele care au efecte contrarii trebuie evitate;

32. își reafirmă preocuparea față de posibila lipsă de răspundere și față de riscul de deturnare a fondurilor comunitare, atunci când asistența din partea UE este canalizată prin intermediul fondurilor fiduciare cu donatori multipli; subliniază importanța unui sistem financiar public sănătos, bazat pe transparență și pe răspundere democratică; solicită, prin urmare, Comisiei să evite canalizarea fondurilor prin acești intermediari, atunci când este posibil și atunci când există mijloace mai adecvate și mai transparente de canalizare a acestor fonduri;

Observații referitoare la țări și regiuni

33. ia act de progresele înregistrate în cadrul inițiativei Uniunea pentru Mediterana; subliniază, cu toate acestea, faptul că:

- finanțarea I EVP a inițiativei PEV pentru regiunea de sud sau de est nu ar trebui să fie utilizată în detrimentul reciproc;
- Parlamentul ar trebui informat în mod corespunzător cu privire la proiectele din cadrul Uniunii pentru Mediterana finanțate de către I EVP;
- atunci când se recurge la fonduri I EVP, transparența surselor, inclusiv finanțarea privată, este deosebit de importantă;

34. reamintește că PEV, în dimensiunea sa mediterană, ar trebui să fie complementară Procesului de la Barcelona, precum și faptul că obiectivele sale trebuie definite mai clar pentru a consolida Procesul de la Barcelona, acordând prioritate unei abordări multilaterale regionale;

35. consideră că, pentru a consolida eficacitatea proiectelor regionale, multilaterale și transfrontaliere din cadrul I EVP, ar trebui să se aibă în vedere includerea în aceste programe a tuturor noilor parteneri ai Uniunii pentru Mediterana;

36. consideră că recente evoluții geopolitice din vecinătatea estică a Uniunii evidențiază importanța pe care o are dezvoltarea în continuare a PEV, printr-o mai bună adaptare la nevoile partenerilor, inclusiv o mai mare implicare a UE în regiunea Mării Negre și un Parteneriat estic ambițios; subliniază necesitatea accelerării, în special în cazul Armeniei, Azerbaidjanului, Georgiei, Moldovei și Ucrainei a instaurării unei zone a liberului schimb, imediat ce țările partenere sunt gata să facă acest lucru, și necesitatea de a finaliza cât de curând posibil procesul de liberalizare a vizelor pentru UE, precum și necesitatea de a spori cooperarea regională pentru a promova stabilitatea și prosperitatea în vecinătatea europeană;

37. propune crearea unei adunări a statelor din vecinătatea de est („Euroeast”), cu participarea Parlamentului European și urmând modelul adunărilor „Euromed” și „Eurolat”, al cărei rol va fi aplicarea I EVP în statele din Europa de Est, respectiv Armenia, Azerbaidjan, Georgia, Moldova, Ucraina și Belarus;

38. subliniază faptul că conflictele înghețate reprezintă un obstacol în calea dezvoltării depline a PEV în ceea ce privește Caucazul de sud și invită Consiliul să se implice mai activ în rezolvarea conflictului;

⁽¹⁾ Hotărârea din 6 noiembrie 2008 pronunțată în cauza C-155/07, Parlamentul/Consiliul (JO C 327, 20.12.2008, p. 2).

Joi, 19 februarie 2009

39. subliniază faptul că o implicare mai puternică în regiunea Mării Negre este necesară în cazul în care UE va trebui să rezolve anumite conflicte rămase nesoluționate și să sporească cooperarea dintre țările din regiune, consideră că consolidarea cooperării regionale în regiunea Mării Negre ar trebui să fie una dintre prioritățile cheie pentru PEV, precum și pentru diferitele inițiative regionale lansate de UE; așteaptă cu interes continuarea punerii în aplicare a inițiativei Sinergia Mării Negre; solicită consolidarea cooperării cu Turcia în regiunea Mării Negre, dată fiind importanța strategică a acesteia și rolul pe care îl poate juca în viitor în politica externă și de securitate comună, precum și consolidarea cooperării cu Rusia, subliniind necesitatea unei implicări depline a acestor țări în soluționarea conflictelor regionale și în promovarea păcii și stabilității în vecinătatea europeană; consideră că anumite proiecte de interes comun ar putea fi puse în aplicare în acest cadru;

40. salută faptul că Parteneriatul estic oferă un stimulent mai important țărilor partenere ambițioase, precum Ucraina; salută în special noul Program amplu de consolidare instituțională pentru îmbunătățirea capacității administrative în sectoarele relevante de cooperare;

41. consideră că Parteneriatul estic nu ar trebui să constituie un obstacol în calea țărilor învecinate care doresc să candideze la statutul de membru al Uniunii, în temeiul articolului 49 din Tratatul UE;

42. sprijină propunerea Comisiei conform căreia noile relații cu țările din cadrul Parteneriatului estic ar trebui să se clădească pe baza unor acorduri de asociere specifice fiecărei țări, ceea ce ar constitui un răspuns mai adecvat la aspirațiile partenerilor privind o relație mai strânsă;

43. salută faptul că securitatea energetică este o parte integrală a propunerii pentru Parteneriatul estic în relațiile cu partenerii estici; sprijină scopurile principale ale comunicării Comisiei din 3 decembrie 2008, menționate anterior, printre care încheierea rapidă a negocierilor referitoare la aderarea Ucrainei și Moldovei la Comunitatea energetică și consolidarea angajamentului politic față de Azerbaidjan, în scopul convergenței acestuia cu piața energetică a UE și al integrării infrastructurii; subliniază faptul că toate țările PEV ar trebui să fie incluse în cadrul măsurilor de cooperare în domeniul energiei;

44. sprijină pachetul de măsuri pentru relansarea economică și stabilitate prevăzut de bugetul comunitar, care va pune la dispoziție 500 milioane EUR în perioada 2008-2010 pentru a reconstrui Georgia în urma unui războiului care i-a fost nefast și pentru a asigura reabilitarea economică a persoanelor strămutate în interiorul țării până la revenirea acestora la casele și proprietățile lor; subliniază că, pentru a garanta că asistența este acordată pentru nevoile mai urgente din Georgia, finanțarea din partea Comunității ar trebui însoțită de mecanisme adecvate de condiționalitate și monitorizare; subliniază că ajutorul ar trebui să vizeze sprijinirea programului de reformă, astfel cum este acesta definit în planul de acțiune al PEV și în documentele de programare IEPV, care rămân foarte pertinente;

45. subliniază că pachetul financiar pentru Belarus trebuie revizuit pentru a constata dacă cooperarea poate fi extinsă pentru a acoperi și alte domenii în afară de energie, mediu și imigrare, în vederea continuării politicii de reimplicare inițiate de Consiliu în septembrie 2008; reamintește faptul că relațiile dintre UE și Belarus vor depinde în mare măsură de angajamentul guvernului belarus față de valorile democratice; subliniază necesitatea unor condiționalități politice reale și necesitatea de a garanta că asistența va avea un impact pozitiv imediat asupra cetățenilor și că aceasta nu va fi utilizată în mod abuziv de către autorități împotriva oponenților lor politici; subliniază că UE ar trebui să acorde un sprijin mai concret societății civile și partidelor politice care apără democrația;

46. consideră că UE ar trebui să se concentreze pe următoarele aspecte în timpul negocierilor cu privire la un nou Acord UE-Rusia de parteneriat și cooperare:

— o cooperare mai strânsă cu Rusia, în ceea ce privește identificarea unor priorități clare în materie de cooperare financiară, care ar duce la o mai bună planificare și la o programare multianuală a ajutorului;

Joi, 19 februarie 2009

- garanții cu privire la faptul că orice asistență financiară acordată autorităților ruse contribuie la consolidarea standardelor democratice în Federația Rusă;
- consolidarea proprietății comune asupra proiectelor identificate pentru finanțare;

*

* *

47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor IEVP, Consiliului European, Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și Adunării Parlamentare Euromediteraneene.

Lupta împotriva maladiei Alzheimer

P6_TA(2009)0081

Declarația Parlamentului European privind prioritățile în domeniul luptei împotriva maladiei Alzheimer

(2010/C 76 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 116 din Regulamentul său de procedură,
 - A. întrucât, în prezent, 6,1 milioane de europeni suferă de maladia Alzheimer și acest număr se va dubla sau tripla până în 2050 odată cu îmbătrânirea populațiilor;
 - B. întrucât această maladie reprezintă cauza principală a fenomenului de dependență;
 - C. întrucât, în domeniul cercetării, al prevenirii și al protecției sociale angajamentul politic este de importanță capitală,
1. solicită Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre să recunoască maladia Alzheimer ca reprezentând o prioritate pentru sănătatea publică europeană și să conceapă un plan european de acțiune pentru:
 - promovarea cercetării paneuropene cu privire la cauzele, mijloacele de prevenire și tratamentul maladiei Alzheimer;
 - îmbunătățirea diagnosticării în fază incipientă;
 - simplificarea demersurilor pentru bolnavi și pentru personalul de sprijin și ameliorarea calității vieții acestora;
 - promovarea rolului asociațiilor Alzheimer și sprijinirea lor cu regularitate;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, însoțită de numele semnatarilor, Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor statelor membre și autorităților naționale, regionale și locale interesate.

Joi, 19 februarie 2009

Lista semnatarilor

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Gabriele Albertini, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikenė, Emmanouil Angelakas, Alfredo Antoniozzi, Kader Arif, Stavros Arnautakis, Richard James Ashworth, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Paolo Bartolozzi, Domenico Antonio Basile, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Glenn Bedingfield, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennaehmas, Maria Berger, Slavi Binev, Johannes Blokland, Sebastian Valentin Bodu, Guy Bono, Vito Bonsignore, Mario Borghezio, Erminio Enzo Boso, Costas Botopoulos, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Udo Bullmann, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Simon Busuttill, Milan Cabrnach, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Jean-Marie Cavada, Alejandro Cercas, Giles Chichester, Giulietto Chiesa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Fabio Ciani, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Thierry Cornillet, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Bairbre de Brún, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Nirj Deva, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Bert Doorn, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Konstantinos Droutsas, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Jonathan Evans, Robert Evans, Carlo Fatuzzo, Emanuel Jardim Fernandes, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Brigitte Fouré, Janelly Fourtou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Kinga Gál, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Elisabetta Gardini, Salvador Garriga Polledo, Patrick Gaubert, Jean-Paul Gauzès, Jas Gawronski, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Monica Giuntini, Ioannis Gklavakis, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Dariusz Maciej Grabowski, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Esther Herranz García, Luis Herrero-Tejedor, Jens Holm, Mary Honeyball, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Milan Horáček, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Ville Itälä, Carlos José Iturgaiz Angulo, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Timothy Kirkhope, Christa Kläß, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Carl Lang, Esther De Lange, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Kurt Joachim Lauk, Henrik Lax, Johannes Lebech, Roselyne Lefrançois, Bernard Lefebvre, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Marie-Noëlle Lienemann, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Florencio Luque Aguilar, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mairead McGuinness, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Marian-Jean Marinescu, Catuscia Marini, Sérgio Marques, Maria Martens, David Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Jiří Maštálka, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Maria Matsouka, Iosif Matula, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Juan Andrés Naranjo Escobar, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Athanasios Pafilis, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Georgios Papastamkos, Aldo Patriciello, Bogdan Pęk, Alojz Peterle, Maria Petre, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Hubert Pirker, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, José Javier Pomés Ruiz, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup

Joi, 19 februarie 2009

Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Salvador Domingo Sanz Palacio, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Lydia Schenardi, Agnes Schierhuber, Margaritis Schinas, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Nina Škottová, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Dimitar Stoyanov, Daniel Strož, Margie Sudre, David Sumberg, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, István Szent-Iványi, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Salvatore Tatarella, Michel Teychenné, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Georgios Toussas, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Vladimir Urutchev, Nikolaos Vakalis, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Armando Veneto, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Andrzej Wielowieyski, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Bernard Wojciechowski, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Francis Wurtz, Anna Záborská, Jan Zahradil, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Gabriele Zimmer, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Joi, 19 februarie 2009

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

**Procedura comisiilor asociate – cvorum (interpretarea articolelor 47 și 149 din
Regulamentul de procedură)**

P6_TA(2009)0080

**Decizia Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la interpretarea articolelor 47 și
149 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European privind procedura
comisiilor asociate și respectiv cvorumul**

(2010/C 76 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere scrisoarea președintelui Comisiei pentru afaceri constituționale, din 27 ianuarie 2009 și 13 februarie 2009,
- având în vedere articolul 201 din Regulamentul său de procedură,

1. hotărăște să adauge următoarea interpretare la articolul 47:

„În scopul examinării acordurilor internaționale în temeiul articolului 83, procedura comisiilor asociate stabilită la articolul 47 nu poate fi aplicată în ceea ce privește procedura de aviz conform în temeiul articolului 75”.

2. hotărăște să adauge următoarea interpretare la articolul 149 alineatul (4):

„Deputații care au solicitat întrunirea cvorumului trebuie să fie prezenți în sala de ședințe atunci când se face această solicitare.”

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.
-

Joi, 19 februarie 2009

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Cadrul juridic comunitar aplicabil infrastructurilor europene de cercetare (ERI) *

P6_TA(2009)0058

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la propunerea de Regulament al Consiliului privind cadrul legal comunitar aplicabil infrastructurilor europene de cercetare (ERI) (COM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))

(2010/C 76 E/19)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2008)0467),
 - având în vedere articolul 171 și articolul 172 primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C6-0306/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A6-0007/2009),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să-și modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 250 alineatul (2) din Tratatul CE;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1**Propunere de regulament
Considerentul 3**

(3) În vreme ce sprijinul tradițional pentru utilizarea și dezvoltarea infrastructurilor europene de cercetare se prezenta sub formă de granturi în favoarea infrastructurilor de cercetare din statele membre, în ultimii ani s-a făcut simțită nevoia de eforturi suplimentare în direcția stimulării dezvoltării unor noi structuri prin crearea unui cadru *legal* adecvat care să faciliteze înființarea și operarea lor la nivel comunitar.

(3) În vreme ce sprijinul tradițional pentru utilizarea și dezvoltarea infrastructurilor europene de cercetare se prezenta sub formă de granturi în favoarea infrastructurilor de cercetare din statele membre, în ultimii ani s-a făcut simțită nevoia de eforturi suplimentare în direcția stimulării dezvoltării unor noi structuri **sau a modernizării structurilor existente în vederea optimizării folosirii acestora**, prin crearea unui cadru *juridic* adecvat care să faciliteze înființarea și operarea lor la nivel comunitar.

Amendamentul 2**Propunere de regulament
Considerentul 4**

(4) Această necesitate a fost exprimată în numeroase ocazii atât la nivel politic de către statele membre și instituțiile comunitare, cât și de către diferiții reprezentanți ai comunității științifice europene cum ar fi întreprinderi, centre de cercetare și universități.

(4) Această necesitate a fost exprimată în numeroase ocazii atât la nivel politic de către statele membre și instituțiile comunitare, cât și de către diferiții reprezentanți ai comunității științifice europene cum ar fi întreprinderi, centre de cercetare, universități și, **în special, Forumul strategic european pentru infrastructuri de cercetare (FSEIC)**.

Amendamentul 3**Propunere de regulament
Considerentul 6 a (nou)**

(6a) **O infrastructură de cercetare care urmează să fie înființată în temeiul prezentului regulament cu titlu de infrastructură europeană de cercetare (ERI) ar trebui să urmărească facilitarea și promovarea cercetării de interes paneuropean. Acest obiectiv ar trebui urmărit în afara considerentelor de ordin economic, adică prin alte mijloace decât oferirea de a realiza lucrări sau a furniza materiale și/sau servicii, care ar putea denatura concurența. Cu toate acestea, în scopul promovării inovației, cunoștințelor și transferului de tehnologie, ERI ar trebui autorizată să desfășoare, în anumite condiții, un număr limitat de activități cu caracter economic.**

Amendamentul 4**Propunere de regulament
Considerentul 7**

(7) Spre deosebire de inițiativele tehnologice comune (Joint Technology Initiatives – JTI) care se înființează ca întreprinderi comune la care Comunitatea este membru și la care contribuie financiar, **infrastructura europeană de cercetare (European Research Infrastructure, denumită în continuare „ERI”)** nu trebuie concepută ca un organism comunitar în sensul articolului 185 din Regulamentul financiar, ci drept o entitate juridică la care Comunitatea nu este **în mod necesar** membru și la care nu contribuie financiar în sensul articolului 108 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul financiar.

(7) Spre deosebire de inițiativele tehnologice comune (Joint Technology Initiatives – JTI) care se înființează ca întreprinderi comune la care Comunitatea este membru și la care contribuie financiar, **o ERI nu ar trebui concepută ca un organism comunitar în sensul articolului 185 din Regulamentul financiar, ci drept o entitate juridică la care Comunitatea nu este membru și la care nu contribuie financiar în sensul articolului 108 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul financiar. Acest lucru nu se aplică în cazul în care Comunitatea devine membru al unei ERI și face o contribuție financiară importantă menționată la articolul 185 alineatul (1) din Regulamentul financiar. În orice caz, finanțarea unei ERI de către Comunitate ar trebui să se facă în conformitate cu dispozițiile aplicabile din Regulamentul financiar.**

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 5
Propunere de regulament
Considerentul 8

(8) Dată fiind cooperarea strânsă dintre statele membre și Comunitate la programarea și implementarea activităților lor de cercetare de o manieră complementară, după cum se prevede la articolele 164 și 165 din tratat, rămâne la latitudinea statelor membre interesate, **individual sau împreună cu alte entități care întrunesc condițiile de participare**, să își definească necesitățile de înființare a unor infrastructuri de cercetare în funcție de activitățile lor de cercetare și dezvoltare tehnologică și de cerințele Comunității. Din aceleași motive, calitatea de membru al unei ERI trebuie să fie deschisă statelor membre interesate, cu posibilitatea participării unor țări terțe care întrunesc condițiile de participare și a organizațiilor internaționale specializate.

Amendamentul 6
Propunere de regulament
Considerentul 9

(9) **Infrastructura europeană de cercetare (ERI) înființată în temeiul prezentului regulament trebuie să aibă ca obiect de activitate înființarea și operarea unei infrastructuri de cercetare. Activitățile acesteia trebuie să aibă un caracter necomercial pentru a se evita denaturarea concurenței. În scopul promovării transferului de inovație, cunoștințe și tehnologic, ERI trebuie autorizată să desfășoare un număr limitat de activități cu caracter economic în anumite condiții.** Înființarea infrastructurilor de cercetare cu statut de ERI nu exclude recunoașterea contribuției infrastructurilor de cercetare de interes paneuropean care îmbracă o altă formă juridică **la implementarea foii de parcurs elaborate de European Strategy Forum for Research Infrastructure (ESFRI) și** la progresul cercetării europene. Comisia va lua măsuri pentru ca **membrii ESFRI și alte părți** interesate să fie **informați** cu privire la formele juridice alternative.

Amendamentul 7
Propunere de regulament
Considerentul 10

(10) Infrastructurile de cercetare trebuie să contribuie la garantarea excelenței științifice în cercetarea comunitară și competitivitatea economiei comunitare, pe baza prognozelor pe termen mediu și lung, prin sprijinirea eficientă a activităților europene de cercetare. În acest scop, ERI trebuie să fie deschise în mod real comunității științifice europene în sens larg și să își propună obiectivul de a dezvolta capacitățile științifice europene peste nivelul actual, contribuind astfel la *consolidarea* Spațiului european de cercetare.

(8) Dată fiind cooperarea strânsă dintre statele membre și Comunitate la programarea și implementarea activităților lor de cercetare de o manieră complementară, după cum se prevede la articolele 164 și 165 din tratat, rămâne la latitudinea statelor membre interesate să își definească necesitățile de înființare a unor infrastructuri de cercetare în funcție de activitățile lor de cercetare și dezvoltare tehnologică și de cerințele Comunității. Din aceleași motive, calitatea de membru al unei ERI trebuie să fie deschisă statelor membre interesate, cu posibilitatea participării unor țări terțe care întrunesc condițiile de participare și a organizațiilor internaționale specializate.

(9) Înființarea infrastructurilor de cercetare cu statut de ERI **în temeiul prezentului regulament** nu exclude recunoașterea contribuției infrastructurilor de cercetare de interes paneuropean care îmbracă o altă formă juridică la progresul cercetării europene. Comisia va lua măsuri pentru ca **părțile** interesate să fie **informate** cu privire la formele juridice alternative.

(10) Infrastructurile de cercetare trebuie să contribuie la garantarea excelenței științifice în cercetarea comunitară și competitivitatea economiei comunitare, pe baza prognozelor pe termen mediu și lung, prin sprijinirea eficientă a activităților europene de cercetare. În acest scop, ERI trebuie să fie deschise în mod real comunității științifice europene în sens larg, **în conformitate cu normele stabilite în statutele lor**, și să își propună obiectivul de a dezvolta capacitățile științifice europene peste nivelul actual, contribuind astfel la *dezvoltarea* Spațiului european de cercetare, **în special prin promovarea sinergiilor cu politica de coeziune a UE.**

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 8**Propunere de regulament
Considerentul 10 a (nou)**

(10a) În special, noile infrastructuri de cercetare ar trebui să țină seama, după caz, de importanța eliberării potențialului de excelență științifică în regiunile de convergență, ca mijloc de îmbunătățire pe termen lung a performanțelor UE în cercetare, inovare și competitivitate economică.

Amendamentul 9**Propunere de regulament
Considerentul 12**

(12) Din motive de transparență, decizia de înființare a unei ERI *trebuie* publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Din același motiv, un extras din statut *trebuie* anexat la decizie, conținând elementele principale.

(12) Din motive de transparență, decizia de înființare a unei **infrastructuri de cercetare cu statut de ERI ar trebui** publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Din același motiv, un extras din statut *ar trebui* anexat la decizie, conținând elementele principale.

Amendamentul 10**Propunere de regulament
Considerentul 14**

(14) Între membrii unei ERI trebuie să fie cel puțin trei state membre și se pot număra țări terțe care întrunesc condițiile de participare, precum și organizații interguvernamentale specializate. Prin urmare, ERI *trebuie* să se califice ca organism sau organizație internațională în scopul aplicării Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, a Directivei 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse și a Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat. În scopul de a sprijini mai eficient activitățile de cercetare ale ERI, statele membre și țările terțe participante trebuie să ia toate măsurile pentru a acorda ERI scutirile cele mai largi posibile de alte taxe.

(14) Între membrii unei ERI trebuie să fie cel puțin trei state membre și se pot număra țări terțe care întrunesc condițiile de participare, precum și organizații interguvernamentale specializate. Prin urmare, **o dispoziție esențială a prezentului regulament ar trebui să fie ca** ERI să se califice ca organism sau organizație internațională în scopul aplicării Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, a Directivei 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse și a Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat. În scopul de a sprijini mai eficient activitățile de cercetare ale ERI, **acestea devenind astfel mai competitive la nivel global**, statele membre și țările terțe participante trebuie să ia toate măsurile pentru a acorda ERI scutirile cele mai largi posibile de alte taxe.

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 11
Propunere de regulament
Considerentul 17

(17) Este necesar să se asigure că, pe de o parte, ERI dispune de flexibilitatea de a-și modifica statutul, iar pe de alta, că Comunitatea, care înființează ERI, păstrează controlul asupra anumitor elemente esențiale. În cazul în care o modificare vizează un aspect inclus în extrasul din statut anexat la decizia de înființare a ERI, respectiva modificare trebuie aprobată, înainte de a intra în vigoare, printr-o decizie a Comisiei, adoptată potrivit aceleiași proceduri ca aceea utilizată la înființarea ERI, având în vedere că informația conținută în aceasta este considerată drept esențială. Orice altă modificare trebuie notificată Comisiei, care are posibilitatea de a formula obiecții în cazul în care consideră că este contrară prezentului regulament. În cazul în care nu se formulează nicio obiecție, se publică un anunț corespunzător, însoțit de rezumatul modificării.

(17) Este necesar să se asigure că, pe de o parte, ERI dispune de flexibilitatea de a-și modifica statutul, iar pe de alta, că Comunitatea, care înființează **o infrastructură de cercetare cu statut de** ERI, păstrează controlul asupra anumitor elemente esențiale. În cazul în care o modificare vizează un aspect inclus în extrasul din statut anexat la decizia de înființare a ERI, respectiva modificare trebuie aprobată, înainte de a intra în vigoare, printr-o decizie a Comisiei, adoptată potrivit aceleiași proceduri ca aceea utilizată la înființarea ERI, având în vedere că informația conținută în aceasta este considerată drept esențială. Orice altă modificare trebuie notificată Comisiei, care are posibilitatea de a formula obiecții în cazul în care consideră că este contrară prezentului regulament. În cazul în care nu se formulează nicio obiecție, se publică un anunț corespunzător, însoțit de rezumatul modificării.

Amendamentul 12
Propunere de regulament
Considerentul 20

(20) ERI-urile pot primi cofinanțare prin instrumentele financiare ale politicii de coeziune în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999.

(20) ERI-urile pot primi cofinanțare prin instrumentele financiare ale politicii de coeziune în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999, **precum și cu Regulamentul (CE) nr. 1084/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de creare a Fondului de coeziune** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 79.

Amendamentul 13
Propunere de regulament
Considerentul 22

(22) Având în vedere că este înființată în temeiul dreptului comunitar, ERI este guvernată de dreptul comunitar, împreună cu dreptul țării în care se află sediul său statutar. ERI poate avea, însă, **sediul operațional într-o altă țară**. În acest caz, dreptul **țării** respective este dreptul aplicabil în ceea ce privește sănătatea și siguranța publice și la locul de muncă, protecția mediului, managementul substanțelor periculoase și eliberarea autorizațiilor necesare funcționării. În rest, ERI este guvernată de statutul său, adoptat în conformitate cu izvoarele de drept enumerate anterior și prin norme de implementare în conformitate cu statutul.

(22) Având în vedere că este înființată în temeiul dreptului comunitar, ERI este guvernată de dreptul comunitar, împreună cu dreptul țării în care se află sediul său statutar. ERI poate avea, însă, **sedii operaționale în alte țări**. În acest caz, dreptul **țărilor** respective este dreptul aplicabil în ceea ce privește sănătatea și siguranța publice și la locul de muncă, protecția mediului, managementul substanțelor periculoase și eliberarea autorizațiilor necesare funcționării. În rest, ERI este guvernată de statutul său, adoptat în conformitate cu izvoarele de drept enumerate anterior și prin norme de implementare în conformitate cu statutul.

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 14
Propunere de regulament
Considerentul 23

(23) Pentru a asigura un controlul suficient din punct de vedere al conformității cu prezentul regulament, ERI trebuie să înainteze Comisiei *un raport anual al ERI* și orice informații care amenință grav îndeplinirea *sarcinilor sale*. În cazul în care Comisia obține indicii, prin intermediul raportului anual sau în alt mod, potrivit cărora ERI încalcă grav prezentul regulament sau orice alte norme legale aplicabile, Comisia cere explicații ERI și/sau membrilor acesteia. În cazul în care nu se aplică nicio măsură corectivă, Comisia poate abroga decizia de înființare a ERI; acest lucru atrage după sine desființarea ERI în cauză.

(23) Pentru a asigura un controlul suficient din punct de vedere al conformității cu prezentul regulament, o ERI trebuie să înainteze Comisiei *raportul anual* și orice informații *cu privire la împrejurările* care amenință grav îndeplinirea *obiectivului său*. În cazul în care Comisia obține indicii, prin intermediul raportului anual sau în alt mod, potrivit cărora ERI încalcă grav prezentul regulament sau orice alte norme legale aplicabile, Comisia cere explicații ERI și/sau membrilor acesteia. În cazul în care nu se aplică nicio măsură corectivă, Comisia poate abroga decizia de înființare a ERI; acest lucru atrage după sine desființarea ERI în cauză.

Amendamentul 15
Propunere de regulament
Considerentul 23 a (nou)

(23a) Pe baza practicii sale privind actualizarea periodică a Foii de parcurs a ESFRI, Comisia ar trebui să informeze periodic Parlamentul European cu privire la situația evoluției infrastructurilor europene de cercetare în cadrul Spațiului european de cercetare, alături de evaluarea și recomandările sale în acest domeniu.

Amendamentul 16
Propunere de regulament
Considerentul 24

(24) Având în vedere că obiectivele activității propuse, adică crearea unui cadru pentru *infrastructurile europene de cercetare* înființate de state membre, nu pot fi atinse de o manieră suficientă de către statele membre în cadrul sistemelor constituționale naționale, atunci, în temeiul naturii transnaționale a activității, aceste obiective pot fi mai bine realizate la nivel comunitar. Comunitatea poate adopta, așadar, măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat la același articol, prezentul regulament nu depășește nivelul necesar pentru atingerea acestor obiective.

(24) Având în vedere că obiectivele activității propuse, adică crearea unui cadru pentru ERI înființate *în mod colectiv* de *mai multe* state membre, nu pot fi atinse de o manieră suficientă de către statele membre în cadrul sistemelor constituționale naționale, atunci, în temeiul naturii transnaționale a activității, aceste obiective pot fi mai bine realizate la nivel comunitar. Comunitatea poate adopta, așadar, măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat la același articol, prezentul regulament nu depășește nivelul necesar pentru atingerea acestor obiective.

Amendamentul 17
Propunere de regulament
Articolul 1

(1) Prezentul regulament *instituie cadrul de stabilire a cerințelor și procedurilor* privind înființarea unei infrastructuri europene de cercetare (denumită în continuare „ERI”) și efectele acesteia.

(2) *Regulamentul se aplică infrastructurilor de cercetare de interes paneuropean.*

(1) Prezentul regulament *stabilește cerințele și procedurile* privind înființarea unei infrastructuri de cercetare *de interes paneuropean cu statut de infrastructură europeană de cercetare* (denumită în continuare „ERI”).

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 18**Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 2 a (nou)**

(2a) O structură de cercetare de interes paneuropean este o instituție, inclusiv resursele și serviciile conexe, care poate fi folosită de comunitatea științifică în scopul desfășurării de cercetări de nivel înalt în domeniile respective. Această definiție cuprinde principalele echipamente sau seturi de instrumente științifice; resurse de cunoștințe precum colecții, arhive sau informații științifice structurate; infrastructuri TIC cu caracter instrumental precum rețele, echipamente informatice, softuri și comunicații; orice altă entitate cu caracter de unicat esențială pentru atingerea excelenței în cercetare. Asemenea infrastructuri de cercetare pot fi localizate într-un singur sit sau distribuite (o rețea organizată de resurse).

Amendamentul 19**Propunere de regulament
Articolul 2 – titlu****Misiune și activități****Obiectivul și activitățile unei ERI****Amendamentul 20****Propunere de regulament
Articolul 2 – alineatul 1**

(1) **Obiectul de activitate al ERI este înființarea și operarea unei infrastructuri de cercetare.**

(1) **Obiectivul unei ERI este facilitarea și promovarea cercetării de interes paneuropean fie în cadrul unei infrastructuri europene existente, fie în cadrul unei noi infrastructuri înființate în comun de mai multe state membre.**

Amendamentul 21**Propunere de regulament
Articolul 2 – alineatul 2**

(2) **ERI își îndeplinește obiectul de activitate pe bază necomercială.** ERI poate, însă, desfășura un număr limitat de activități economice strâns legate de **obiectul său de activitate**, cu condiția de a nu afecta realizarea acestuia.

(2) **Activitățile desfășurate de o ERI au caracter necomercial.** Cu toate acestea, o ERI poate desfășura un număr limitat de activități economice strâns legate de **obiectivul său**, cu condiția de a nu afecta realizarea acestuia, **iar veniturile obținute din aceste activități sunt folosite exclusiv pentru îndeplinirea acestui obiectiv.**

Amendamentul 22**Propunere de regulament
Articolul 2 – alineatul 3 a (nou)**

(3a) **ERI trebuie să acorde o atenție deosebită brevetelor și altor drepturi de proprietate intelectuală și interese de valoare care apar ca rezultat al activităților lor și informează Comisia cu privire la aceste drepturi de proprietate intelectuală prin intermediul unui raport anual.**

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 23
Propunere de regulament
Articolul 3 – titlu

Cerințe *privind infrastructura*Cerințe *de ordin general*

Amendamentul 24
Propunere de regulament
Articolul 3 – paragraful 1 – partea introductivă

Infrastructura de cercetare care urmează a fi înființată de ERI îndeplinește următoarele cerințe:

Infrastructura de cercetare care urmează a fi înființată **cu statut** de ERI îndeplinește următoarele cerințe:

Amendamentul 25
Propunere de regulament
Articolul 3 – paragraful 1 – litera b

(b) reprezintă valoare adăugată pentru dezvoltarea Spațiului european de cercetare și o îmbunătățire semnificativă în domeniile științifice și tehnologice respective la nivel internațional;

(b) reprezintă valoare adăugată pentru dezvoltarea Spațiului european de cercetare, **inclusiv prin deblocarea potențialului de cercetare în toate regiunile UE și prin îmbunătățirea metodelor de cercetare**, o îmbunătățire semnificativă în domeniile științifice și tehnologice **de specialitate** respective la nivel internațional;

Amendamentul 26
Propunere de regulament
Articolul 3 – paragraful 1 – litera c

(c) *comunitatea științifică europeană*, formată din cercetători din statele membre și din țările asociate la programele comunitare de cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrație **poate avea acces în mod real la infrastructură; precum și**

(c) *este accesibilă în mod efectiv comunității științifice europene*, formată din cercetători din statele membre și din țările asociate la programele comunitare de cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrație, **în conformitate cu normele stabilite în statutul acesteia;**

Amendamentul 27
Propunere de regulament
Articolul 3 – paragraful 1 – litera c a (nouă)

(ca) contribuie la pregătirea tinerilor cercetători; și

Amendamentul 28
Propunere de regulament
Articolul 3 – paragraful 1 – litera d a (nouă)

(da) sporește eficiența cercetării interdisciplinare ca urmare a concentrării proiectelor de cercetare într-un cadru temporal stabilit.

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 29**Propunere de regulament
Articolul 3 – paragraful 1 a (nou)**

Infrastructura de cercetare ce urmează a fi înființată cu statut de ERI prezintă, odată cu cererea, și o evaluare de impact.

Amendamentul 30**Propunere de regulament
Articolul 3 – paragraful 1b (nou)**

Membrii unei infrastructuri de cercetare ce urmează a fi înființată cu statut de ERI pun la dispoziție resursele umane și financiare necesare pentru înființarea și funcționarea acesteia.

Amendamentul 31**Propunere de regulament
Articolul 4 – titlu**Cererea *de înființare a unei ERI*

Cererea

Amendamentul 32**Propunere de regulament
Articolul 4 – alineatul 1 – partea introductivă**

(1) Entitățile doresc să înființeze o ERI (denumite în continuare „aplicanți”) depun o cerere la Comisie. Cererea se depune în scris într-una din limbile oficiale ale Comunității și conține următoarele:

(1) Entitățile care doresc să înființeze o **infrastructură de cercetare cu statut de ERI** (denumite în continuare „aplicanți”) depun o cerere la Comisie. Cererea se depune în scris într-una din limbile oficiale ale Comunității și conține următoarele:

Amendamentul 33**Propunere de regulament
Articolul 4 – alineatul 1 – litera a**

(a) solicitarea adresată Comisiei cu privire la înființarea ERI;

(a) solicitarea adresată Comisiei cu privire la înființarea **unei infrastructuri de cercetare cu statut de ERI**;**Amendamentul 34****Propunere de regulament
Articolul 4 – alineatul 1 – litera c**

(c) descrierea științifică și tehnică a infrastructurii de cercetare care urmează a fi înființată **și operată** de ERI, fiind abordate, în special, cerințele stabilite la articolul 3;

(c) descrierea științifică și tehnică a infrastructurii de cercetare care urmează a fi înființată **cu statut de ERI, precum și efectele socio-economice și contribuția la obiectivele de convergență ale UE**, fiind abordate, în special, cerințele stabilite la articolul 3;

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 35**Propunere de regulament
Articolul 4 – alineatul 2**

(2) *Comisia evaluează cererea. Pe perioada evaluării, Comisia poate obține opiniile unor experți independenți din domeniul activităților pe care intenționează să le desfășoare ERI. Rezultatul acestei evaluări se comunică aplicanților, care sunt invitați să completeze sau să modifice cererea într-un termen rezonabil.* *eliminat*

Amendamentul 36**Propunere de regulament
Articolul 5 – titlu**

Decizia privind cererea

*Evaluarea și decizia privind cererea***Amendamentul 37****Propunere de regulament
Articolul 5 – alineatul -1 (nou)**

(-1) Comisia evaluează cererea. În procesul evaluării, Comisia trebuie să obțină opiniile unor experți independenți, în special din domeniul activităților pe care intenționează să le desfășoare ERI. Rezultatul acestei evaluări se comunică aplicanților, care sunt invitați, dacă este cazul, să completeze sau să modifice cererea într-un termen rezonabil.

Amendamentul 38**Propunere de regulament
Articolul 5 – alineatul 1 – partea introductivă**

(1) Luând în considerare rezultatele evaluării menționate la **articolul 4 alineatul (2)** și în conformitate cu procedura stabilită la articolul 21, Comisia:

(1) Luând în considerare rezultatele evaluării menționate la **articolul 5 alineatul (-1)**, precum și **necesitățile identificate în cadrul Foii de parcurs a Forumului pentru strategia europeană pentru infrastructurile de cercetare (ESFRI)** și în conformitate cu procedura stabilită la articolul 21, Comisia:

Amendamentul 39**Propunere de regulament
Articolul 5 – alineatul 1 – litera a**

(a) adoptă decizia de înființare a ERI, constatând că sunt îndeplinite cerințele stabilite în prezentul regulament; sau

(a) adoptă decizia de înființare a **infrastructurii de cercetare cu statut de** ERI, constatând că sunt îndeplinite cerințele stabilite în prezentul regulament; sau

Amendamentul 40**Propunere de regulament
Articolul 5 – alineatul 2**

(2) Decizia asupra cererii se notifică aplicanților. De asemenea, respectiva decizie de înființare a ERI se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L.

(2) Decizia asupra cererii se notifică aplicanților. De asemenea, respectiva decizie de înființare a **infrastructurii de cercetare cu statut de** ERI se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L. **În cazul în care cererea este refuzată, solicitanții obțin acces la raportul de evaluare.**

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 42**Propunere de regulament
Articolul 6 – alineatul 1a (nou)**

(1a) *În cazul infrastructurilor care au o formă juridică diferită, persoana juridică inițială încetează să existe la data menționată la alineatul (1), iar ERI funcționează ca succesor în drepturi al acesteia prin succesiune legală;*

Amendamentul 43**Propunere de regulament
Articolul 7 – alineatul 2**

(2) ERI are o denumire conținând cuvintele „European Research Infrastructure” sau abrevierea „ERI”.

(2) ERI are o denumire conținând cuvintele „European Research Infrastructure” sau abrevierea „ERI”, **precum și o referință la domeniul său de cercetare.**

Amendamentul 44**Propunere de regulament
Articolul 8 – alineatul 2**

(2) Între membrii unei ERI trebuie să se numere în orice moment cel puțin trei state membre. Alte state membre pot deveni membri în orice moment în condiții corecte și rezonabile prevăzute de statut.

(2) Între membrii unei ERI trebuie să se numere în orice moment cel puțin trei state membre. Alte state membre, **țări terțe și organizații internaționale** pot deveni membri în orice moment în condiții corecte și rezonabile prevăzute de statut.

Amendamentul 45**Propunere de regulament
Articolul 8 – alineatul 4**

(4) Orice stat membru sau țară terță poate fi reprezentat de una sau mai multe entități publice, inclusiv regiuni sau de entități private care îndeplinesc un serviciu public, în ceea ce privește exercitarea drepturilor și descărcarea de obligațiile specificate în calitate de membru al ERI.

(4) Orice stat membru sau țară terță poate fi reprezentat **la adunarea membrilor** de una sau mai multe entități publice, inclusiv regiuni, sau de entități private care îndeplinesc un serviciu public, în ceea ce privește exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor specificate în calitate de membru al ERI.

Amendamentul 46**Propunere de regulament
Articolul 8 – alineatul 5**

(5) Țările terțe și organizațiile interguvernamentale care aplică pentru a deveni membri ai unei ERI recunosc personalitatea și capacitatea juridică a ERI în conformitate cu articolele 6 alineatele (1) și (2) și se supun normelor stabilite în aplicarea articolului 16.

(5) Țările terțe și organizațiile interguvernamentale care solicită calitatea de membru al unei ERI recunosc personalitatea și capacitatea juridică **pe care ERI respectivă le are pe teritoriile și în organizațiile respective ale acestora** în conformitate cu articolul 6 alineatele (1) și (2), precum și faptul că aceasta se supune normelor stabilite în aplicarea articolului 16.

În cazul în care o ERI folosește fonduri comunitare, membrii internaționali sau interguvernamentali ai acesteia își mențin statutul ERI numai dacă se angajează să transmită auditurile lor interne și externe Curții de Conturi Europene și auditorului intern al Comisiei.

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 47

Propunere de regulament
Articolul 8 – alineatul 6 a (nou)

(6a) În cazul în care Comunitatea devine membru al unei ERI fie în mod direct, fie printr-un intermediar, Comisia informează imediat cele două componente ale autorității bugetare.

Amendamentul 48

Propunere de regulament
Articolul 9 – paragraful 1 – litera b(b) *misiunea* și activitățile ERI;(b) *obiectivul* și activitățile ERI;

Amendamentul 49

Propunere de regulament
Articolul 9 – paragraful 1 – litera e

(e) drepturile și obligațiile membrilor, inclusiv obligația de a contribui la un buget echilibrat;

(e) drepturile și obligațiile membrilor, inclusiv obligația de a contribui la un buget echilibrat și *drepturile de vot*;

Amendamentul 50

Propunere de regulament
Articolul 9 – paragraful 1 – litera h – punctul i

(i) politica de acces a utilizatorilor;

(i) politica de acces pentru utilizatori *pe baza excelenței științifice*;

Amendamentul 51

Propunere de regulament
Articolul 9 – alineatul 1 – litera h – punctul i a (nou)(ia) *politica de investiții*;

Amendamentul 52

Propunere de regulament
Articolul 9 – alineatul 1 – litera h – punctul vi a (nou)

(via) o politică împotriva discriminării, ținând seama în special de egalitatea de gen și egalitatea de șanse pentru persoanele cu handicap;

Amendamentul 53

Propunere de regulament
Articolul 9 – alineatul 1 – litera j a (nouă)

(ja) un acord privind persoana autorizată să se ocupe de brevete și de alte drepturi de proprietate intelectuală și interese care apar ca rezultat al activităților desfășurate de ERI, precum și de modul de utilizare a veniturilor obținute din aceste drepturi;

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 54**Propunere de regulament
Articolul 13 – alineatul 6**

(6) ERI subscrie asigurările corespunzătoare pentru a acoperi toate riscurile specifice funcționării sale.

(6) O ERI subscrie asigurările corespunzătoare pentru a acoperi toate riscurile specifice **construcției infrastructurii și** funcționării sale.

Amendamentul 55**Propunere de regulament
Articolul 14**

Finanțarea comunitară pentru o ERI se acordă **exclusiv** în conformitate cu Titlul VI din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene. Finanțarea de la bugetul politicii de coeziune este, de asemenea, posibilă în conformitate cu legislația comunitară pertinentă.

Finanțarea comunitară pentru o ERI se acordă **numai** în conformitate cu Titlul VI din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene. Finanțarea de la bugetul politicii de coeziune este, de asemenea, posibilă în conformitate cu legislația comunitară pertinentă.

În cazul în care Comunitatea devine în orice moment membru al unei ERI fie direct, fie printr-un intermediar, ERI respectivă este tratată ca un organism cu personalitate juridică în temeiul articolului 185 din Regulamentul financiar. Această dispoziție se aplică și unei ERI care primește contribuții (granturi operative) în temeiul articolului 185 din Regulamentul financiar.

Amendamentul 56**Propunere de regulament
Articolul 16 – alineatul 1 – litera a**

(a) de dreptul comunitar, în particular de prezentul regulament și de deciziile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (a) și articolul 10 alineatul (1);

(a) de dreptul comunitar, în particular de prezentul regulament și de deciziile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (a) și articolul 10 alineatul (1), **precum și de Regulamentul financiar, după caz;**

Amendamentul 57**Propunere de regulament
Articolul 18 – alineatul 5**

(5) În cazul în care nu se aplică nicio măsură corectivă, Comisia poate abroga decizia de înființare a ERI. Respectiva decizie se notifică ERI în cauză și se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în seria L. Acest lucru atrage după sine lichidarea ERI în cauză.

(5) În cazul în care nu se aplică nicio măsură corectivă, Comisia poate abroga decizia de înființare a **infrastructurii de cercetare cu statut de** ERI. Respectiva decizie se notifică ERI în cauză și se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în seria L. Acest lucru atrage după sine lichidarea ERI în cauză.

Amendamentul 58**Propunere de regulament
Articolul 18 – alineatul 5 a (nou)**

(5a) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului raportul anual de activitate și le comunică toate deciziile adoptate în temeiul alineatelor (3)-(5).

Joi, 19 februarie 2009

Amendamente la Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est *

P6_TA(2009)0059

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de aprobare a modificărilor la Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est pentru a permite stabilirea unei proceduri de soluționare a litigiilor, extinderea domeniului de aplicare al convenției și o reexaminare a obiectivelor acesteia (COM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))

(2010/C 76 E/20)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2008)0512),
 - având în vedere articolul 37 și articolul 300 alineatul (2) din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0338/2008),
 - având în vedere articolul 51 și articolul 83 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A6-0009/2009),
1. aprobă modificările la Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei.

Sanțiuni aplicate angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală *I**

P6_TA(2009)0069

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a sancțiunilor la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe cu ședere ilegală (COM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))

(2010/C 76 E/21)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0249),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 63 alineatul (3) litera (b) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0143/2007),

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, precum și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0026/2009),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată la 4 februarie 2009 ⁽¹⁾;
 2. aprobă declarația comună anexată;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0043.

P6_TC1-COD(2007)0094

Poziția Parlamentul European adoptată în prima lectură la 19 februarie 2009 în vederea adoptării directivei 2009/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a sancțiunilor la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe cu ședere ilegală

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în prima lectură corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2009/52/CE.)

ANEXA

Declarație comună a Parlamentului European și a Consiliului

Parlamentul și Consiliul declară că dispozițiile privind subcontractarea agreeate în articolul 8 (fostul articol 9) din prezenta directivă nu aduc atingere celorlalte dispoziții privind această chestiune care vor fi adoptate prin instrumente legislative viitoare.

Statisticile referitoare la produsele vegetale *I**

P6_TA(2009)0070

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile referitoare la produsele vegetale (COM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))

(2010/C 76 E/22)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0210),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 285 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0179/2008),

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A6-0472/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2008)0079

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 19 februarie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile referitoare la produsele vegetale și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 837/90 și (CEE) nr. 959/93 ale Consiliului

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în prima lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul(CE) nr. 543/2009.)

Norme privind vinurile aromatizate, băuturile aromatizate pe bază de vin și cocteilurile aromatizate din produse vitivinicole (reformare) *I**

P6_TA(2009)0071

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind normele generale referitoare la definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole (reformare) (COM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))

(2010/C 76 E/23)

(Procedura de codecizie – reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0848),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolele 37 și 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0006/2008),
- având în vedere angajamentele reprezentantului Consiliului exprimate în scrisoarea din 2 februarie 2009 de a adopta propunerea astfel cum a fost modificată, în conformitate cu articolul 251 alineatul (2) al doilea paragraf prima liniuță din Tratatul CE;
- având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere articolele 80a și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A6-0216/2008),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice al Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei și astfel este modificată în cele ce urmează;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2007)0287

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 19 februarie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele generale referitoare la definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole (reformare)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în prima lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. ...)

Cote reduse ale taxei pe valoarea adăugată *

P6_TA(2009)0072

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește cotele reduse ale taxei pe valoarea adăugată (COM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))

(2010/C 76 E/24)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2008)0428),
- având în vedere articolul 93 din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0299/2008),
- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A6-0047/2009),

Joi, 19 februarie 2009

1. aprobă propunerea Comisiei, astfel cum a fost modificată;
2. invită Comisia să-și modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 250 alineatul (2) din Tratatul CE;
3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
4. solicită Consiliului să îl consulte din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 6**Propunere de directivă – act de modificare
Considerentul 4**

(4) În comunicarea menționată, s-a ajuns la concluzia că cotele diferite de TVA aplicate serviciilor prestate la nivel local nu **ridică probleme efective** pentru buna funcționare a pieței interne. Prin urmare, este oportun să se ofere statelor membre posibilitatea de a aplica cote reduse de TVA pentru servicii precum serviciile cu utilizare intensivă a forței de muncă, care fac obiectul unor dispoziții temporare până la sfârșitul anului 2010, serviciile legate de sectorul locuințelor, serviciile de îngrijire personală și serviciile *de restaurant*. **Aceste modificări vor permite statelor membre să aplice cote reduse de TVA pentru lucrările de renovare și reparare, care vizează sporirea economisirii de energie și a eficienței.**

(4) În comunicarea menționată *anterior*, s-a ajuns la concluzia că aplicarea unor cote diferite de TVA serviciilor prestate la nivel local nu **prezintă un risc major** pentru buna funcționare a pieței interne **și poate avea efecte pozitive în ceea ce privește crearea de locuri de muncă și combaterea economiei subterane**. Prin urmare, este oportun să se ofere *tuturor* statelor membre posibilitatea de a aplica cote reduse de TVA pentru servicii precum serviciile cu utilizare intensivă a forței de muncă, care fac obiectul unor dispoziții temporare până la sfârșitul anului 2010, **pentru** serviciile legate de sectorul locuințelor, **precum și pentru** serviciile de îngrijire personală și serviciile *din alimentația publică*. **Cote reduse de TVA în aceste domenii ar avea un impact pozitiv în reconfigurarea a numeroase sectoare de servicii, întrucât ar reduce nivelul muncii nedecarate. Statele membre ar trebui să furnizeze întreprinderilor orientări clare și accesibile în ceea ce privește domeniul de aplicare a cotelor reduse de TVA.**

Amendamentul 7**Propunere de directivă – act de modificare
Considerentul 4a (nou)**

(4a) **În ceea ce privește sectorul locativ, prezenta directivă permite statelor membre să aplice cote reduse de TVA pentru lucrările de renovare și reparare care vizează sporirea economisirii energiei și a eficienței energetice.**

Amendamentul 2**Propunere de directivă – act de modificare
Anexă – punctul 5a (nou)**

Directiva 2006/112/CE
Anexa III – punctul 11

5a. Punctul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„11. **livrarea de bunuri și prestarea de servicii de tipul celor utilizate în mod normal în producția agricolă, inclusiv utilajele, cu excepția bunurilor de capital, precum clădirile;**”

Joi, 19 februarie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 5**Propunere de directivă – act de modificare****Anexă – punctul 7**

Directiva 2006/112/CE

Anexa III – punctul 16

16. prestarea de servicii de pompe funebre sau servicii de incinerare și furnizarea de bunuri conexe;
16. prestarea de servicii de pompe funebre sau servicii de incinerare și furnizarea de bunuri conexe, **precum monumente și pietre funerare și prestarea de servicii de întreținere a acestora;**

Amendamentul 4**Propunere de directivă – act de modificare****Anexă – punctul 7a (nou)**

Directiva 2006/112/CE

Anexa III – punctul 18a (nou)

7a. Se adaugă următorul punct:**„18a. îmbrăcămintea și încălțăminte pentru copii;”****Organizarea și funcționarea Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene**

P6_TA(2009)0079

Decizia Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la proiectul de decizie a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Curții de Justiție, a Curții de Conturi, a Comitetului Economic și Social European și a Comitetului Regiunilor privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene (2008/2164(ACI))

(2010/C 76 E/25)

Parlamentul European,

- având în vedere scrisoarea Președintelui său din 1 octombrie 2008,
- având în vedere proiectul de Decizie a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Curții de Justiție, a Curții de Conturi, a Comitetului Economic și Social European și a Comitetului Regiunilor privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Publicații Oficiale al Uniunii Europene (SEC(2008)2109 - C6-0256/2008),
- având în vedere articolul 254 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE,
- având în vedere Declarația nr. 3 privind articolul 10 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, anexată la Actul final al Conferinței interguvernamentale în cadrul căreia a fost adoptat Tratatul de la Nisa,
- având în vedere scrisoarea Consiliului din 26 ianuarie 2009 de informare a celorlalte instituții și organe responsabile de înființarea Oficiului pentru Publicații cu privire la anumite modificări la proiectul de decizie aprobat de comitetul de conducere al Oficiului pentru Publicații la 9 ianuarie 2001 și adoptat de Consiliu la 19 ianuarie 2009 ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 120 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0426/2008),

⁽¹⁾ Documentul 14485/1/08 REV 1 și REV 2.

Joi, 19 februarie 2009

- A. întrucât Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene (OPOCE, denumit în continuare „Oficiul”) a fost înființat în 1969, prin Decizia 69/13/Euratom/CECO/CEE a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Curții de Justiție și a Comitetului Economic și Social ⁽¹⁾;
- B. întrucât decizia menționată a fost modificată în 1980 ⁽²⁾, apoi abrogată și înlocuită cu o nouă decizie în 2000 ⁽³⁾;
- C. întrucât Parlamentul, la articolul 45 din rezoluția sa din 29 ianuarie 2004 ⁽⁴⁾ privind descărcarea de gestiune pentru exercițiul financiar 2001, a formulat următoarea observație: „[Parlamentul...] Consideră că, în cadrul organelor interinstituționale, identificarea clară a responsabilităților politice este deosebit de dificilă, după cum o demonstrează cazul OPOCE; în consecință, solicită instituțiilor să reexamineze dispozițiile legale care reglementează organele interinstituționale existente, fără ca prin aceasta să pună în discuție principiul cooperării interinstituționale, care permite realizarea unor economii substanțiale în bugetul european; în consecință, solicită instituțiilor europene să modifice temeiul legal al organelor interinstituționale, astfel încât să permită o distribuire clară a responsabilităților administrative și politice”;
- D. întrucât Comisia a prezentat proiectul de decizie de abrogare și de înlocuire a Deciziei 2000/459/CE, CECO, Euratom, în vigoare în prezent;
- E. întrucât obiectivul proiectului de decizie este acela de a preciza competențele și sarcinile Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene, responsabilitățile ce revin fiecărei instituții, rolul comitetului director și al directorului Oficiului;
- F. întrucât Oficiul este un organ înființat în consens de instituții, astfel că îndeplinește criteriile unui acord interinstituțional;
- G. întrucât Secretarii Generali ai instituțiilor implicate au aprobat proiectul de decizie la 18 aprilie 2008, iar Biroul Parlamentului și-a dat aprobarea la 3 septembrie 2008;
- H. întrucât articolul 120 din Regulamentul de procedură prevede că acordurile interinstituționale se semnează de către Președinte, după examinarea de către comisia competentă pentru afaceri constituționale și după aprobarea Parlamentului,
1. aprobă proiectul de decizie împreună cu modificările propuse de Consiliu, astfel cum figurează în anexă;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție, Curții de Conturi, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor.

⁽¹⁾ JO L 13, 18.1.1969, p. 19.

⁽²⁾ Decizia 80/443/CEE, Euratom, CECO din 7 februarie 1980 de modificare a Deciziei din 16 ianuarie 1969 de înființare a Oficiului pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene (JO L 107, 25.4.1980, p. 44).

⁽³⁾ Decizia 2000/459/CE, CECO; Euratom a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Curții de Justiție, a Curții de Conturi, a Comitetului Economic și Social și a Comitetului Regiunilor din 20 iulie 2000 privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene (OJ L 183, 22.7.2000, p. 12).

⁽⁴⁾ Rezoluția Parlamentului European din 29 ianuarie 2004 privind măsurile adoptate de Comisie în urma observațiilor care fac parte integrantă din rezoluția care însoțește decizia privind acordarea descărcării de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2001 (JO C 96 E, 21.4.2004, p. 112).

Joi, 19 februarie 2009

ANEXA

Proiect de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN, A CONSILIULUI, A COMISIEI, A CURȚII DE JUSTIȚIE, A CURȚII DE CONTURI, A COMITETULUI ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI A COMITETULUI REGIUNILOR

din

privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene

PARLAMENTUL EUROPEAN,

CONSILIUL,

COMISIA,

CURTEA DE JUSTIȚIE,

CURTEA DE CONTURI,

COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL,

COMITETUL REGIUNILOR,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,

întrucât:

- (1) Articolul 8 din Decizia reprezentanților guvernelor statelor membre din 8 aprilie 1965 privind sediul provizoriu al anumitor instituții și departamente ale Comunităților ⁽¹⁾ prevedea ca sediul Oficiului pentru Publicații Oficiale al Comunităților Europene (denumit în continuare „Oficiul”) să fie la Luxemburg. Dispoziția în cauză a fost pusă în aplicare ultima dată prin Decizia 2000/459/CE, CECO, Euratom ⁽²⁾.
- (2) Normele și reglementările aplicabile funcționarilor și celorlalți agenți ai Comunităților Europene se aplică, de asemenea, Oficiului. Ar trebui să fie avute în vedere modificările recente ale acestora.
- (3) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽³⁾, denumit în continuare „regulamentul financiar”, prevede dispoziții speciale privind funcționarea Oficiului.
- (4) Domeniul editării a cunoscut o evoluție tehnologică profundă și acest lucru trebuie avut în vedere în activitatea Oficiului.

⁽¹⁾ JO 152, 13.7.1967, p. 18.

⁽²⁾ JO L 183, 22.7.2000, p. 12.

⁽³⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

Joi, 19 februarie 2009

- (5) Pentru mai multă claritate, ar trebui să fie abrogată Decizia 2000/459/CE, CECO, Euratom și să fie înlocuită cu prezenta decizie,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Oficiul pentru Publicații

- (1) Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene (denumit în continuare „Oficiul”) este un oficiu interinstituțional care are drept obiect de activitate să asigure, în cele mai bune condiții posibile, editarea publicațiilor instituțiilor Comunităților Europene și ale Uniunii Europene.

În acest scop, Oficiul, pe de o parte, permite instituțiilor îndeplinirea obligațiilor ce le revin în ceea ce privește publicarea textelor legislative și, pe de altă parte, contribuie la concepția tehnică și la punerea în aplicare a politicilor de informare și comunicare în domeniile sale de competență.

- (2) Oficiul este condus de un director, cu respectarea orientărilor strategice stabilite de un comitet de conducere. Cu excepția dispozițiilor specifice naturii interinstituționale a Oficiului, prevăzute prin prezenta decizie, acesta respectă procedurile administrative și financiare ale Comisiei. În stabilirea procedurilor menționate, Comisia ține cont de natura specifică a Oficiului.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii:

1. „editare” înseamnă orice acțiune necesară pentru concepția, verificarea, atribuirea de numere internaționale standardizate și/sau de numere de catalog, producția, catalogarea, indexarea, difuzarea, promovarea, vânzarea, stocarea și arhivarea publicațiilor, sub toate formele și prezentările și prin toate procedeele, actuale și viitoare;
2. „publicații” înseamnă orice texte publicate pe orice suport și în orice format care au un număr internațional standardizat și/sau un număr de catalog;
3. „publicații obligatorii” înseamnă publicațiile editate în baza tratatelor sau a altor texte legislative;
4. „publicații fără caracter obligatoriu” înseamnă orice publicații editate în cadrul prerogativelor fiecărei instituții;
5. „gestionarea drepturilor de autor” înseamnă confirmarea deținerii de către serviciile autoare a drepturilor de autor sau de reutilizare și gestionarea de către Oficiu a acestor drepturi pentru publicațiile a căror editare a fost încredințată Oficiului;
6. „încasări nete din vânzări” înseamnă totalul sumelor facturate din care au fost scăzute reducerile comerciale acordate și cheltuielile de gestionare, de încasare și bancare;
7. „instituții” înseamnă instituțiile, organele, oficiile și agențiile instituite prin tratate sau în temeiul acestora.

Articolul 3

Competențele Oficiului

- (1) Oficiul își exercită competențele în domeniile următoare:
- (a) editarea Jurnalului Oficial al Uniunii Europene (denumit în continuare „Jurnalul Oficial”) și garantarea autenticității lui;

Joi, 19 februarie 2009

- (b) editarea altor publicații obligatorii;
 - (c) editarea sau coeditarea publicațiilor fără caracter obligatoriu încredințate Oficiului în cadrul prerogativelor fiecărei instituții, cu precădere în contextul activităților de comunicare ale instituțiilor;
 - (d) editarea sau coeditarea de publicații din proprie inițiativă, inclusiv de publicații care au drept scop promovarea serviciilor proprii; în acest context, Oficiul își poate asigura traduceri pe baza unui contract de servicii;
 - (e) dezvoltarea, menținerea și actualizarea serviciilor sale de editare electronică destinate publicului;
 - (f) punerea la dispoziția publicului a întregii legislații și a altor texte oficiale;
 - (g) conservarea și punerea la dispoziția publicului, sub formă electronică, a tuturor publicațiilor instituțiilor;
 - (h) atribuirea de numere internaționale standardizate și/sau de numere de catalog publicațiilor instituțiilor;
 - (i) gestionarea drepturilor de reproducere și de traducere ale publicațiilor instituțiilor;
 - (j) promovarea și vânzarea publicațiilor și serviciilor pe care le oferă publicului.
- (2) Oficiul furnizează instituțiilor consiliere și asistență privind:
- (a) programarea și planificarea programelor lor de publicare;
 - (b) realizarea proiectelor lor de editare, indiferent de modul de editare;
 - (c) punerea în pagină și designul proiectelor lor de editare;
 - (d) informarea cu privire la tendințele pieței publicațiilor în statele membre și cu privire la temele și titlurile care ar putea beneficia de cea mai largă audiență;
 - (e) fixarea tirajelor și stabilirea planurilor de difuzare;
 - (f) fixarea prețurilor publicațiilor precum și vânzarea lor;
 - (g) promovarea, difuzarea și evaluarea publicațiilor lor gratuite sau contra cost.
 - (h) analiza, evaluarea și crearea de pagini și servicii internet destinate publicului;
 - (i) elaborarea contractelor-cadru aferente activităților de editare;
 - (j) supervizarea tehnologică a sistemelor de editare.

Joi, 19 februarie 2009

*Articolul 4***Responsabilitățile instituțiilor**

- (1) Decizia fiecărei instituții cu privire la publicare este exclusiv de competența acesteia.
- (2) Instituțiile utilizează serviciile Oficiului pentru editarea publicațiilor lor obligatorii.
- (3) Instituțiile își pot edita publicațiile fără caracter obligatoriu fără implicarea Oficiului. În acest caz, instituțiile solicită Oficiului numerele internaționale standardizate și/sau numerele de catalog și încredințează Oficiului o versiune electronică a publicației, în orice format, precum și, dacă este cazul, două exemplare ale publicației pe suport de hârtie.
- (4) Instituțiile se angajează să garanteze deținerea tuturor drepturilor de reproducere, de traducere și de difuzare a tuturor elementelor constitutive ale unei publicații.
- (5) Instituțiile se angajează să stabilească un plan de difuzare pentru publicațiile lor, care să fie aprobat de Oficiu.
- (6) Instituțiile pot încheia cu Oficiul contracte de servicii în scopul stabilirii modalităților de colaborare.

*Articolul 5***Atribuțiile Oficiului**

- (1) Îndeplinirea atribuțiilor Oficiului presupune, în primul rând, efectuarea următoarelor operațiuni:
 - (a) regruparea documentelor în vederea editării;
 - (b) pregătirea, concepția grafică, corectarea, punerea în pagină și verificarea textelor și a altor elemente, indiferent de format sau suport, cu respectarea, pe de o parte, a indicațiilor furnizate de către instituții și, pe de altă parte, a normelor de prezentare tipografică și lingvistică stabilite în colaborare cu instituțiile;
 - (c) indexarea și catalogarea publicațiilor;
 - (d) analiza documentară a textelor publicate în Jurnalul Oficial și a textelor oficiale altele decât cele publicate în Jurnalul Oficial;
 - (e) consolidarea textelor legislative;
 - (f) gestionarea, dezvoltarea, actualizarea și difuzarea dicționarului multilingv Eurovoc;
 - (g) tipărirea prin intermediul furnizorilor săi;
 - (h) monitorizarea executării lucrărilor;
 - (i) controlul de calitate;
 - (j) recepția calitativă și cantitativă;

Joi, 19 februarie 2009

- (k) difuzarea fizică și electronică a Jurnalului Oficial, a textelor oficiale, altele decât cele publicate în Jurnalul Oficial, precum și a altor publicații fără caracter obligatoriu;
 - (l) depozitarea;
 - (m) arhivarea fizică și electronică;
 - (n) reeditarea publicațiilor epuizate și tipărirea la cerere;
 - (o) alcătuirea unui catalog consolidat al publicațiilor instituțiilor;
 - (p) vânzarea care include emiterea facturilor, încasarea și plata veniturilor, gestionarea creanțelor;
 - (q) promovarea;
 - (r) crearea, cumpărarea, gestionarea, actualizarea, monitorizarea și controlul listelor cu adresele instituțiilor și crearea de liste de adrese ale instituțiilor vizate.
- (2) În cadrul competențelor proprii, sau pe baza delegării de atribuții de ordonator acordate de instituții, Oficiul efectuează:
- (a) adjudecarea contractelor publice, inclusiv asumarea angajamentelor juridice,
 - (b) monitorizarea financiară a contractelor cu furnizorii;
 - (c) validarea cheltuielilor, presupunând în special recepția calitativă și cantitativă și constatată prin semnarea unei „autorizații de plată”;
 - (d) ordonanțarea cheltuielilor;
 - (e) operațiunile privind veniturile.

Articolul 6

Comitetul de conducere

- (1) Se înființează un comitet de conducere în cadrul căruia sunt reprezentate instituțiile semnatare. Comitetul de conducere este alcătuit din grefierul Curții de Justiție, Secretarul General adjunct al Consiliului, precum și din secretarii generali ai celorlalte instituții sau din reprezentanți ai acestora. Banca Centrală Europeană participă la lucrările comitetului de conducere având calitatea de observator.
- (2) Comitetul de conducere numește un președinte, pe care îl alege din rândul membrilor săi, pe o perioadă de doi ani.
- (3) Comitetul de conducere se întrunește la inițiativa președintelui său sau la cererea unei instituții, de cel puțin patru ori pe an.
- (4) Comitetul de conducere își aprobă regulamentul său de procedură care este publicat în Jurnalul Oficial.
- (5) Deciziile comitetului de conducere sunt adoptate cu majoritate simplă, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel.

Joi, 19 februarie 2009

- (6) Fiecare instituție semnatară a prezentei decizii dispune de un vot în cadrul comitetului de conducere.

Articolul 7

Atribuțiile și responsabilitățile comitetului de conducere

(1) Prin derogare de la dispozițiile articolului 6, comitetul de conducere adoptă în unanimitate, în interesul comun al instituțiilor și în cadrul competențelor Oficiului, următoarele decizii:

- (a) la propunerea directorului, adoptă obiectivele strategice și regulile de funcționare ale Oficiului;
- (b) stabilește orientările politicilor generale ale Oficiului, în special în ceea ce privește vânzarea, difuzarea și editarea și se asigură că Oficiul contribuie la stabilirea și punerea în aplicare a politicilor de informare și comunicare în domeniile sale de competență;
- (c) pe baza unui proiect pregătit de către directorul Oficiului, adoptă un raport anual privind gestionarea adresat instituțiilor și care prezintă modul de punere în aplicare a strategiei, precum și prestațiile furnizate de Oficiu. Până la data de 1 mai a fiecărui an, transmite instituțiilor raportul privind exercițiul precedent;
- (d) aprobă bugetul estimativ de venituri și cheltuieli al Oficiului în cadrul procedurii bugetare privind bugetul de funcționare al Oficiului;
- (e) aprobă criteriile pe baza cărora Oficiul își conduce contabilitatea analitică pe care directorul Oficiului le adoptă;
- (f) adresează instituțiilor orice sugestie care ar putea facilita buna funcționare a Oficiului;

(2) Comitetul de conducere ține cont de orientările stabilite de organismele interinstituționale în domeniile comunicării și informării, instituite în acest scop. Președintele comitetului de conducere are întâlniri anuale cu aceste organisme.

(3) Persoana de contact cu autoritatea de descărcare de gestiune pentru deciziile strategice în domeniile de competență ale Oficiului este președintele comitetului de conducere, în calitatea sa de reprezentant pentru cooperarea interinstituțională.

(4) Președintele comitetului de conducere și directorul Oficiului stabilesc de comun acord regulile de comunicare și de informare reciprocă ce formalizează relațiile dintre ei. Acest acord se transmite membrilor comitetului de conducere, spre informare.

Articolul 8

Directorul Oficiului

Directorul Oficiului este responsabil pentru buna funcționare a Oficiului și își desfășoară activitatea sub autoritatea comitetului de conducere și în limita competențelor sale. În ceea ce privește aplicarea procedurilor administrative și financiare, acesta acționează sub autoritatea Comisiei.

Articolul 9

Atribuțiile și responsabilitățile directorului Oficiului

(1) Directorul Oficiului asigură secretariatul comitetului de conducere și, prin intermediul unui raport trimestrial, raportează acestuia cu privire la îndeplinirea sarcinilor sale.

Joi, 19 februarie 2009

- (2) Directorul Oficiului îi prezintă comitetului de conducere orice propunere pentru buna funcționare a Oficiului.
- (3) Directorul Oficiului stabilește natura și tariful prestațiilor pe care Oficiul le poate efectua, cu titlu oneros, pentru instituții, după consultarea comitetului de conducere, în vederea avizării.
- (4) Directorul Oficiului adoptă, după aprobarea comitetului de conducere, criteriile după care este condusă de către Oficiu contabilitatea analitică. Acesta definește modalitățile de cooperare contabilă între Oficiu și instituții, de comun acord cu contabilul Comisiei.
- (5) Directorul Oficiului stabilește bugetul estimativ de venituri și cheltuieli al Oficiului în cadrul procedurii bugetare privind bugetul de funcționare al Oficiului. Aceste propuneri, după aprobarea comitetului de conducere, sunt transmise Comisiei.
- (6) Directorul Oficiului decide dacă și conform căror modalități, pot fi editate publicațiile provenite de la terți.
- (7) Directorul Oficiului participă la activitățile interinstituționale de informare și comunicare, în domeniile de competență ale Oficiului.
- (8) În ceea ce privește editarea legislației și a documentelor oficiale referitoare la procedura legislativă, inclusiv a Jurnalului Oficial, directorul Oficiului:
- (a) se asigură că autoritățile competente din cadrul fiecărei instituții adoptă deciziile de bază care se aplică în comun;
 - (b) formulează propuneri de ameliorare a structurii și a prezentării Jurnalului Oficial și a textelor legislative oficiale;
 - (c) formulează propuneri pentru instituții în ceea ce privește armonizarea prezentării textelor ce urmează a fi publicate;
 - (d) analizează dificultățile apărute în cadrul operațiunilor curente și formulează instrucțiunile necesare pentru Oficiu, precum și recomandările pentru instituții, în vederea depășirii acestor dificultăți;
- (9) Directorul Oficiului stabilește, conform regulamentului financiar, un raport anual de activitate cu privire la gestionarea fondurilor alocate de către Comisie și de către alte instituții în temeiul regulamentului financiar. Acest raport este transmis Comisiei și instituțiilor implicate și, spre informare, comitetului de conducere.
- (10) În cadrul alocării de credite de către Comisie și a execuției bugetare, modalitățile de informare și de consultare între reprezentantul Comisiei responsabil pentru relația cu Oficiul și directorul Oficiului sunt stabilite de comun acord.
- (11) Directorul Oficiului răspunde pentru punerea în aplicare a obiectivelor strategice adoptate de către comitetul de conducere și pentru buna administrare a Oficiului, pentru activitățile acestuia, precum și pentru gestionarea bugetului acestuia.
- (12) În cazul în care directorul Oficiului este absent sau indisponibil, se aplică regulile de suplinire în funcție de grad și vechime, cu excepția cazului în care comitetul de conducere, la propunerea președintelui său, sau a directorului Oficiului, decide altfel.

Joi, 19 februarie 2009

(13) Directorul Oficiului informează instituțiile, printr-un raport trimestrial, cu privire la planificarea și utilizarea resurselor, precum și cu privire la progresul lucrărilor.

Articolul 10

Personalul

(1) Numirile în funcțiile de director general și de director se fac de către Comisie după obținerea avizului favorabil unanim al comitetului de conducere. Pentru directorul general și pentru directori se aplică regulile Comisiei privind mobilitatea și evaluarea personalului cu încadrare superioară (gradele AD 16/AD 15/AD 14). Imediat ce, pentru un ocupant al unui asemenea post, se apropie termenul de mobilitate prevăzut în mod normal în regulile aferente, Comisia informează comitetul de conducere, care poate emite un aviz unanim cu privire la caz.

(2) Comitetul de conducere se implică activ în procedurile care se efectuează, dacă este cazul, înainte de numirea funcționarilor și agenților Oficiului în posturile de director general (gradele AD 16/AD 15) și de director (gradele AD 15/AD 14), fiind vorba, în primul rând, de elaborarea anunțului de post vacant, analizarea candidaturilor și numirea membrilor juriului concursului pentru aceste posturi.

(3) Competențele autorității împuternicite să facă numiri și ale autorității abilitate să încheie contractele sunt exercitate de către Comisie pentru funcționarii și agenții afectați Oficiului. Comisia poate delega anumite competențe ale sale în interiorul său sau directorului Oficiului. O asemenea delegare se efectuează în aceleași condiții care se aplică în cazul directorilor generali ai Comisiei.

(4) Sub rezerva alineatului (2), dispozițiile și procedurile adoptate de către Comisie pentru punerea în aplicare a statutului și a regimului aplicabil celorlalți agenți se aplică funcționarilor și agenților afectați Oficiului în aceleași condiții în care se aplică pentru funcționarii și agenții Comisiei care își desfășoară activitatea la Luxemburg.

(5) Orice post vacant din cadrul Oficiului care urmează a fi publicat este adus la cunoștința funcționarilor din toate instituțiile, imediat ce autoritatea împuternicită să facă numiri sau autoritatea abilitată să încheie contractele de angajare decide demararea procedurii în vederea ocupării postului respectiv.

(6) Directorul Oficiului informează trimestrial comitetul de conducere cu privire la gestionarea personalului.

Articolul 11

Aspecte financiare

(1) Creditele alocate Oficiului, al căror quantum total este specificat într-o linie bugetară separată în secțiunea din buget referitoare la Comisie, se prezintă detaliat într-o anexă la secțiunea respectivă. Această anexă se prezintă sub forma unui raport de venituri și cheltuieli, defalcate similar secțiunilor bugetare.

(2) Organigrama Oficiului este anexată organigramei Comisiei.

(3) Fiecare instituție este ordonator pentru creditele aferente liniei bugetare „cheltuieli de publicare” din cadrul bugetului său.

(4) Fiecare instituție poate delega competențe de ordonator de credite directorului Oficiului, în vederea gestionării creditelor înscrise în secțiunea sa și stabilește limitele și condițiile acestor delegări de competențe, în conformitate cu regulamentul financiar. Directorul Oficiului informează trimestrial Comitetul de conducere cu privire la aceste delegări.

Joi, 19 februarie 2009

(5) Gestiunea bugetară și financiară a Oficiului se efectuează cu respectarea regulamentului financiar și a normelor sale de aplicare și a cadrului financiar în vigoare al Comisiei, inclusiv pentru creditele alocate de instituții, altele decât Comisia.

(6) Contabilitatea Oficiului este întocmită în conformitate cu normele și metodele contabile aprobate de contabilul Comisiei. Oficiul conduce o evidență contabilă separată pentru vânzarea Jurnalului Oficial și a publicațiilor. Veniturile nete provenite din vânzări sunt reportate în conturile instituțiilor.

Articolul 12

Controlul

(1) Funcția de auditor intern este exercitată pentru Oficiu de către auditorul intern al Comisiei, în conformitate cu regulamentul financiar. Oficiul instituie o capacitate de audit intern, conform modalităților analoge celor prevăzute pentru direcțiile generale și serviciile Comisiei. Instituțiile pot solicita directorului Oficiului să includă audituri specifice în programul de lucru al capacității de audit intern a Oficiului.

(2) Oficiul răspunde la orice întrebare din domeniul său de competență formulată în cadrul misiunii Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF). În scopul asigurării protecției intereselor Uniunii Europene, a fost stabilit un acord între președintele comitetului de conducere și directorul OLAF privind modalitățile de informare reciprocă.

Articolul 13

Reclamații și cereri

(1) Oficiul este responsabil pentru formularea răspunsurilor solicitate de Ombudsmanul European și de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, în limitele competențelor care îi revin.

(2) Orice acțiune în justiție în domeniile de competență ale Oficiului este intentată împotriva Comisiei.

Articolul 14

Accesul publicului la documente

(1) Directorul Oficiului ia deciziile prevăzute la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽¹⁾. În caz de refuz, deciziile privind cererile de confirmare sunt luate de către Secretarul General al Comisiei.

(2) Oficiul dispune de un registru al documentelor, conform dispozițiilor articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Articolul 15

Abrogare

Decizia 2000/459/CE, CECO, Euratom se abrogă.

Trimiterile la decizia abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta decizie.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

Joi, 19 februarie 2009

Adoptată la Bruxelles și Luxemburg,

*Pentru Parlamentul European
Președintele*

*Pentru Consiliu
Președintele*

*Pentru Comisie
Președintele*

*Pentru Curtea de Justiție
Președintele*

*Pentru Curtea de Conturi
Președintele*

*Pentru Comitetul Economic și Social European
Președintele*

*Pentru Comitetul Regiunilor
Președintele*

2010/C 76 E/16	Revizuirea Instrumentului european de vecinătate și parteneriat Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la revizuirea Instrumentului european de vecinătate și parteneriat (2008/2236(INI))	83
2010/C 76 E/17	Lupta împotriva maladiei Alzheimer Declarația Parlamentului European privind prioritățile în domeniul luptei împotriva maladiei Alzheimer	90

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

SESIUNEA 2008-2009

Ședințele din 18 și 19 februarie 2009

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în [C 202 E, 27.8.2009](#).

TEXTE ADOPTATE

Joi, 19 februarie 2009

2010/C 76 E/18	Procedura comisiilor asociate – cvorum (interpretarea articolelor 47 și 149 din Regulamentul de procedură) Decizia Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la interpretarea articolelor 47 și 149 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European privind procedura comisiilor asociate și respectiv cvorumul	93
----------------	---	----

III Acte pregătitoare

Parlamentul European

SESIUNEA 2008-2009

Ședințele din 18 și 19 februarie 2009

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în [C 202 E, 27.8.2009](#).

TEXTE ADOPTATE

Joi, 19 februarie 2009

2010/C 76 E/19	Cadrul juridic comunitar aplicabil infrastructurilor europene de cercetare (ERI) * Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la propunerea de Regulament al Consiliului privind cadrul legal comunitar aplicabil infrastructurilor europene de cercetare (ERI) (COM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))	94
----------------	--	----

2010/C 76 E/20	Amendamente la Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est *	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de aprobare a modificărilor la Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est pentru a permite stabilirea unei proceduri de soluționare a litigiilor, extinderea domeniului de aplicare al convenției și o reexaminare a obiectivelor acesteia (COM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))	107
2010/C 76 E/21	Sanțiuni aplicate angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a sancțiunilor la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe cu ședere ilegală (COM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))	107
	P6_TC1-COD(2007)0094	
	Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 19 februarie 2009 în vederea adoptării directivei 2009/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a sancțiunilor la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe cu ședere ilegală	108
	ANEXA	108
2010/C 76 E/22	Statisticile referitoare la produsele vegetale ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile referitoare la produsele vegetale (COM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))	108
	P6_TC1-COD(2008)0079	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 19 februarie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile referitoare la produsele vegetale și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 837/90 și (CEE) nr. 959/93 ale Consiliului	109
2010/C 76 E/23	Norme privind vinurile aromatizate, băuturile aromatizate pe bază de vin și cocteilurile aromatizate din produse vitivinicole (reformare) ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind normele generale referitoare la definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole (reformare) (COM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))	109
	P6_TC1-COD(2007)0287	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 19 februarie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele generale referitoare la definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole (reformare)	110
2010/C 76 E/24	Cote reduse ale taxei pe valoarea adăugată *	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește cotele reduse ale taxei pe valoarea adăugată (COM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))	110
2010/C 76 E/25	Organizarea și funcționarea Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene	
	Decizia Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la proiectul de decizie a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Curții de Justiție, a Curții de Conturi, a Comitetului Economic și Social European și a Comitetului Regiunilor privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene (2008/2164(ACI))	112
	ANEXA	114

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul █.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ||.

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

